

T.C.
KASTAMONU ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TEMEL İSLAM BİLİMLERİ ANABİLİM DALI

" أفعل " FİİL KALIBININ RAGİP EL-İSFEHANI'NİN MÜFREDATU ELFAZİ'L-KUR'AN ADLI ESERİNDEKİ ANLAMLARI (MORFOLOJİK İNCELEMESİ)

Yüksek Lisans Tezi

YUSRİ ALİ MUTTAH ALHDDAR

DANIŞMAN

Dr. Öğr. Üyesi İHAB SAİD İBRAHİM İBRAHİM

T.C.
KASTAMONU ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TEMEL İSLAM BİLİMLERİ ANABİLİM DALI

Yüksek Lisans Tezi

" أفعل " FİİL KALIBININ RAGİP EL-İSFEHANİ'NİN MÜFREDATU
ELFAZİ'L-KUR'ANADLI ESERİNDEKİ ANLAMLARI
(MORFOLOJİK İNCELEMESİ)

YUSRİ ALİ MUTTAH ALHDDAR

Danışman Dr. Öğr. Üyesi İHAB SAİD İBRAHİM İBRAHİM

Jüri Üyesi Unvanı Adı SOYADI

Jüri Üyesi Unvanı Adı SOYADI

Jüri Üyesi Unvanı Adı SOYADI

TEZ ONAY SAYFASI

Adı SOYADI tarafından hazırlanan "Tezin Adı Tezin Adı Tezin Adı Tezin Adı Tezin Adı Tezin Adı Tezin Adı" adlı tez çalışması aşağıdaki jüri üyeleri önünde savunulmuş ve oy birliği ile Kastamonu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Temel İslam Anabilim Dalı'nda YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak kabul edilmiştir.

Danışman

Dr. Öğr. Üyesi İHAB SAİD
İBRAHİM İBRAHİM
Kastamonu üniversitesi

Jüri Üyesi

Dr. Öğr.Üyesi İHAB SAİD
İBRAHİM İBRAHİM

Jüri Üyesi

Dr. Öğr.Üyesi Moneer
Gomaa Ahmed MOHAMED

Jüri Üyesi

Dr. Öğr.Üyesi Hany İsmail
Mohamed RAMADAN

Enstitü Müdürü

Prof. Dr. Cevdet YAKUPOĞLU

TAAHHÜTNÂME

Tez içindeki bütün bilgilerin etik davranış ve akademik kurallar çerçevesinde elde edilerek sunulduğunu, ayrıca tez yazım kurallarına uygun olarak hazırlanan bu çalışmada bana ait olmayan her türlü ifade ve bilginin kaynağına eksiksiz atıf yapıldığını bildirir ve taahhüt ederim.

İmza

YUSRİ ALİ MUTTAH ALHDDAR

Özet

Yüksek Lisans Tezi

أَفْعَل FİİL KALIBININ RAGİP EL-İSFEHANI'NİN MÜFREDATU ELFAZİ'L-
KUR'ANADLI ESERİNDEKİ ANLAMLARI (MORFOLOJİK İNCELEMESİ)

YUSRİ ALİ MUTTAH ALHDDAR

Kastamonu Üniversitesi

Sosyal Bilimler Enstitüsü

Temel İslam Bilimler Anabilim Dalı

Danışman: Dr. Öğretim Üyesi İhab Said İbrahim İBRAHİM

Kur'an-ı kerim, indiği günden bu yana dil, akıl, din ve akademik açıdan birçok farklı yönüyle yapılan araştırmalara kaynaklık etmiş ve etmeye de devam etmektedir. Zira Kur'an-ı kerim hayrete düşüren tarafları bitmeyen Allah'ın sonsuz mucizesi olan bir kitaptır. Bunun yanında kendisine müracaat etmekle eskimeyen, alimlerin doymadığı, hüküm çıkarınların kaynağı, ilim talep edenlerin rehberidir. Yine Kur'an-ı kerim, kendisi üzerine ders yapılmasının ibadet kabul edildiği ve araştırma için kendisine başvurulmasının sevap olduğu, inceleyenlerin birçok bilgi edindiği bir kitaptır.

Akademik ilgi sahamın Arap dili ile ilgili olması vesilesi ile yüksek lisans tez aşamasını tamamlamak ve bu aşamanın gerekliliklerini yerine getirecek olan tez çalışmamın bu dilin temelini teşkil eden ve kuralları için kendisine dayanılan Allah Teala'nın kitabı ile ilgili olması gerektiğini düşündük. Zira bu kitabın metni alimler tarafından geçmişte ve günümüzde incelenerek, (mesele ve konular) tedvin edilerek dile getirilmiştir. Bu bağlamda Ragıp el-İsfehânî'nin Müfredât-ı Elfâzi'l-Kur'an isimli eserinden hareketle Kur'an-ı Kerim'de "أَفْعَل" fiil kalıbını ele almam konusunda beni yönlendiren değerli danışman hocam Dr. İhâb Necmî'nin direktifi ile bu tez çalışması ortaya çıkmıştır. Nitekim Müfredât-ı Elfâzi'l-Kur'an adlı eser tam anlamıyla bir Kur'an sözlüğüdür. Kelimeleri muhteşem bir şekilde sıralayarak bir

araya getiren mezkûr kitap Kur'an-ı Kerim de geçen kelimelere vakıf olmak ve bu kelimelerin bağlamlarına göre anlamlarını araştırmak isteyenlerin elinin altında bulundurduğu bir kitaptır.

Anahtar Kelimeler: Dilbilim, Anlambilim, Sarf, Nahiv, Müfredât-ı Elfazi'l-Kur'an , Ragıp el-İsfehânî, Garîbü'l-Kur'ân

2018, sayfa 72

Bilim Kodu:

ABSTRACT**Master Thesis**

THE MEANINGS OF (أَفْعَل) VERBAL STRUCTURE (AL-RAGHEB ALASFHANI) BOOK " QUR'AN VOCABULARY STRUCTURE".A MORPHOLOGICAL STUDY

YUSRI ALI MUTTAH ALHDDAR

Kastamonu University

Institute Of Social Sciences

Department Of Basic Islamic Sciences

Supervisor: Assistant Professor Doctor İhab Said İbrahim İBRAHİM

The revelation of Allah has always been and will always be the main source for studies throughout its different fields whether it is Sharia law, cognitive, scientific or linguistic studies. why not while it's the Everlasting miraculous revelation of Almighty. The book with such never-ending wonders that scholars could never get enough of it, the revelation that never fails to provide any answer, a fount of knowledge and a guide for learners, studying it is a worship, scrutinizing it is a reward & a blessing. not to mention the amount of knowledge that can be extracted from it. And while my field of study was related to Arabic language, I've made the decision that my thesis should be related to the revelation of Allah almighty, which is the main base of this language and its own foundations. As within its scriptures the scholars made their researches in the old times and nowadays and wrote their notes and testimonials. So within the scope of guidance of my respectful assistant professor Dr. İhab Said İBRAHİM. who led me to study the structure of verb (أَفْعَل) in the holy Qur'an, through the book that is titled "The vocabulary & structures of Qur'an", which was written by (Al-ragheb Alasfahani), As this book is truly considered as the dictionary of Qur'an."Alsfahani" collected the vocabulary and organized them in a wonderful formation, which made it easy for everyone who wants to know more about Allah revelation and understand the vocabulary & touching its meanings according to its context. Therefore was that research

TEŞEKKÜR

Çalışmamın tamamlamasında ismini zikredemediğim pek çok kişinin katkısı olmuştur. Beni böyle bir çalışmaya teşvik eden, kıymetli hocam Dr. Öğr. Üyesi İhab Said İbrahim İBRAHİM'e şükranlarımı sunyorum.

Yusri Ali Muttah ALHDDAR

Kastamonu, 2018

ÖNSÖZ

Kur'an-ı kerim, indiği günden bu yana dil, akıl, din ve akademik açıdan birçok farklı yönüyle yapılan araştırmalara kaynaklık etmiş ve etmeye de devam etmektedir. Zira Kur'an-ı kerim hayrete düşüren tarafları bitmeyen Allah'ın sonsuz mucizesi olan bir kitaptır. Bunun yanında kendisine müracaat etmekle eskimeyen, alimlerin doymadığı, hüküm çıkaranların kaynağı, ilim talep edenlerin rehberidir. Yine Kur'an-ı kerim, kendisi üzerine ders yapılmasının ibadet kabul edildiği ve araştırma için kendisine başvurulmasının sevap olduğu, inceleyenlerin birçok bilgi edindiği bir kitaptır.

Akademik ilgi sahamın Arap dili ile ilgili olması vesilesi ile yüksek lisans tez aşamasını tamamlamak ve bu aşamanın gerekliliklerini yerine getirecek olan tez çalışmamın bu dilin temelini teşkil eden ve kuralları için kendisine dayanılan Allah Teala'nın kitabı ile ilgili olması gerektiğini düşündük. Zira bu kitabın metni alimler tarafından geçmişte ve günümüzde incelenerek, (mesele ve konular) tedvin edilerek dile getirilmiştir. Bu bağlamda Ragıp el-İsfehânî'nin Müfredât-ı Elfâzi'l-Kur'an isimli eserinden hareketle Kur'an-ı Kerim'de "أفعل" fiil kalıbını ele almam konusunda beni yönlendiren değerli danışman hocam Dr. İhâb Necmî'nin direktifi ile bu tez çalışması ortaya çıkmıştır. Nitekim Müfredât-ı Elfâzi'l-Kur'an adlı eser tam anlamıyla bir Kur'an sözlüğüdür. Kelimeleri muhteşem bir şekilde sıralayarak bir araya getiren mezkûr kitap Kur'an-ı Kerim de geçen kelimelere vakıf olmak ve bu kelimelerin bağlamlarına göre anlamlarını araştırmak isteyenlerin elinin altında bulundurduğu bir kitaptır.

Bu tez çalışmasında *Müfredât*'ta geçen (أفعل) fiil kalıpları incelenerek listelenmiş ve Kur'an'da geçtiği yerler noktasında mushaf-ı şerife başvurulmuştur. Mezkûr fiil kalıbının bağlamından hareketle ortaya çıkan anlamları ile ilgili önce Ragıp el-İsfehânî'nin görüşü, ardından ise diğer alimlerin dile getirdikleri karşılaştırmalı olarak zikredilmiştir. Yine bu bağlamda (أفعل) fiil kalıbı ortak ve yakın anlamları dikkate alınarak tasnif edilmiştir. Bu noktada tümevarımsal ve betimlemeci bir analitik yöntemle başvurulmuştur. Zira bu çalışmanın doğası gereği "أفعل" fiil kalıbı ve ilgili mastar ve türevleri *Müfredât*'ta tümevarımsal bir şekilde incelenmiştir. Ardından tespit edilen bu kelimeler bağlamlarının gerektirdiği anlamlar ve delaletleri tahlil edilmiştir.

Son olarak bu tez çalışmasının okuyucuları için istifadeli olmasını temenni ediyorum. Arap dili ve belagatı bölümüne başkanından öğretim üyelerine kadar teşekkürlerimi arz ediyorum. Bunun yanında özellikle tez danışmanım Dr.Öğr. Üyesi İhab Said İbrahim İBRAHİM'e tezin konusunu seçmem konusundaki yönlendirmesi ve tez aşamasında benimle ilgilenip gözetmesinden dolayı teşekkürlerimi sunuyorum.

“Ey Rabbim! Bana ve ana babama ihsan ettiğin nimetlerine şükretmemi ve senin hoşnut olacağın salih amel işlememi ilham et. Benim neslimden gelenleri de sâlih kimseler kıl.”

Başarım ancak Allah'ın yardımı iledir. Ben sadece O'na tevekkül ettim ve sadece

O'na yöneliyorum.”

KISALTMALAR

Bknz.	: Bakınız
DİA	: Türkiye Diyanet Ansiklopedisi
No	: Numara
s.	: Sayfa
c.	: Cilt
Thk.	: Tahkik
h.	: Hicri
m.	: Miladi

İÇİNDEKİLER

Taahhütnâme	i
Özet	ii
Abstract	v
Teşekkür	v
Önsöz	viii
Kisaltmalar	x
İçindekiler	xı
Giriş	1
I. Tez Konusu Seçiminin Nedenleri	1
II. Literatür	1
III. Tezin Yöntemi Ve Planı	2
IV. Tezin Kaynakları	2
BİRİNCİ BÖLÜM	5
Ragıp El-İsfehânî Ve El-Müfredât Adlı Eseri	5
1. Ragıp el-isfehânî'nin hayatı ve eserleri	5
1.1. Adı	5
1.2. Mezhebi	6
1.3. Tahkik Edilmiş Eserleri	6
1.4. Yazma Olarak Bulunan Eserleri	7
1.4. Vefatı	7
2. Müfredâtü Elfâzi'l-Kur'an	8
2.1. Ragıp el-İsfehânî'nin Müfredât Adlı Eserindeki Yöntemi	9
2.2. Müfredatu Elfâzi'l-Kur'an'ın Kaynakları	10
2.3. Müfredâtü Elfâzi'l-Kur'an'ın Önemi	11
İKİNCİ BÖLÜM	12
"أفعل" Kalıbının Yapısı Fonksiyonu ve Anlamları	12
3. " أفعل " Fiil Kalıbının Yapısı ve Fonksiyonu	12
3.1. Sülasî Fiilin Başına Dahil Olan Hemzenin Müteaddılığı Gerekirtmesi	14
3.2. "أفعل" Fiil Kalıbının Fonksiyonu	15
4. "أفعل" Fiil Kalıbının Anlamları	17
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	21
Müfredat'ta أفعل Fiil Kalıbının Anlamları	21
5. Ragıp El-İsfehânî'nin "أفعل" Fiil Kalıbında Gelip Tek Anlam Zikrettiği Kelimele	21
5.1. "أفعل" Fiil Kalıbında Gelip Sülasîsi İle Aynı Anlama Sahip Fiiller	21
5.2. "أفعل" Fiil Kalıbında Gelip Büluğ ve Vusûl İfade Eden Fiiller	26
5.3. "أفعل" Fiil Kalıbında Gelip Teksir (Çokluk) İfade Eden Kelimeler	28
5.4. "أفعل" Fiil Kalıbında Gelip Haml Anlamına Gelen Fiiller	31
5.5. "أفعل" Fiil Kalıbında Gelip Vicdan (İdrak) Anlamı İfade Eden Fiiller	34
5.6. "أفعل" Fiil Kalıbında Gelip İtyân Anlamı İfade Eden Fiiller	37
5.7. "أفعل" Fiil Kalıbında Gelip İâne Anlamı İfade Eden Fiiller	39
5.8. "أفعل" Fiil Kalıbında Gelip Tariz Anlamı İfade Eden Fiiller	39
5.9. "أفعل" Fiil Kalıbında Gelip Ta'cîb İfade Eden Fiiller	40
5.10. "أفعل" Fiil Kalıbında Gelip Duhûl (Giriş) Anlamı İfade Eden Fiiller	40
5.11. "أفعل" Fiil Kalıbında Gelip Zuhûr ve İbdâ Anlamı İfade Eden Fiiller	41
5.12. "أفعل" Fiil Kalıbında Gelip Sayrûret (Dönüşüm) Anlamı İfade Eden Fiiller	42
5.13. "أفعل" Fiil Kalıbında Gelip Ca'l (Dönüştürme) Anlamını İfade Eden Fiiller	49
6. "أفعل" Fiil kalıbında gelip Ragıp'ın Birden Fazla Anlam Zikrettiği Kelimeler	59
6.1. Sayruret ve İtyân Anlamı	59
6.2. Sayruret ve Ca'l Anlamı	59
6.3. Sayruret ve Nispet Anlamı	61
6.4. Sayruret ve İzale Anlamı	61
6.5. Ca'l ve Selb (İzale)	62

6.6.Ca'1 ve Sülasi (فعل) Fiil Anlamı	63
6.7.Sayruret ve Sülasi (فعل) Fiil Anlamı	64
6.8. Haml Selb ve İzale Anlamı	64
SONUÇ	66
KAYNAKÇA	68

GİRİŞ

Kur'an-ı kerim, indiği günden bu yana dil, akıl, din ve akademik açıdan birçok farklı yönüyle yapılan araştırmalara kaynaklık etmiş ve etmeye de devam etmektedir. Zira Kur'an-ı kerim hayrete düşüren tarafları bitmeyen Allah'ın sonsuz mucizesi olan bir kitaptır. Bunun yanında kendisine müracaat etmekle eskimeyen, alimlerin doymadığı, hüküm çıkaranların kaynağı, ilim talep edenlerin rehberidir. Yine Kur'an-ı kerim, kendisi üzerine ders yapılmasının ibadet kabul edildiği ve araştırma için kendisine başvurulmasının sevap olduğu, inceleyenlerin birçok bilgi edindiği bir kitaptır.

Akademik ilgi sahamın Arap dili ile ilgili olması vesilesi ile yüksek lisans tez aşamasını tamamlamak ve bu aşamanın gerekliliklerini yerine getirecek olan tez çalışmamın bu dilin temelini teşkil eden ve kuralları için kendisine dayanılan Allah Teala'nın kitabı ile ilgili olması gerektiğini düşündük. Zira bu kitabın metni alimler tarafından geçmişte ve günümüzde incelenerek, (mesele ve konular) tedvin edilerek dile getirilmiştir. Bu bağlamda Ragıp el-İsfehânî'nin *Müfredât-ı Elfâzi'l-Kur'an* isimli eserinden hareketle Kur'an-ı Kerim'de "أَفْعَلٌ" fiil kalıbını ele almam konusunda beni yönlendiren değerli danışman hocam Dr. İhâb Necmî'nin direktifi ile bu tez çalışması ortaya çıkmıştır. Nitekim *Müfredât-ı Elfâzi'l-Kur'an* adlı eser tam anlamıyla bir Kur'an sözlüğüdür. Kelimeleri muhteşem bir şekilde sıralayarak bir araya getiren mezkûr kitap Kur'an-ı Kerim de geçen kelimelere vakıf olmak ve bu kelimelerin bağlamlarına göre anlamlarını araştırmak isteyenlerin elinin altında bulundurduğu bir kitaptır.

I. TEZ KONUSU SEÇİMİNİN NEDENLERİ

Tez için bu konuyu seçmemde birkaç neden etkili olmuştur:

- 1) İlimlerin özellikle de Arapça'nın kaynağı olan Kur'an-ı kerim ile ilgili çalışma yapmanın önemli olması ve akademik çalışmamın bu kutsal kitap ile teberrük bulması.
- 2) Konunun esasında uygulamaya dayalı olması. Bu ise öğrencinin teorik olarak öğrendiklerinin uygulamasını sağlayarak ilgili konuya dair tecrübesini arttırmaktadır.

- 3) Fiil kalıplarından birini merkeze alan bu çalışma -bağlamına göre bu kalıpların anlaşılmasından hareketle- Kur'an ve ayetlerinin anlaşılması noktasında derinliğimizi arttırmaktadır.
- 4) Önceki alimlerin Kur'an-ı kerim için yapılan hizmetlerdeki rolüne vurgu yapmak. Mezkûr alimlerin önde gelenlerinden biri de ansiklopedik bir sözlük olan *Müfredâtu Elfâzi'l-Kur'an* adlı eseriyle Ragıp el-İsfehanî'dir.
- 5) *Müfredâtu Elfâzi'l-Kur'an* adlı eser özelinde daha önce bu konuyu ele alan bir çalışmanın olmaması.

II. LİTERATÜR

Birçok araştırmacı Kur'an-ı kerim'deki fiil, müştak ve mastar kalıplarını müstakil çalışmalarda ele almıştır. Bunun yanında mezkûr kalıplarla ilgili lugavi tefsirlerin satır aralarında ve Kur'an-ı kerim'in dilsel açılardan ele alındığı araştırmalar da mevcuttur. Fakat Kur'an'ı kerim'deki (أَفْعَل) fiil kalıbının Ragıp el-İsfehanî'nin *Müfredâtu Elfâzi'l-Kur'an* adlı eserinden yola çıkılarak ele alındığı bir çalışmaya rastlamadık. Bundan dolayı bu konuya yönelerek çalışmaya karar verdik.

III. TEZİN YÖNTEMİ VE PLANI

Bu tez çalışmasında *Müfredât*'ta geçen (أَفْعَل) fiil kalıpları incelenerek listelenmiş ve Kur'an'da geçtiği yerler noktasında mushaf-ı şerife başvurulmuştur. Mezkûr fiil kalıbının bağlamından hareketle ortaya çıkan anlamları ile ilgili önce Ragıp el-İsfehânî'nin görüşü, ardından ise diğer alimlerin dile getirdikleri karşılaştırmalı olarak zikredilmiştir. Yine bu bağlamda (أَفْعَل) fiil kalıbı ortak ve yakın anlamları dikkate alınarak tasnif edilmiştir. Bu noktada tümevarımsal ve betimlemeci bir analitik yöneme başvurulmuştur. Zira bu çalışmanın doğası gereği "أَفْعَل" fiil kalıbı ve ilgili mastar ve türevleri *Müfredât*'ta tümevarımsal bir şekilde incelenmiştir. Ardından tespit edilen bu kelimeler bağlamlarının gerektirdiği anlamlar ve delaletleri tahlil edilmiştir.

Bu çerçevede tez bir mukaddime, üç bölüm ve sonuçtan oluşmaktadır:

Mukaddime: Burada bu konuyu seçmemizdeki sebepler ve çalışmada takip edilen yöntem dile getirilmiştir.

Birinci Bölüm: Bu bölümde Ragıp el-İsfehânî ve kitabı ile ilgili önbilgiler iki alt başlıkta ele alınacaktır:

Birinci alt başlık: Müellifin hayatı ve eserleri.

İkinci alt başlık: Kitabın tanıtımı ve müellifin kitapta uyguladığı yöntem ve alanındaki önemi.

İkinci Bölüm: Hemze ziyadesi ile oluşan "أفعل" fiil kalıbı, yapısı, fonksiyonu ve anlamı. Bu bölüm iki alt başlıkta ele alınmıştır:

İlk alt başlık: Hemze ziyadesi ile oluşan "أفعل" fiil kalıbı, yapısı ve fonksiyonu.

İkinci alt başlık: "أفعل" fiil kalıbının anlamı

Üçüncü Bölüm: Bu bölümde "أفعل" fiil kalıbının *Müfredât*'taki şekliyle anlamları ele alınmıştır. Üç alt başlıktan oluşmaktadır:

İlk alt başlık: "أفعل" fiil kalıbında gelip Ragıp el-İsfehânî'nin tek anlam zikrettiği kelimeler

İkinci alt başlık: "أفعل" fiil kalıbında gelip Ragıp el-İsfehânî'nin birden fazla anlam zikrettiği kelimeler

Üçüncü alt başlık: "أفعل" fiil kalıbı, mastar ve türevlerine hasredilmiş listelere yer verilmiştir.

Sonuç: Bu bölümde ulaşılan önemli sonuçlar ele alınmıştır.

IV. TEZİN KAYNAKLARI

Tezde başvurulan en önemli kaynaklar aşağıdaki gibidir:

- Ragıp el-İsfehânî, *Müfredâtu el-Fâzi'l-Kur'an*, thk. Safvân Adnan Davûdî, Daru'l-Kalem. Tezde esas aldığımız bu baskı elimizde olan en iyi baskısıdır ve tezin esasını oluşturmaktadır.
- Dilsel incelemelere önem veren tefsir kitapları da bu tezin kaynakları arasındadır. Bu tefsirlerden bazıları şu şekildedir: Zemahşeri'nin *el-Keşşâf* 1, Ebu Hayyan el-Endelûsî'nin *el-Bahru'l-Muhît*'i ve Tahir b. Aşur'un *et-Tahrir ve't-Tenvîr* adlı tefsiri.
- Sarf ve Nahiv kitapları.
- Dilsel incelemelerle ilgilenen kitaplar da bu tezin kaynakları arasındadır: Örneğin: Sözlükler ve ilgili çeşitleri, filoloji kitapları ve diğer bazı ilgili eserler.

Son olarak bu tez çalışmasının okuyucuları için istifadeli olmasını temenni

ediyorum. Arap dili ve belagatı bölümüne başkanından öğretim üyelerine kadar teşekkürlerimi arz ediyorum. Bunun yanında özellikle tez danışmanım Dr.Öğr. Üyesi İhab Said İbrahim İBRAHİM'e tezin konusunu seçmem konusundaki yönlendirmesi ve tez aşamasında benimle ilgilenip gözetmesinden dolayı teşekkürlerimi sunuyorum.

“Ey Rabbim! Bana ve ana babama ihsan ettiğin nimetlerine şükretmemi ve senin hoşnut olacağın salih amel işlememi ilham et. Benim neslimden gelenleri de sâlih kimseler kıl.”

Başarım ancak Allah'ın yardımını iledir. Ben sadece O'na tevekkül ettim ve sadece O'na yöneliyorum.

BİRİNCİ BÖLÜM

Ragıp El-İsfehânî Ve El-Müfredât Adlı Eseri

Ragıp el-İsfehânî, birçok ilimde kıymetli eser telif etmiş seçkin bir alimdir. Tezimizde ona ait *Müfredâtu Elfâzi'l-Kur'an* adlı eser inceleneceğinden ilk bölümde kendisinin hayatı kısaca ele alınacaktır. Buna ek olarak bu bölümde mezkûr kitabı ile ilgili özet bir şekilde tanıtıcı bilgilere yer verilecektir. Bu bölüm iki kısma ayrılarak ele alınacaktır. Buna göre ilk kısımda Ragıp el-İsfehânî'nin hayatı ve eserlerine değinilecektir. İkinci bölümde ise *Müfredâtu Elfâzi'l-Kur'an* adlı eser tanıtılacak ve alanındaki önemine yer verilecektir.

1. Ragıp el-İsfehânî'nin Hayatı Ve Eserleri

Bu başlık altında Ragıp el-İsfehânî'nin hayatına ve kaleme aldığı eserlere yer verilecektir.

1.1. Adı

Tam adı Ebu'l-Kasım el-Hüseyin b. Muhammed b. el-Mufaddal el-İsfehânî'dir. Lakabı ise Ragıp'tır.¹ Tercih edilen görüşe göre kendisi İsfehân'da yaşamış ve buraya nispetle bu isimle anılmaktadır.²

Hocaları ve Öğrencileri

Ragıp el-İsfehânî ansiklopedik bir bilgiye sahip olup birçok ilme katkıda bulunmuştur. Bu durumu dil ilimleri, akait ve ahlak ile ilgili kaleme aldığı eserler ortaya koymaktadır. Yaşadığı dönemde genellikle olduğu gibi birçok alimden ders almış ve ilminden faydalanan birçok öğrencisi olmuştur. Fakat Ragıp'ın hayatını ele alan kaynaklar onun hocaları ve öğrencileri konusunda herhangi bir bilgi vermemekte yalnızca bazı alimlerle aynı dönemde yaşadığını aktarmaktadırlar. Ragıp bazı kitaplarında bu alimlere işaretle kitaplarından alıntılarda bulunmaktadır. Mezkûr alimlerden bir kısmını Ragıp'ın bazı kitaplarını tahkik eden muhakkikler dile getirmektedir. Bu alimlerden bazıları şu şekildedir:

¹ İsmi konusunda ihtilaf vardır. Suyutî adının el-Mufaddal b. Muhammed el-İsbehânî olduğunu belirtmektedir. kaynak.: Suyutî, *Buğyetü'l-Vuât fi Tabakâti'l-Lugaviyyîn ve'n-Nuhât*, thk. Muhammed Ebu'l-Fadl İbrahim, Matbaatu İsa el-Bâbî, ilk baskı, 1965, c. 2, s. 297. Biz muhakkikin esas aldığı nüshada bulunan ismi olarak belirlediği ve Zehebî'nin naklettiğine uygun olan ismi doğru olarak kabul ettik. Zehebî bu ismi şu eserinde zikretmiştir: *Siyeru A'lamu'n-Nübelâ*, thk.: Şuayp el-Arnaut ve Muhammed Nuaym el-Arkasûsî, İlk baskı, Müessesetü'l-Risale, 1984, c. 18, s. 120.

² Bu bilgi muhakkikin esere yazdığı girişte bulunmaktadır. Kaynak.: Ragıp el-İsfehânî, Ebu'l-Kasım el-Hüseyin b. Muhammed, thk. Safvân Adnan ed-Davûdî, Daru'l-Kalem, Dimeşk, 1991.

- Ebu Mansur el-Ceban, Muhammed b. Ömer er-Razi el-Lugavi. Bu alimin kitabının adı *eş-Şamil fi'l-Luga*'dır.
- Ebu Ali Ahmed b. Yakub b. Miskeveyh. *Harîdetü'l-Kasr* adlı eserin sahibi olan bu alim hicri 412'de vefat etmiştir.
- Ebu Bekr b. Furek el-İsfehânî (ö. 406.)³

1.2. Mezhebi

İlk dönem alimlerinden bazıları Ragıp el-İsfehânî'nin şiiliğe meylettiğini belirtmiş diğer bazıları ise mutezile mezhebine mensup olduğunu ileri sürmüştür. Fakat muhakkik alimlerden bazıları onun Eşari mezhebine tabi olup ehli sünnetin önde gelenlerinden olduğunu belirtmektedirler. Suyûtî Fahreddin er-Razî'den naklen Ragıp'ın Gazalî gibi Ehli sünnetin önde gelen alimlerinden biri olduğunu belirtmektedir.⁴ Ragıp el-İsfehânî'nin Ehli sünnet ve'l-cemaate mensubiyetini *Risaletü'l-İ'tikât* adlı eserindeki şu sözleri teyit etmektedir. “*Yetmiş iki fırkanın aslını teşkil eden bidat ehli fırkalar yedi tanedir: el-Müşebbihe, Sıfatları nefyedenler(nüfâtu's-Sifât), Kaderiyye, Mürcie, Hariciler, Mahlukiyye ve Müteşeyyia'dır.*” Ragıp bundan sonra şu sözleri nakletmektedir: “*Fırka-i Nâciye ise Sahabeyi takip eden Ehl-i sünnet ve'l-Cemaattir.*”⁵

1.3. Tahkik Edilmiş Eserleri

- 1- *Risale fi'l-İ'tikad*: İki defa tahkik edilmiştir. İlk olarak Şemrak el-Aclî tarafından tahkik edilmiş ve Beyrut'ta basılmıştır. İkinci olarak ise Ahter Cemal Lokman tarafından tahkik edilmiş ve Ümmü'l-Kurâ üniversitesi tarafından basılmıştır.
- 2- *Tafsîlu'n-Neş'eteyn ve Tahsilu's-Seadeteyn*: Abdu'l-Mucid en-Neccar tarafından tahkik edilmiş olup Beyrutta basılmıştır.
- 3- *ez-Zeria ila Mekarimi's-Şeria*: Birçok defa basılmış olup bunlardan biri Muhammed Ebu Yezid el-Acemi tarafından tahkik edilmiştir.
- 4- *Muhadarâtu'l-Üdebâi ve Muhaverâti'l-Bülaga ve's-Şuara*: Beyrut'ta basılmıştır.

³ Ragıp el-İsfehânî, *Tefsiru'l-Kur'an*, , thk. Hind Serdar, Ümmü'l-Kurâ Üniversitesi, 2002, s. 28. Nisa suresinin 114. Ayetinden Maide suresinin sonuna kadar olan kısmın tefsirine ayrıca bakınız.

⁴ Buğyetü'l-Vuât, c. 2, s. 297.

⁵ Ragıp el-İsfehânî, *Risale fi'l-İ'tikat*, thk.: Şemrân el-Aclî, Müessesetü'l-Eşraf, Beyrut, s. 25.

- 5- *Mecmeu'l-Belaga: Efânînü'l-Belaga* ismi ile de adlandırılmaktadır. Ömer es-Sârîsî tarafından tahkik edilmiş olup Amman'da basılmıştır.
- 6- *Müfredâtu Elfâzi'l-Kuran*: Bu kitap tezin inceleme konusu olup birçok defa basılmıştır.
- 7- *Tefsiru'l-Kur'an*: Bu eserin bazı kısımları üniversite araştırma ve tezleri doğrultusunda tahkik edilmiştir. Muhakkiklerden bazıları şu şekildedir: Muhammed Abdulaziz Besyuni, Adil eş-Şedî ve Hind Serdar.

1.4. Yazma Olarak Bulunan Eserleri

- 1- Risale fi Enne Fadîlete'l-İnsan bi'l-Ulum
- 2- Risale fi Zikri'l-Vahidi'l-Ehad
- 3- Risale fi Âdabi Muhalatati'n-Nâs
- 4- Risale fi Merâtibi'l-Ulum
- 5- Tahkiku'l-Beyan an Te'vili'l-Kur'an
- 6- Dürretü't-Tenzil ve Gurretü't-Te'vil (Bu eser Risaletü'l-İ'tikat ile aynı eser olabilir.)
- 7- Usulu'l-İştikak
- 8- Er-Risaletü'l-Münebbihe ala Fevâidi'l-Kur'an
- 9- Risale Müferrade li-Şerhi Hadisi "Setefteriku Ümmeti"
- 10- Uyunu'l-Eşâr
- 11- Nüketü'l-Ahbar
- 12- Şerefü't-Tasavvuf

Bu eserlerin dışında kendisine aidiyeti ispatlanmamış başka eserleri de bulunmaktadır.⁶

1.5. Vefatı

Tarihçiler Ragıp el-İsfahânî'nin vefatı konusunda farklı görüşler ortaya koymuşlardır. Bu farklı tarihler arasındaki zaman dilimi bir asra kadar ulaşmaktadır. Birçok araştırmacı Suyutî'nin vefatı noktasında beşinci asrın ilk yıllarında vefat ettiğine dair işaretine⁷ binaen Ragıp'ın eserlerinden hareketle takribi bir tarih belirlemeye çalışmışlardır. Zehebi ise Ragıp'ın beşinci asrın ortalarında yaşadığını

⁶ Şu eserlerinin tahkikinde muhakkiklerin yazdığı girişlerde mezkûr eserler zikredilmektedir: Müfredâtu Elfâzi'l-Kur'an, Muhakkikin yazdığı giriş, s. 2.; Tefîru'l-Kur'an li'r-Ragıp, thk.: Hind Serdar, s. 39.; Tefîru'l-Kur'an li'r-Ragıp, thk.: Adil eş-Şedî, İlk baskı, Daru'l-Vatan, Riyad, 2003, c. 1, s. 74.

⁷ Bknz.: Buğyetü'l-Vuât, c. 2, s. 297.

bildirmektedir.⁸ Onun *Müfredâtu Elfâzi'l-Kur'an* adlı eserini tahkik eden Davûdî ise hicri 450 yılına yakın bir tarihte vefat ettiğini belirtmektedir.⁹ Hayatına yer veren kaynaklar kendisi hakkında övgülerde bulunumaktadır. Bu bağlamda Zehebî, onun hakkında mahir bir bilgin, muhakkik bir alim ve seçkin bir kelamcı gibi nitelemelerde bulunmuştur.¹⁰ Suyutî ise Ragıp'ın eserleri bulunan bir alim olduğunu belirtmektedir.¹¹

2. Müfredâtu Elfâzi'l-Kur'an

Müfredâtu Elfâzi'l-Kur'an, Kur'an'ın kelimeleri ve Garibu'l-Kur'an çalışmalarının ilklerindedir. Bu kitabın telifinde Ragıp belirli bir yol ve yöntemi takip etmiştir. Mezkur eser sadece Ulûmu'l-Kur'an, Garibu'l-Kur'an ve Tefsir ilimlerinde araştırma yapan kişiler için değil dil ilimlerinin tamamıyla ilgilenen araştırmacılar için de önemli bir kitaptır.

2.1. Ragıp el-İsfehânî'nin Müfredât Adlı Eserindeki Yöntemi

Ragıp, *Müfredât*'ındaki yöntemini detaylı olarak açıklamamıştır. Ancak kitabı incelendiğinde şunlar dile getirilebilir:

Ragıp eserine bir mukaddime ile başlamaktadır. Bu mukaddimedeki Ku'an'ın beyanının, aydınlatıcı olup hidayet etmesi açısından mucize olduğunu ifade etmektedir. Bunun yanında Kur'an ilimleri ile iştigal eden kimselerin ilk olarak ihtiyaç duyduğu ilimlerin dil ile ilgili olan ilimler olduğunu ve özellikle de bu dil ilimlerinden ise kelime bilgisinin tahkiki olarak bilinmesi gerektiğini belirtmektedir. Dil ilimlerinin bilinmesi yalnızca Kur'an ilimleri için değil diğer dini ilimler için de faydalı ve gereklidir. Zira alimler dini ve dil ilimleri noktasında Kur'an'a dayanmaktadır.¹²

Ragıp eserindeki yöntemini, kitabını sözlük harflerine göre düzenlediği bundan dolayı elif harfi ile başladığını belirtmekle özetlemiştir.¹³ Fakat bununla birlikte kitap ve bölümleri incelendiğinde yöntemi şu şekilde tarif edilebilir:

⁸ Bknz.: *Siyeru A'lamu'n-Nübelâ*, c. 18, s. 120.

⁹ Davudî'nin Müfredâtü ELfazi'l-Kur'an adlı esere yazdığı mukaddimeye bakınız (s. 24).

¹⁰ *Siyeru A'lamu'n-Nübelâ*, c. 18, s. 120.

¹¹ *Buğyetü'l-Vuât*, c. 2, s. 297.

¹² *Ragıp el-İsfehânî, Müfredât*, s. 54.

¹³ *Ragıp, a.g.e.*, s. 54.

- 1- Kitabın türü sözlüktür. Çünkü alfabetik düzene göre telif edilmiştir. Kelimelerin tertibi zaid harflerinden tecrit edilmesine göre yapılmıştır. Ancak Ragıp, muzaaf kelimelerde özgün bir yol takip ederek muzaaf kelimedeki ikinci harfi tek harf olarak kabul etmiştir. Örneğin “حَسَنٌ” muzaaf kelimesini hâ (ح) babının sîn (س) kısmında ele almış ve ikinci sîn harfini tertipte dikkate almamıştır.
- 2- Kur'an-ı Kerim'in kelimelerini şerh etmedeki yöntemi: Kelimenin öncelikle sözlük anlamını vermekte, ardından aynı kelimenin Kur'an-ı Kerim'deki kullanımlarından hareketle anlamlarını dile getirmektedir.
- 3- İstişhatlar: Kelimenin açıklamasında öncelikle Kur'an-ı Kerim'deki başka ayetlerden ve eğer aynı anlamı ifade ediyorsa başka bir bağlamdan istişhatta bulunmaktadır. Ya da kelimenin anlamını bağlamlarına göre ifade etmektedir. Aynı şekilde hadislerden, sahabî kavillerinden, şiirlerden ve darb-ı mesellerden de istişhatta bulunmaktadır.
- 4- Çoğunlukla Kur'an kıraatlerini dile getirmekte ve ayetin birden fazla kıraatini zikretmektedir. Ancak ayete dair zikrettiği kıraatlerin mütevatir ya da şâz olup olmadığına değinmemektedir.
- 5- Kelimelerin anlamlarına dair açıklamalarında diğer dini ilimlerden alıntışarda bulunkatadır. Bazen fıkıh usulünden alıntılar yapmakta ve fakihlerin kavramlarına dalmaktadır. Aynı şekilde birçok defa ahlak ve süluk ilminin ayrıntılarına girmektedir.
- 6- Ragıp, naklettiği hadislerin tahririni yapmamakta hatta bazı nakledilen sözleri hadis olarak nitelemektedir. Aynı şekilde kaynak olarak kullandığı şiir beyitlerini genellikle söyleyenini zikretmeden nakletmektedir.
- 7- Açıklamadığı kelimeleri ihmal etmiştir. Bu ise ilgili kelimenin anlamının meşhur olmasını göz önünde bulundurmasından kaynaklanmış olabilir.

2.2. Müfredatu Elfâzi'l-Kur'an'ın Kaynakları

Müfredât'ın öncelikli kaynağı Kur'an-ı Kerim'dir. Ardından hadis kitapları ve kendisinden önce gelen dilcilerden nakillerde bulunmaktadır. Bu bağlamda kitapta kullanılan kaynakların en önemlileri aşağıdaki gibidir:

- 1- İbn Faris: *Kitabu'l-Cümel fi'l-Luga*
- 2- Ebu Mansur el-Cebbân: *Kitabu's-Şamil fi'l-Luga*

- 3- İbn Sikkît: *Tehzîbü'l-Elfâz*
- 4- Ali el-Fârisî: *el-Mesâilü'l-Halebiyyât*
- 5- el-Ferrâ: *Meâni'l-Kur'an*
- 6- İbn Düreyd: *el-Cemhera*
- 7- Zeccâc: *Meâni'l-Kur'an*
- 8- Halil b. Ahmed: *Kitabu'l-Ayn*
- 9- İbn Kuteybe: *Garîbu'l-Hadis*

Bu kaynaklara ek olarak kitapta kısa referanslarla değinilen kitaplar bulunmaktadır.¹⁴

3.3. Müfredâtu Elfâzi'l-Kur'an'ın Önemi

Müfredât çok büyük ilmi kıymeti olan bir kitaptır. Bu kitap, Kur'an'ın metnini anlamaya çalışan araştırmacılara bunun anahtarları için yol göstermektedir. Ragıp el-İsfehânî kitabını, ilgililerin, Kur'an ilimleri ve hatta diğer dini ve dil ilimlerinde inceleme yapan araştırmacılarını bu kitaba muhtaç kılacak şekilde kolaylaştırarak düzenlemiş ve telif etmiştir.¹⁵ Bu ise kitabı, dil ve tefsir kitapları arasında önemli bir kaynak haline getirmektedir. Kendisinden sonra genelde ulumü'l-Kur'an özelde ise tefsir ve garibu'l-Kur'an ilimlerinde telif edenlerin çoğu bu kitaptan nakillerde bulunmuştur. Alimlerden büyük çoğunluğu kitabı övmüştür. Bu bağlamda Zerkeşî garibu'l-Kur'an ile ilgili konuştuğu bir yerde *Müfredât*'ı bu alanda yazılan en önemli kitaplardan biri olarak addetmiştir.¹⁶ Fîruzabâdî, ise alanında eşi benzeri olmayan bir kitap olarak değerlendirmektedir.¹⁷ Katip Çelebi *Müfredât* için "Ragıp'ın *Müfredâtu Elfâzi'l-Kur'an* adlı eseri dini ilimlerdeki her bir ilim için faydalıdır." İfadesini kullanmaktadır.¹⁸

¹⁴ Bu kaynaklar için *Müfredât*'a Davûdî tarafından yazılan mukaddimeye bakınız.

¹⁵ Kitabın önemi Ragıp'ın Kur'an lafızlarını ayetin bağlamına göre ifrat ve tefrite kaçmadan amaca uygun şekilde şerh etmesinde kendisini göstermektedir. Dili, Araplardaki kullanım yöntemleri noktasındaki tecrübesini Kur'an ile uzun süreli meşguliyeti ile edinmiş olan bir kişi için şarşırlacak bir durum değildir. Bu konu yazdıklarının satır aralarında, alıntılarında ve ayetlerin şerhinde açıkça görülür. Buna ek olarak Ragıp'ın usul, fûru ve tefsir gibi alnalardaki bilgisi de bu noktada zikredilebilir. Kitap araştırmacı ve uzmanlar için vazgeçilmez olup aynı şekilde kolayca ulaşılabilen bir kitaptır.

¹⁶ Zerkeşî, *el-Burhân fi Ulumi'l-Kur'an*, ilk baskı, thk. Muhammed Ebu'l-Fadl İbrahim, Daru İhyâu'l-Kütüb el-Arabiyye, Kahire, 1957, c. 1, s. 291.

¹⁷ Fîruzabâdî, *el-Bülğatü fi Terâcim-i Eimmeti'n-Nahv ve'l-Luga*, Daru Sa'du'd-Dinli't-Tabaa' ve'n-Neşr, 2000, s. 69.

¹⁸ Katip Çelebi, *Keşfü'z-Zunûn, Mektebetü'l-müsennâ*, Bağdat, 1941, c. 4, s. 1773.

Müfredât Türkçe dahil birçok dile çevrilmiştir. Türkçe çeviriler arasında Mustafa Yıldızın tercümesi ve Abdülbaki Güneş ve Muhammed Yücel'in tercümeleleri bulunmaktadır. Bunun yanında belki de tercüme olarak son ve en dakik olan tercüme Yusuf Türker'in yaklaşık 1.600 sayfadan oluşan 15 yazma nüshaya dayanarak yaptığı tercümedir. Mezkûr tercüme 2008 yılında Pınar yayınları tarafından İstanbul'da basılmıştır.

Arapça olarak ise tahkikli ve tahkiksiz olarak birçok defa basılmıştır:

- 1- Mektebetü Angola baskısı: Mısır'da Muhammed Ahmed Halefullah'in tahkiki ile basılmıştır.
- 2- Matbaatu'l-Halebî baskısı: Kahire'de tahkiksiz olarak basılmıştır.
- 3- Mektebetü Nizar Mustafa el-Bâz baskısı: Tahkiksiz olarak basılmıştır.
- 4- Daru'l-Ma'rife baskısı: Beyrut'ta Muhammed Seyyid Keylani'nin tahkiki ile basılmıştır.
- 5- Daru'l-Fikr baskısı: Nedim Meraşelî'nin tahkiki ile Beyrut'ta basılmıştır.
- 6- Daru'l-Kalem baskısı: Safvân Dâvûdî'nin tahkiki ile Dımeşk'te basılmıştır.

Tezimizde Daru'l-Kalem baskısını tercih ettik. Zira diğer baskılar arasında en düzgünü ve tahkik açısından en geniştir. Bunun yanında kendinden önceki baskıların eksik kaldığı yönleri tamamladığından ayrıca incelememize konu olan en son baskılardan biridir.

İKİNCİ BÖLÜM

"أفعل" Kalıbının Yapısı Fonksiyonu ve Anlamları

"أفعل" fiil kalıbının yapısını, eklenen lafzi ziyadelerin fiilin aslında meydana getirdiklerini, ortaya çıkan anlamların çeşitliliklerini açıklamak üzere bu bölüm oluşturulmuştur. Bu bağlamda bu bölüm iki ana kısımdan oluşmaktadır. Buna göre ilk kısım Bir hemze eklenerek oluşturulan " أفعل " fiil kalıbının yapısı ve fonksiyonu, ikinci kısımda ise sarf geleneğinde "أفعل" fiil kalıbının anlamları ele alınacaktır.

3. " أفعل " Fiil Kalıbının Yapısı Ve Fonksiyonu

Fiilin müceered olarak aslı "فعل" dir ve başına hemze eklenerek "أفعل" fiili oluşturulmaktadır. Zira rubaî mezid fiiller, ya fiilin başına hemzenin eklenmesi, ya orta harfinin(ayne'l-harfinin) tekrarlanması, ya da ilk harfinden(fâu'l-fiil) sonra bir elif harfinin eklenmesi ile gerçekleşmektedir. Bunlara örnek olarak "أجلس", "جلس", "أكتب" ve "كتب", "أكتب" ve "كتب" verilebilir.¹⁹ Fakat her sülasi mücerred fiil başına hemze ziyadesini kabul eder mi?²⁰ Yani sülasi fiillerin her birine hemze ziyadesi yapmak caiz midir? Buradan hareketle sülasi fiillere hemzenin eklenmesi bütün sülasi için mi yoksa işitmeye dayalı olarak mı eklenmektedir?

Bu konuda alimler arasında ihtilaf bulunmakta olup aşağıda toplu olarak bu görüşlere yer verilecektir:

- 1- Sülasi fiile eklenen hemze işitmeye dayalıdır(semâî). Lazım ya da müteaddi olsun Araplardan nakledilen fiillerle sınırlı kalır ve kıyas yapılamaz. Bu görüşü Ebu Hayyan el-Endelûsî ve Suyûtî Müberred'e

¹⁹ "أفعل" kalıbının hemzesi muzari ve ism-i fail kalıplarında hafzedilmesi gerekmektedir. İsm-i fail ve muzari şu şekilde söylenir: "مُكْرَم", "مُكْرَم", "مُكْرَم". Muzarinin aslı "يُكْرَم" şeklindedir.

²⁰ Ebu Hayyan el-Endelûsî, *İrtișâfu'd-Darb min Lisani'l-Arab*, ilk baskı, thk.: Recep Osman, Mektebetü'l-Hanecî, Kahire, 1998, c. 1, s. 241. "أفعل" ve "فاعل" kalıpları hemze ile başlayan fiillerde(mehmuz) karışıklığa neden olmaktadır. BU durum örneğin "أتى" ve "أزر" kendini göstermektedir. Zira bu iki fiilde muzari ve mastar kalıplarına çevrildiğinde hangi kalıptan geldiği ortaya çıkmaktadır. Nitekim "أتى" fiilinin muzarisi "يؤتى", mastarı ise "أيتاء" olup "أفعل" fiil kalıbından gelmektedir. Fakat "أزر" fiilinin muzarisi "يؤزر", mastarı da "مؤزره" olup "فاعل" fiil kalıbından gelmektedir. Aynı şekilde "أفعل" fiil kalıbının muzarisi meçhul olarak geldiğinde sülasi fiilin muzarisi ile karışmaktadır.

nispet etmektedirler.²¹ Radî el-Esterabâdî de bu görüşü benimsemiş ve şunları dile getirmiştir: Sülasî fiile eklenen hemze kıyas olarak diğer fiillere eklenemez.²²

- 2- İkinci görüşe göre lazım sülasi fiillerde hemzenin eklenmesi kıyasî, müteaddî fiillerde ise semâdîdir. Bu görüş Sibeveyhî'nin mezhebinin görüşüdür. Sibeveyhi bu durumu şu şekilde dile getirmiştir: “ظُرْفٌ وَظُرْفَتُهُ، وَنَيْلٌ وَنَيْلَتُهُ” örneklerinde olduğu gibi sülasi fiile hemzenin eklenmesi de reddedilemez... Örneğin “أَفْرَحْتُ” ve “فَرَحْتُ” da olduğu gibi.²³ İbn Hişam da aynı görüşü benimsemiştir.²⁴ Aynı şekilde Mısır'daki Arap dili akademisi de bu görüşü tercih etmiştir.²⁵
- 3- Üçüncü görüşe göre “أَفْعَلٌ” fiil kalıbındaki hemze, lazım fiiller ve bir meful alan müteaddî fiillere kıyasî olarak eklenebilir. Bu görüş ise Ebu Ali el-Fârîsî, Abdulkahir el-Cürcanî²⁶ ve Saymerî'ye²⁷ aittir.
- 4- Dördüncü görüşe göre zaid olan bu hemzenin lazım sülasi ve “عِلْمٌ” babının dışındaki müteaddî fiillerin başına eklenmesi kıyasîdir. Suyutî bu görüşü nahivcilerden bir gruba nispet etmiştir.²⁸
- 5- Beşinci görüşe göre ifal babının hemzesinin bütün eفال kulub fiillerine eklenmesi kıyasîdir. Bu görüş Ahfeş'e nispet edilmektedir.²⁹

Bu görüşler içerisinde ikinci görüşü daha çok alimin benimsemesinden dolayı tercih ediyoruz. Çünkü bir fiilin lazım ve müteaddî oluşu noktasında asıl olan semâdîdir. Bunun yanında Araplardan gelen kelime ve cümlelerde sülasi lazım fiilin başına hemzenin çokça gelmesi de bu görüşü tercih etmemizde etkili olmuştur.

²¹ Suyutî, *Hemu'l-Hevâmi' Şehu Cemû'l-Cevâmi'*, thk. Abdu'l-Al Salim Mükrim, Daru'l-Buhûs el-İlmiyye, Kuveyt, 1979, c. 5, s. 14.

²² Radî el-Esterabâdî, *Şerhu Şafiyetu İbnu'l-Hacib*, Daru'l-Kütübü'l-İlmiyye, Beyrut, c. 1, s. 84.

²³ Sibeveyh, *el-Kitab*, thk.: Abdusselam Harun, ikinci baskı, Mektebetü'l-Hanecî, Kahire, 1982, c. 4, s. 55.

²⁴ İbn Hişam, sülasiye eklenen ta'diye hemzsinin, müteaddî fiilin dışında lazım fiilin başına gelmesi kıyasîdir demektedir. Bknz.: İbn Hişam el-Ensârî, ilk baskı, Daru'l-Fikr, Dımeşk, 1964, s. 577.

²⁵ Abdulaziz b. el-Kanâvî, Sıgatu “أَفْعَلٌ” el-Fi'liyye ve Meânîhâ fi'l-Kur'an'il-Kerim, Ümmü'l-Kurâ üniversitesi, 1987, s. 55.

²⁶ Abdulkahir el-Cürcanî, *el-Muktesid fi Şerhi'l-Îdâh*, thk. Kazım Bahru'l-Mercân, Irak kültür bakanlığı yayınları, 1982, c. 1, s. 611.

²⁷ Ebu Muhammed Abdullah b. Ali b. İshak es-Saymerî, İlk baskı, thk.: Fethi Ahmed Mustafa Aliyüddin, Daru'l-Fikr, Dımeşk, 1982, c. 1, s. 115.

²⁸ Bknz.: *Hemu'l-Hevâmi'*, c. 5, s. 14.

²⁹ Bknz.: et-Tabsira ve't-Tezkira, c. 1, □ 120.; Radî el-Esterabâdî, *Şerhu'l-Kâfiye*, üçüncü baskı, Daru'l-kütübü'l-İlmiyye, Beyrut, 1982, c. 2, s. 274

3.1. Sülasi Fiilin Başına Dahil Olan Hemzenin Müteaddiliği Gerektirmesi

Nahivciler ve Sarfçılar lazım fiilin başına gelen hemzenin lazım fiili daima müteaddiye çevirir mi? Öncelikle alimler incelemeler doğrultusunda hemzenin fiilin başına gelerek fiili müteaddiye çeviren fiil olan “أخطأ” fiilinin başındaki hemze fiili müteaddiye çevirmemiştir.

İbn Hacib bu mesele ile ilgili şu görüşü dile getirerek ortaya koymaktadır: “ ... *bu kelimeler lafızları itibari ile fiili müteaddi kılmayı gerektirmemektedir, aksine bu konuda sayrûret ve diğer bazı anlamları dikkate almak gerekmektedir. Bu çerçevede sayrûret anlamı var ise bu fiili müteaddi kılmaktadır.*”³⁰

İbn Hacib’in burada bahsettiği sayruret muhtemelen genelleme ifade etmektedir. Çünkü rubai olma özelliğiyle müteaddiye çevirmesi olarak değerlendirilmektedir. Bundan dolayı sülasi mücerred ve hemze eklenmiş mezid bir fiil, hemzenin eklenmesi ile müteaddiye dönüştürmemektedir. Örneğin “سرع”, “بطو” fiillerine eklenen hemze yani “أسرع” ve “أبطأ” fiillerini müteaddiye çevirmemiştir. Bu iki kullanım yani fiilin sülasi ve rubai formları arasındaki fark ise “سرع” ve “بطو” sülasi mücerretleri hmezeli olarak gelen formlarından daha belîğlik ifade etmektedir. Çünkü bu kelimelerin sülasi formları “صغر” ve “كبر” gibi huy, mizaç gibi anlamları ifade etmektedir.³¹

Bazen fiil için sadece " أفعل " kalıbı kullanılır ve budurumda kelimenin müteaddi ve lazım oluşunu geldiği anlamlar belirlemektedir. Buna örnek olarak Ragıp “آمن” fiilini örnek vermektedir. Bu doğrultuda mezkur fiil için şunları dile getirir: “آمن” fiili anlam açısından iki şekilde kullanılır:

- 1- Müteaddidir ve şöyle kullanılır “آمنته” ona güven verdim. Kelimenin bu anlamına binaen Allah’a mezkur fiilin ism-i faili olan “مؤمن” denilmiştir.
- 2- Müteaddi değildir ve güvenli oldum anlamına gelir.³²

3.2. “أفعل” Fiil Kalıbının Fonksiyonu

“أفعل” fiil kalıbı genellikle sülasi bir fiili müteaddiye dönüştürmek için kullanılmaktadır. Bu ise lazım fiilin failini dönüştürerek meful yapmak ve meydana gelen hades için bir fail ortaya koymakla olur. Buradan hareketle örneğin “أذهب زيداً” cümlesi Zeyd’i “ذاهب” kıldım anlamındadır ve Zeyd fiilin başına gelen hemzeden yola çıkarak cümlede mefule dönüştürülmüştür. Nitekim, “ذهب زيد” cümlesinde fail

³⁰ İbn Hacib, el-Kâfiye fi İlmi’n-Nahv ve’ş-Şafiye fi İlmei’t-Tasrif ve’l-Hattı, thk.: Salih Şair, Daru’l-Âdâb, Kahire, 2010, c. 2, s. 51.

³¹ Radî, el-Esterabâdî, Şerhu Şafiyetu İbn Hacib, thk.: Muhammed Nur el-Hüseyn ve diğerleri, Daru’l-Kütübü’l-İlmiyye, Beyrut, c. 1, s. 87.

³² Müfredat, s. 91.

Zeyd'tir. Şayet sülasi fiil müteaddi değil ise hemzenin fiilin başına gelmesi ile birlikte bir meful alan fiile dönüşmektedir. Bu meful hemzenin sayrûret ve ca'l anlamlarından dolayı "أذهيته" örneğinde olduğu gibi ortaya çıkmaktadır. Yine bu minvalde örnek olarak "استعظمت" anlamına gelen "أعظمت" verilebilir.

Şayet hemzenin başına geldiği fiil bir meful alabilen bir fiil ise hemze ile birlikte iki meful alan fiile dönüşmektedir. Bu noktada iki mefulden ilki hemzenin ca'l anlamından kaynaklanmakta, ikinci meful ise fiilin aslından kaynaklanmaktadır. Örneğin "أحفرت زيدا النهر" anlam şu şekildedir: Zeyd'e nehri kazdırdım yani Zeyd'i nehri kazan kişi olarak kıldım. Bu cümlede ilk meful olan "زيد" kelimesi "أحفر" fiilinin ca'l anlamından etkilenecek meful olmuştur. İkinci meful ise kazılmaya konu olan ikinci meful "النهر" kelimesidir. Bu bağlamda iki mefulden ilki derece olarak faillik anlamında olduğundan fiilin asıl mefulünden daha üst derecededir.

Şayet hemze iki meful alan sülasi bir fiilin başına gelirse mezkur fiil yine müteaddi olup üçüncü bir meful daha alır. Bu üç mefulden ilki fiilin başına hemze gelmesi ile birlikte meful olmuştur. İkinci ve üçüncü mefuler ise fiilin aslından kaynaklanarak meful olmuşlardır. Müteaddi fiilin bu türü "أعلم" (bildirmek) ve "أرى" (göstermek) fiillerinden müteşekkildir.³³

"أفعل" Fiil Kalıbının Anlamları

Sülasi fiilin başına hemze eklendiğinde anlamı değişmektedir. Çünkü herhangi bir kelimenin yapısının eklerle artırılması kelimelerin anlamlarında da bir artış ve değişikliğe delalet etmektedir. Bundan dolayı sülasi fiilin başına ek olarak hemzenin eklenmesi yani "أفعل" kalıbında gelmesi yeni anlamların ortaya çıkmasına neden olur. Sarf ve dil alimlerinden bir çoğu "أفعل" fiil kalıbının ya sülasiden rubai fiile dönüşmesi ya da içinde bulunduğu bağlamdan hareketle bir çok anlama geldiğini belirtmişlerdir. Yani fiilin rubai yapısının sülasi yapısından farklı bir anlam ifade etmesi gerekmektedir. Bu anlamlardan bazıları aşağıdaki gibidir:

4.1. Ta'diye ve Nakil

Bu anlam bu fiil kalıbının anlam ve fiildeki değişikliğin etkisinin esasıdır. Ta'diye lazım fiili müteaddiye, bir meful alan fiili iki meful alan fiile ve iki meful alan fiili ise üç meful alan fiile dönüştürmesini ifade etmektedir. Nakil ise, daha önce açıkladığımız üzere cümledeki failin mefule dönüştürülmesidir. Bu anlama örnek

³³ Radi el-Esterabadî, Şerhu Şafiyetu İbn Hacib, c. 1, s. 86.

olarak şu fiiller verilebilir: “أقام - قام”, “ألبس- لبس” ve “أرى- رأى”. Sibeveyhi bu kalıpla ilgili şu ifadeye yer vermektedir: “فعل” fiil kalıbının başına bir eklemeye bulunup değiştirilmek istendiğinde çoğunlukla bu fiil kalıbı “أفعلت” fiil kalıbı ile gelmektedir.³⁴

4.2. Sülasî Mücerred (فعل) Fiil Kalıbı Anlamı

Sülasî fiil aynel fiili fethalı, dammeli ya da kesralı olsun mücerred olarak “فعل” ve “أفعل” aynı anlama gelebilmektedir. Dilcilere göre aralarında fark olduğunu düşünse de örneğin: “سقى” ve “أسقى” kullanımda aynı anlamdadır. Bu bağlamda Sibeveyh şunu dile getirmektedir: “أسقيته” ile “سقيته” aynı anlama geldiğini söyleyenler vardır. Burada sülasî fiil kalıbı olan “فعلت”nin sonuna gelebildiği gibi başına da hemze gelmiştir. Buna örnek olarak “فرحت” ve benzerleri verilebilir... Halil b. Ahmed ise “أسقيته” ve “سقيته” ile ilgili ikisinin de suyu bir kişiye içirmesi anlamındadır. “سقيته” “كسوته” gibidir. Aynı şekilde “أسقيته” de “أبسته” gibidir.³⁵

Bazen sülasî ve mezid fiil kalıpları arasındaki ortak anlamlar lehçelere dayandırılabilir. Sibeveyhi bu konuda şunu dile getirmektedir: “فعلت” ve “أفعلت” aynı anlama gelip farklı lehçelerde olabilir. Bunu Halil b. Ahmed iddia etmiştir. Bir grup mezkur ortak anlamı “فعلت” fiil kalıbında kullanmakta diğer başka grup ise “فعلت” fiilinin başına hemze getirerek “أفعلت” olarak kullanmaktadırlar.³⁶

Bunun örneği şu ayette vardır: “فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ” (Hicr / 22) ayette geçen fiilin sülasî olan “سقى” nin içmeye delalet ettiğini, “أسقى” fiil kalıbının ise içilecek olanın hazırlanmasına delalet etmektedir. Ayetteki “سقى” fiili hem sülasî hem de rubai olarak okunmuştur. Diğer bir ayet ise şu şekildedir: “وَإِنَّكُمْ فِي الْأَنْعَامِ” (Mü’minun / 21) Ayette geçen “نَسْفَيْكُمْ” fiilinin ilk harfi olan nun harfinin fethalı ve dammeli olarak okunabilmektedir.³⁷ Abdu’l-Kahir Cürçani iki fiil kalıbında aynı anlamı ifade etmesine örnek olarak “حَزَنْتُهُ” ve “أَحْرَزْتُهُ” fiillerini örnek vermiştir.³⁸

4.3. Sülasî Mücerred Fiili Mutâvaat Anlamına Sokmak

³⁴ el-Kitab, c. 4, s. 55. Ayrıca bkz.: İrtişafu’d-Darb, c. 1, s. 172.

³⁵ el-Kitab, c. 4, s. 58-59.

³⁶ el-Kitab, c. 4, s. 61.

³⁷ Fehd Abdulaziz ez-Zamil, el-Hilaf et-Tasrifi ve Eseruhu ed-Dilâlî fi’l-Kur’an el-Kerim, Daru İbnü’l-Cevzi, 2006, s. 103.

³⁸ Bknz.: İrtişafu’d-Darb, c. 1, s. 173.

Buna örnek olarak “مرى” sülasi fiili hemze eklenerek “أمرى”, “صَرَمَ” sülasi fiili yine başına eklenerek “أَصْرَمَ” ve aynı şekilde “مَخَضَ” sülasi fiili başına hemze eklenerek “أَمَخَضَ” mutavaat ifade etmektedir.³⁹ Bu bağlamda bir başka örnek olarak şu cümlede geçen fiil kalıpları örnek verilebilir: “وفشعت ریح سحاب فأفشع” (Rüzgar bulutları dağıttı ve bulutlar dağıldı) Burada “أفشع” fiil kalıbı başına hemze aldığından mutavaat ifade ederek dağıldı anlamına gelmektedir.⁴⁰

4.4. Selb Ve İzale Anlamı

“أفعل” fiil kalıbı mefulden fiilin anlamının izale edilmesine de delalet edebilir. Şu cümlede olduğu gibi: “شكا زيدٌ فأشكيتَه” (Zeyd şikayette bulundu ve ben onun şikayetini giderdim.) Burada Zeyd’in şikayet etmesini ifade eden “شكا” fiili başına hemze eklenerek “أشكى” dönüşerek şikayetri gidermek anlamına gelmiştir. Diğer bir örnek ise “أعجمت الكتاب” cümlesidir. Burada başına hemze eklenmiş olan “أعجم” fiili izale anlamı ifade etmektedir ve mezkur cümle “kitabın kapalılığını giderdim” anlamına gelmektedir.⁴¹

4.5. Ca'l Anlamı

Bu anlam “أفعل” fiil kalıbının en önemli anlamlarından biri hatta bu anlamların temelini oluşturmaktadır. Bu anlam “tasyîr” olarak da ifade edilmektedir. Buna örnek olarak şu cümle verilmektedir: “أحفرْتُ زيداً بئراً” burada anlam “Zeyde kuyuyu kazdırdım” şeklindedir.⁴²

4.6. Sayrûret Anlamı

Bu anlam “أفعل” fiil kalıbında gelen fiilin failini bir şey sahibi yapmak anlamına gelmektedir. Bu iki çeşittir:

- İlk çeşitte fail fiilin türediği şeyin sahibi olmaktadır. Örneğin “ألحم زيدٌ” cümlesi Zeyd ete (لحم) sahip oldu anlamındadır. Aynı şekilde “أعسر” zor oldu, “أيسر” kolay oldu anlamlarını ifade etmektedir. Diğer bir örnek ise “أثمر الشجر” Ağaç meyvelendi (meyveye sahip oldu) anlamına gelmektedir.
- İkinci çeşitte ise herhangi bir şeyin sahibi olan fail, fiilin türediği şeyin de sahibi olmaktadır. Örneğin: “أجرب الرجل” (adamın develeri tecrübeye sahip

³⁹ Bknz.: Muhammed Sadi Veled Adud, *et-Turra Tevşihu Lamiyyetü'l-Efal li-İbni Mâlik*, thk.: Abdulhamit el-Ensari, Daru'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut, s. 335.

⁴⁰ Bknz.: İrtişafu'd-Darb, c. 1, s. 173.

⁴¹ Bknz.: Abduh Racih, *et-Tatbiku's-Sarfî*, Daru'n-Nahdati'l-Arabiyye, Beyrut, s. 32.

⁴² Bknz.: el-Muktesid fi Şerhi'l-İdâh, c. 1, s. 608.

oldu). Diğer bir örnek “أُخِبْتُ” fiilidir ve kötü arkadaşlara sadip olmak anlamını ifade etmektedir.⁴³

4.7. Teksir Anlamı

Bu anlam fiilin anlamının çoğalmasını ifade etmektedir. Bu anlama örnek olarak “أُضِبَّ الْمَكَانَ” bir yerin sisi(ضباب) çok olmak anlamını ifade ederken “أُطِبِي الْمَكَانَ” cümlesi ise bir yerde geyiğin(ظبي) çok olmasını ifade etmektedir.⁴⁴

4.8. Vicdan Anlamı

Fiil bu anlamda bir şeyi belirli bir sıfat ve nitelik üzere bulmayı ifade etmektedir. Şu sözünde olduğu gibi: “أَكْرَمْتُ زَيْدًا” yani Zeyd’i cümert bir kişi olarak buldum demektir.⁴⁵ Ebu Hayyan niteliğin fail manasında olan ya da meful manasında olan olarak iki şekilde gerçekleştiğini belirtmektedir. Fail manasındakine örnek olarak “أَبْخَلْتُهُ” onu cömert buldum anlamındaki fiil verilebilir. Meful anlamındakine örnek olarak “أَحْمَدْتُهُ” o kişiyi övülen kişi olarak buldum anlamındadır.⁴⁶

4.9. Ta’riz Anlamı

Bu bir şeyi bir şeye sunmak anlamındadır. Mefulun fiil anlamında sunulmasını ifade etmektedir. Örneğin “أَبَيْتَ الْمَنْزَلَ” evi satışı(بيع) sundum anlamına gelmektedir. Diğer bir örnek ise “أَرْهَنْتَ الْمَتَاعَ” bir ticari metaı rehin için arz ettim anlamına gelmektedir. Sibeveyh konu ile ilgili olarak şunları dile getirmektedir: “أَفْعَلَ” fiil kalıbı bir durumu bir şeyi arz etmek anlamında kullanılabilir. Senin şu sözün: “أَقْتَلْتَهُ” onu öldürmek için sundum anlamına gelmektedir.⁴⁷

4.10. Bir Mekan Ya da Zamana Giriş Anlamı

Örneğin “أَصْبَحَ” fiili sabaha girmek anlamındadır. “أَمَسَى” fiili ise akşama girmek anlamındadır. Aynı şekilde “أَبْرَحَ” fiili de denize girmek anlamındadır. Diğer bir örnek olarak şu ayet verilebilir: “وَيَوْمَ لَا يُسْئِلُونَ لَا تَأْتِيهِمْ” A’raf, 163, Ayette geçen “يُسْئِلُونَ” fiilinin ilk harfini dammeli okuyanlar cumartesi gününe girmek anlamına gelen “أَسْبَتَ” den türediğini belirtmektedir.⁴⁸

⁴³ Bknz.: Şerhu’ş-Şafiye, c. 1, s. 89.; et-Turra, s. 343.

⁴⁴ Bknz.: et-Turra, s. 343.

⁴⁵ Bknz.: el-Muktasid fi Şerhi’l-İdah, c. 1, s. 608, et-Tatbiku’s-Sarfî, s. 34.

⁴⁶ Bknz.: İrtışafu’d-Darb, c. 1, s. 173.

⁴⁷ el-Kitab, c. 4, s. 59.; İrtışafu’d-Darb, c. 1, s. 173.; et-Turra, s. 344.; Tatbîku’s-Sarfî, s. 32.

⁴⁸ Bknz.: Tehzibu’l-Luga, c. 2, s. 176.; et-Tatbiku’s-Sarfî, s. 32.

4.11. Haynûne Anlamı

Failin, fiilin türediği şeyin vaktinin gelmesi ile vasıflanmasını ifade etmekte ya da failin, fiile girişinin yaklaşmasını ifade etmektedir. Örneğin: “أحصد الزرع” cümlesi zirai ürünün hasat vaktinin geldiğini ifade etmektedir.⁴⁹

4.12. el-Bülüğ Anlamı

Bu üç şekilde gerçekleşmektedir:

- Sayısal: “أعشرت الدراهم” On dirheme ulaştı anlamına gelen bu cümlede bülüğ anlamı bulunmaktadır. Diğer örnek cümle ise “أتسعت البنات” Kızlar dokuz kişi oldu anlamına gelmektedir.
- Zamansal: Buna örnek olarak sabah ve akşam oldu anlamlarına gelen “أصبح” ve “أمسى” kelimeleri verilebilir.
- Mekansal: Bu anlama örnek olarak Necd’e ve Irak’a ulaştı anlamına gelen “أنجد” ve “أعرق” fiilleri verilebilir. Diğer bir örnek olarak “أكدى” fiili de sert bir yere ulaşmak anlamındadır.⁵⁰

4.13. İâne Anlamı

Bu anlama örnek olarak “أحلبته” cümlesi ona süt sağmada yardım ettim anlamına gelmektedir.⁵¹

4.14. Taccüb Anlamı

Taacübü ifade etmek için iki kalıp bulunmaktadır: “ما أفعله” ve “أفعل به”. İlk kalıpta fiil “أفعل” kalıbında gelmiştir.⁵² Şu ayette örneği vardır: “فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ” Bakara / 175. Burada “أصبر” ateş azabına olan sabırlarının şiddetine olan taaccübü ifade etmektedir.⁵³ İkinci kalıp olan “أفعل به”deki أفعل kalıbı mazi fiil olup emir formatında taaccüb ifade etmesi için gelmiştir.⁵⁴

⁴⁹ Bknz.: Şerhu’ş-Şafiye, c. 1, □ 89.; İğatu Efale el-Fi’liyye fi’l-Kur’an el-Kerim, □ 255.; İbeveyh bu anlamı istihkâk olarak ifade etmektedir. Örneğin: “أحصد الزرع” zirai ürün hasadı hak etmiştir, “أقطع النخل” ise hurma kesilmeyi hak etmiştir anlamlarını ifade etmektedir. İbn Hacib ise bu anlamı sayruret ifade etmekte ve yukarıdaki örnek cümle ziari ürün, hasada sahip olmuştur anlamına gelmektedir. C. 4, s. 60.

⁵⁰ Bknz.: Şerhu’ş-Şafiye, c. 1, s. 90.; et-Turra, s. 344.; et-Tatbiku’s-Sarfî, s. 33.

⁵¹ Bknz.: et-Turra, s. 342.; İrtişafu’d-Darb, c. 2, s. 173.

⁵² Bu görüş mezkur kalıptaki أفعل yi fiil kabul eden Basralılara aittir. Kufeliler ise “أفعل به” kalıbında olduğu gibi bu kelimeyi isim olarak kabul etmektedirler. Bknz.: İrtişafu’d-Darb, c. 4, s. 2065.

⁵³ Tahir b. Aşur, et-Tahrir ve’t-Tenvir, ed-Daru’t-Tunusiyye, c. 2, s. 125.

⁵⁴ Bknz.: İrtişafu’d-Darb, c. 4, s. 2065.

4.15.Nispet Anlamı

Mefulün, fiilinden türediğine nispetidir. Bazıları bu anlamı “tesmiye” kavramı olarak isimlendirmektedirler.⁵⁵ Örneğin “أَكْفَرُ” ve “أَخْطَأُ” bir kişiyi küfre ve hataya nispet etmek anlamında yani “kafir” ve “hatalı” olarak isimlendirmektedir.⁵⁶ Diğer bir örnek ise “أَشْرَرْتُ الرَّجُلَ” cümlesi “adama şer nispet ettim” demektir.⁵⁷

4.16.Haml Anlamı

Bu anlam da mefulün fiilden türeyen şeye hamledilmesini ifade etmektedir. Örneğin “أَخَذَهُ فُلَانٌ” bir kişiyi tuzağa hamletmek anlamına gelmektedir.⁵⁸

4.17.İtyân Anlamı

Failin fiilin türediği şey ile gelmesi anlamındadır. Örneği şu ayette olduğu gibidir: “وَلَسْتُمْ بِأَجْزِيَةٍ إِلَّا أَنْ تَغْمَضُوا فِيهِ” (Bakara/ 267) ayette geçen “تَغْمَضُوا” fiili “أَغْمَضُ” fiilinin muzarisidir. Ayetteki anlamı göz yummuş bir şekilde (غَمَضَ) durumu görmezden gelmek anlamını taşır.⁵⁹

Yukarıda zikredilen bu anlamlar “أَفْعَلُ” fiil kalıbının sözlükteki en önemli anlamlarındandır. Bu anlamlar noktasında esas alınacak temel kriter Araplardan gelen nakillerdir. Bazen bu anlamlar iç içe geçmiş olabilir ancak bu noktada genellikle bağlam anlama hükmeder. Bazen “أَفْعَلُ” fiil kalıbında gelen bir kelime bu anlamların dışında da gelebilir. Bunun için belirli bir kural ve kaide yoktur. Örneğin “أَبْصَرَ” kelimesi gördü anlamına gelmektedir. Aynı şekilde ilerlemek anlamına gelen “أَوْعَزَ” fiili de böyledir. Yine bu fiil kalıbından gelen bazı fiiller tef’il babı “فَعَّلَ”nın mutavaası için gelebilir. “فَطَّرَ” fiilinin mutavaası olarak “أَفْطَرَ” olarak, “بَشَّرَ” fiilinin mutavaası olarak “أَبَشَّرَ” olarak gelmektedir. Sibeveyhi: “bu anlamda gelen fiiller azdır” demektir.⁶⁰

⁵⁵ Bknz.: *İrtişafu'd-Darb*, c. 1, s. 173.

⁵⁶ Bknz.: a.g.e., c. 1, s. 173.

⁵⁷ *Mücmelü'l-Luga*, c. 1, s. 501.; Bknz.: es-Sıhah, c. 6, s. 696.

⁵⁸ Bknz.: *Sigatu Efale el-Fi'liyye*, s. 254.

⁵⁹ İbn Cinnî, *el-Muhtesib fi Tebyîni Vucûhu Şevâz-i Kıraât ve'l-İdâh anhâ*, thk.: Ali Nasıf, ve diğerleri, Daru Sergîn, İkinci baskı, c. 1, s. 139. Bu kitapta “أَفْعَلُ” fiil kalıbına bknz., s. 256.

⁶⁰ el-Kitab, c. 4, s. 58.; Şerhu's-Şafiye, c. 1, s. 92.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MÜFREDAT'TA أَفْعَل FİİL KALIBININ ANLAMLARI

Ragıp el-İsfehânî, kitabında kelimenin kökünü ititbara alarak alfabetik sırayı esas alan bir yöntem takip etmiştir. Doğal olarak o, “أفعل” fiil kalıbını bu köklerden türeyen kelimelerle birlikte ele almıştır. Ragıp’ın bu eserindeki “أفعل” fiil kalıbı ve anlamları tarafımızca araştırılmıştır. Bu araştırmalar neticesinde bu fiil kalıbına ait birçok anlam tespit edilmiştir. Bu anlamlar burada diğer müfessir ve dilcilerin aynı kelime ile ilgili zikrettiği anlamlarla aynı görüşte ya da ihtilaf olup olmaması açısından karşılaştırmalı olarak zikredilecektir. Ragıp’ın ele aldığı “أفعل” fiil kalıbı ile ilgili kelimeler liste halinde bu bölümün üçüncü kısmında ortaya konulacaktır. Bu noktada Ragıp el-İsfehânî’nin Kur’an-ı Kerimdeki bütün kelimeleri ele almadığı gibi “أفعل” fiil kalıbında gelen fiillerin de hepsini kitabına almamıştır. Bu bölümde ele alınacak olan kelimeler Ragıp’ın doğrudan “أفعل” fiil kalıbının kendisi, mastarı ya da türevleri ile ilgili yaptığı açıklama yaptığı kelimelerdir. Bundan dolayı kelimeler şu üç başlık altında ele alınacaktır:

İlk kısım: “أفعل” Fiil kalıbında gelip Ragıp’ın Tek Anlam Zikrettiği Kelimeler

İkinci Kısım: “أفعل” Fiil kalıbında gelip Ragıp’ın Birden Fazla Anlam Zikrettiği Kelimeler

Üçüncü Kısım: Müfredat’a Geçen “أفعل” Fiil kalıbı ve Türevlerinin Listesi

4. Ragıp El-İsfehânî’nin “أفعل” Fiil Kalıbında Gelip Tek Anlam Zikrettiği Kelimeler

“أفعل” Fiil kalıbı Müfredat’ta birçok anlamıyla ele alınmıştır. Bu anlamlar aşağıdaki başlıklar çerçevesinde ele alınacaktır. Bu kısımda Ragıp’ın “أفعل” fiil kalıbında gelip tek anlam zikrettiği kelimeler ele alınacaktır.

5.1. “أفعل” Fiil Kalıbında Gelip Sülasîsi İle Aynı Anlama Sahip Fiiller

1. *أذن* Fiili

Ragıp el-İsfehânî, Duymak anlamındaki “أذن” ile (hemze eklenerek oluşan) “أذن” aynı anlamdadır⁶¹ demektedir. Bu noktada Ragıp ile aynı görüşü savunan kimseye araştırmamız doğrultusunda ulaşamadık. Bu fiilde fiilin başına gelen hemze bazı müfessir ve dilcilere göre aşağıdaki gibi değerlendirilmiştir.

- Mutavaat: Nahhâs şu cümlede “أذنته فأذن” yer alan kelimelerden “أذن”nin bildirmek, “أذن”nin ise bilmek anlamına geldiğini belirtmektedir.⁶² Bu noktada Nahhas’a Semin katılmaktadır ve Ebu Ubeyde’den nakille şunları

⁶¹ Müfredât, s. 70.

⁶² Zeccâc, *Meâni'l-Kur'an*, thk.: Abdulcelil Abduh Şelbî, Alemü'l-Kütüb, İlk baskı, Beyrut, 1983, c. 6, s. 283.

dile getirmektedir: “Bir şeyi muhataba bildirmek için “أذن” fiili kullanılır ve muhatabın bildirilen şeyi duyup anlaması için de “أذن” fiili kullanılır. Yani “أذن” fiili “أعلم” anlamında, “أذن” fiili ise “علم” anlamındadır. Aynı şekilde “أذن” ile “أذن” arasındaki ilişki de böyledir. Yine Ebu Ubeyde şöyle demiştir: Sülasi (أذن) fiil “أفعل” fiil kalıbının mutaavati olarak kullanılmıştır.”⁶³ Yani bu kelime (أذن) sülasi ile aynı anlamda olmayıp sülasisi mutavaat anlamında gelmiştir.

- b. “أذن” ve “تأذن” aynı anlamdadır: Yani bu fiil özelinde “أفعل” ve “تفعل” aynı anlamdadır. Bu görüşü Cevherî *Sihâh*’ında zikretmiş ve şunları nakletmiştir: “أذن” bir şeyi bildirmek demek anlamında olan “أعلم” anlamındadır ve “تأذن” ile aynı anlamdadır.⁶⁴
- c. “أذن” fiili ca’l anlamındadır: Bu görüşü Feyumî dile getirmiş ve şöyle demiştir: “أذن” bir şeyi bilmeyi ve duymayı ifade etmektedir ve başına hemze gelerek müteaddi olmaktadır. Bu çerçevede “أذن” fiili ca’l anlamını ifade ederek bir kişiye bir şeyi bildirmek onu o şeyi bilmesini sağlamak anlamına geldiği belirtilmiştir.⁶⁵ Tehzîbü’l-Luga’da ise şöyle denilmiştir: “أذن” bir şeyi bildirmek anlamına (أعلم) gelmektedir. “أذن” ise bir şeyi bilmek (علم) anlamını ifade etmektedir.⁶⁶ Bu görüş Lisani’l-Arab’ta zikredilmiştir.⁶⁷ Aynı şekilde Lisani’l-Arab’ta Cevherî’nin mezkur kelime ile ilgili Sihâh’ta zikrettiği görüş te nakledilmiştir.⁶⁸

2. *أبدأ* Fiili

Ragıp el-İsfehânî, “أبدأ” fiili için: “ “أبدأ”, “أبدأ” ve “ابتدأ” fiilleri bir şeye başlama bir şeyi öne almak anlamında aynı anlamı ifade etmektedir.”⁶⁹ Burada Ragıp “أفعل” fiil kalıbında gelen bir fiili “أبدأ” (بدأ) ve “أفعل” (ابتدأ) kalıplarında gelen şekli ile aynı anlama sahip olduğunu belirtmiştir. “أبدأ” ve “أبدأ”nin aynı anlamı ifade ettiği noktasında bazıları Ragıp ile aynı görüştedir. İbn Sîde *Muhassas*’ında Asmaî ve Ebu Hatim’den nakille “بدأت من أرض كذا” cümlesinde geçen ve çıkmak anlamına gelen “أبدأ” fiili ile “أبدأ” fiili arasında fark olmadığını zikretmektedir. Yine Ebu

⁶³ Semîn el-Halebî, *ed-Dürri’l-Masun fi Ulumu’l-Kitabi’l-Meknun*, Daru’l-Kalem, Dimeşk, c. 1, s. 641.

⁶⁴ Cevherî, *es-Sihâh*, thk.: Ahmed Attar, dördüncü baskı, Daru’l-İlmi li’l-Melâyîn, Beyrut, 1987, c. 6, 347.

⁶⁵ Feyûmî, *el-Misbahu’l-Münir*, el-Mektebetü’l-İlmiyye, Beyrut, c. 1, s. 11.

⁶⁶ Ezherî, *Tehzibü’l-Luga*, thk.: Muhammed İvaz Murib, ilk baskı, Daru İhayu’t-Turasi’l Arabi, Beyrut, 2001, c. 5, s. 71.

⁶⁷ İbn Manzur, *Lisanu’l-Arab*, Üçüncü baskı, Daru Sader, Beyrut, c. 13, s. 9.

⁶⁸ A.g.e., c. 13, s. 9.

⁶⁹ Müfredât, s. 113.

Ubeyde'den nakille “أبدأ” nin ism-i faili olan “المبدئ” kelimesinin “المعيد”, “بدأ” fiilinin ism-i faili olan “البادئ” kelimesinin ise “العائد” anlamına geldiğini de belirtmektedir.⁷⁰ Sağânî de Ragıp el-İsfehani'ye kelime ile ilgili bu görüşünde katılmıştır.⁷¹ Ancak Ebu Ali el-Fârisî'den nakille “بدأ” ve “أبدأ” iki farklı lehçenin kullanımında güzellik ve iyilik için aynı anlamlarda kullanıldığını belirtmektedir. Bu görüşü naklettikten sonra İbn Sîde'nin kelime ile ilgili görüşünün ardından onun bu görüşe sahip olmasının nedenini bu kelimenin Kur'an'da, nazım ve nesirde çokça kullanılması olarak açıklamaktadır.⁷²

Feyûmî, “بدأ”, “أبدأ” ve “ابتدأ” farklı lehçeler olduğunu Ebu Ali el-Fârisî'nin görüşüne muvafık olarak belirtmektedir.⁷³ Lisanu'l-Arab'ta ve Sıhah'ta İbn-i Sîde'nin mezkur görüşüne yakın bir görüşler bulunmaktadır.⁷⁴ Semîn ise Ragıp'ın “أبدأ” ve “بدأ” fiillerinin aynı anlamda olduğuna dair görüşünü ilginç olarak kabul etmiştir.⁷⁵ Halil b. Ahmet el-Ayn'da “بدأ”nin yerine “أبدأ”nin kullanılmayacağını belirtmektedir.⁷⁶

3. *أردف* Fiili

Ragıp el İsfehânî, kelime ile ilgili şunları zikretmiştir: “ *Ebu Ubeyde (Enfal 9'da) geçen “مردفين” sonradan gelenler anlamına geldiğini belirtmekte ve böylece “ردف” ve “أردف” fiillerinin aynı anlama geldiğini ifade etmektedir.*”⁷⁷ Semîn Ragıp'ın görüşünü onaylayarak kitabında nakletmiştir.⁷⁸ İbn Atiyye de aynı şekilde mezkur kelime ile bu görüşü benimseyerek şöyle demiştir: “ردف” ve “أردف” bir şeyi takip ederek sonradan ardın gelmek anlamındadır.⁷⁹ Yine Kurtubî, Ebu Ubeyde'nin mezkur görüşünü nakletmekte ve şöyle demektedir: Ebu Ubeyde “ردف” ve “أردف”nin

⁷⁰ İbn Sîde, *el-Muhassas*, ilk baskı, thk.: Halil Cefal, Daru İhyau't-Turasi'l-Arabi, Beyrut, 1996, c. 4, s. 339.

⁷¹ Sağânî, *el-Ubâb ez-Zahir*, c. 1, s. 2., Şamile nüshası.

⁷² Sağânî, a.g.e., c. 1, s. 2.

⁷³ Feyûmî, *el-Misbahu'l-Münir*, c. 1, s. 40.

⁷⁴ İbn Manzur, *Lisanu'l-Arab*, c. 1, s. 26.

⁷⁵ Semîn, *ed-Dürrü'l-Masun*, c. 3, s. 1864.

⁷⁶ Halil b. Ahmed, *el-Ayn*, thk.: Mehdi el-Mahzumi ve İbrahim es-Semerrâî, Daru Mektebetü'l-Hilal, c. 1, s. 179.

⁷⁷ Ragıp el-İsfehânî, *Müfredât*, s. 340.

⁷⁸ Semîn, *Umdetü'l-Hifaz*, ilk baskı, thk.: Muhammed Basil, Daru'l-Kütübü'l-İlmiyye, 1997, c. 2, s. 85.

⁷⁹ İbn Atiyye, *el-Muharreru'l-Vecîz*, ilk baskı, thk.: Abdusselam eş-Şafî, Daru'l-Kütübü'l-İlmiyye, Beyrut, c. 2, s. 540.

aynı anlama gelmesini şu ayete binaen reddetmiştir: “تتبعها الرادفة” (Naziat 7). Zira ayette “المردفة” kelimesi geçmemiştir.⁸⁰

4. *أغض* Fiili

Ragıp bu fiil ile ilgili şu açıklamaya yer vermektedir: “غض عينه وأغضاها” cümlesi göz kapaklarında birini diğerinin üzerine koymak anlamına gelmektedir.⁸¹ Bu konuda, Semîn,⁸² Zemahşerî,⁸³ Kurtubî,⁸⁴ Şihab el-Hafâcî⁸⁵ bu konuda Ragıp’la aynı görüşe sahiptir. Semîn el-Halebî, *Dürrü’l-Masûn*’unda “أغض” fiili özelinde sülasi kalıbı “فعل” ve hemzeli ve rubai kalıbı olan “أفعل” aynı olan kelimelerdendir demektedir.⁸⁶ Ezherî de “غض”, “أغض” ve “اغتمض” fiilleri farklı lehçe ve anlamlardadır demektedir.⁸⁷

5. *أقال* Fiili

Ragıp el-İsfehânî, alışveriş gibi işlemlerden vaz geçmek anlamında şu cümledeki gibi kullanılabilir: “وقد يقا قلته في البيع قيلا وأقلته”.⁸⁸ Ezherî’den gelen bir nakile göre Ebu zeyd’in mezkur cümlenin şu şekilde gelmesinin dah uygun olacağını belirtmiştir: “قلته البيع قيلا، وأقلته البيع إقالة”.⁸⁹ Umdetu’l-Hifâz’da ise şu bilgiye yer verilmiştir: “*Alışverişte n vaz geçmek anlamında kelimenin sülasisi olan “قال” ve mastarı “قيلولة”, rubaisi olan hemzeli hali “أقال” ve mastarı “إقالة” kelimeleri kullanılabilir.*”⁹⁰ Fakat Farabî’ye göre fiilin sülasisi olan “قال”ın “أقال” ye göre kullanımını daha azdır.⁹¹

⁸⁰ Kurtubî, *el-Cami’ li-Ahkâmî’l-Kur’an*, Daru İhyau’t-Turas, Beyrut, 1984, c. 7, s. 371.; Zebidî, *Tacu’l-Arus*, Daru’l-Hidaye, c. 23, s. 336.

⁸¹ Ragıp, *Müfredat*, s. 615.

⁸² Semîn, *Umdetu’l-Hifaz*, c. 3, s. 174.

⁸³ Zemahşerî, *el-Keşşâf*, üçüncü baskı, Daru’l-Kütübü’l-Arabî, Beyrut, c. 3, s. 1987.

⁸⁴ Kurtubî, *el-Cami’ li-Ahkâmî’l-Kur’an*, c. 3, s. 328.

⁸⁵ Şihab el-Hafâcî, *İnâyetu’l-Kâdî ve Kifâyetu’r-Razî*, Daru Sader, Beyrut, c. 2, s. 343.

⁸⁶ Semîn, *ed-Dürrü’l-Masun*, c. 2, s. 603.

⁸⁷ Ezherî, *Tehzîbu’l-Luga*, c. 8, s. 56.; Fîruzâbâdî, *Kâmusu’l-Muhit*, Sekizinci baskı, Müessesetü’r-Risale, Beyrut, 2005, c. 1, s. 649.; İbn Manzur, *Lisanu’l-Arab*, c. 7, s. 199.; Zebidî, *Tacu’l-Arus*, c. 18, s. 469.

⁸⁸ Ragıp el-İsfehânî, *el-Müfredât*, s. 690.

⁸⁹ Ezherî, *Tehzîbu’l-Luga*, c. 9, s. 233.; Ayrıca bkz.; İbn Side, *el-Muhassas*, c. 1, s. 323- 932, c. 3, s. 434, c. 4, s. 395.; İbn Manzur, *Lisanu’l-Arab*, c. 11, s. 580; Zebidî, *Tacu’l-Arus*, c. 5, s. 43.

⁹⁰ Semîn, *Umdetu’l-Hifâz*, c. 2, s. 361.; İbn Düreyd, *Cemheratu’l-Luga*, İlk baskı, thk.: Remzî Ba’lebekkî, Daru’l-İlmi li’l-Melâyîn, 1987, c. 3, s. 1280.

⁹¹ İbrahim el-Farabi, *Mu’cemu Divanu’l-Edeb*, thk.: Ahmed Muhtar Ömer, Müessesetü Daru’ş-Şa’b, Kahire, 2003, c. 3, s. 409.

6. *Fiili* ألحق

Ragıp el-İsfehânî bu fiille ilgili şunları aktarmaktadır: “Bazıları “ألحق” ve “لحق” aynı anlamdadır demişlerdir. Buna göre şu kunut duasında geçen ve bu fiilden türeyen ism-i fail de(ملحق) böyledir: “ان عذابك بالكفار ملحق”,⁹² bu duadaki “ملحق” kelimesinin bir şeye şu kadar ilave etmek katmak anlamındaki “الحققت به كذا” cümlesindeki “ألحق”dan geldiği de söylenmektedir.⁹³ Ragıp el-İsfehânî’nin bu kelime ilgili söylediklerine İbn Düreyd,⁹⁴ ve Semîn⁹⁵ katılmaktadırlar. Farabi de “ألحق” ile “لحق”nın aynı anlamda olduğunu belirtmektedir.⁹⁶ Yine bu görüşü dil alimlerinin önde gelenleri de dile getirmektedir.⁹⁷

7. *Fiili* أمر

Ragıp el-İsfehâni “أمر” ve sülasisi olan “مر” fiilinin aynıanlama sahip olduğunu ifade ederek şu açıklamaya yer vermektedir: Bir şey acı olduğunda “مر الشيء” denir ve “مر” yerine “أمر” da kullanılabilir.⁹⁸ İnceleyebildiğimiz bütün kaynaklar bu görüşe muvafakat etmektedir. Kurtubî, bir şey acı olduğunda ve insanlar ondan tiksindiğinde “مر الشيء” denir ve “مر” yerine “أمر” fiili de kullanılabilir demektedir.⁹⁹ İb Hayyan ise bir şey acı olduğunda “مر” ve “أمر” fiilleri bunu ifade etme için kullanılabilir ve bu iki fiil kalıbı da hem müteaddi hem da lazım olabilir demektedir.¹⁰⁰ Halil b. Ahmed fiilinin hem sülasisi hem de hemze eklenmiş rubabai halinin kullanımına örnek olarak “مر عيشه” ve “أمر عيشه”(acı bir yaşamı oldu) cümlelerini vermektedir.¹⁰¹ Cemheratü’l-Lugada ise yemeğin acı

⁹² Bu dua Hz. Ömerden rivayet kanalları vasıtasıyla rivayet edilmiştir. İbn Ebi Şeybe Musannefinde bunu rivayet etmiştir c. 2, □ 315.; Ve Abdurrezzak da Muñannef’inde aynı şekilde rivayet etmiştir s. 4.969

⁹³ Ragıp, el-Müfredât, s. 737.

⁹⁴ İbn Düreyd, Cemheratu’l-Luga, c. 1, s. 559.

⁹⁵ Semîn, Umdetu’l-Hifaz, c. 1, s. 255.

⁹⁶ İbrahim el-Farabi, *Mu’cemu Divanu’l-Edeb*, c. 2, s. 320.

⁹⁷ Bknz.: İbnu’l-Esir, en-Nihâye fî Garîbi’l-Hadis, thk.: Tahir ez-Zavî ve Mahmud Tanâhî, el-Mektebetü’l-İlmiyye, Beyrut, 1979, c. 4, □ 238.; İbn İde, el-Muhkem ve’l-Muhit, thk.: Abdulhamid el-Hindavi, İlk baskı, Daru’l-Kütübü’l-İlmiyye, 2001, c. 3, □ 11.; Cevherî, □hâh, c. 4, □ 1549.; Firuzabâdî, el-Kamusu’l-Muhit, c. 1, □ 921.; Ebu’l-Beka el-Kefevî, el-Külliyât, thk.: Adnan Derviş, İkinci baskı, Müessesetü’r-Riñale, Beyrut, 1998, □ 174.; İbn Manzur, Liñanu’l-Arab, c. 10, s. 327., Ezheri, Tacu’l-Arus, c. 20, s. 379.

⁹⁸ Ragıp, s. 763.

⁹⁹ Kurtubî, el-Câmi’ li-Ahkami’l-Kur’an, c. 17, □ 135.; Ayrıca bknz.: İbn Adil ed-Dimeşkî, el-Lübâb fî Ulumu’l-Kitab, thk.: Adil Abdu’l-Mevcud ve Ali Muavvid, Daru’l-Kütübü’l-İlmiyye, İlk baskı, Beyrut, 1998, c. 18, s. 255.

¹⁰⁰ İbn Hayyan el-Endelusi, el-Bahru’l-Muhit, thk.: Sıdkı Muhammed Cemil, Daru’l-Fikr, Beyrut, 1999, c. 10, s. 34.

¹⁰¹ Halil b. Ahmed, el-Ayn, c. 8, s. 261.

olmasını ifade için fiilin hem sülasi kalıbının hem de rubai kalıbının kullanıldığını dile getirmektedir. İbn Düreyd buna ek olarak “أمر” fiil kalıbının sülasisine nazaran daha çok kullanımda olduğunu da ifade etmektedir.

5.2. “أفعل” Fiil Kalıbında Gelip Büluğ Ve Vusûl İfade Eden Filler

Büluğ ve vusul anlamını ifade eden fiiller tespit edilerek aşağıda bu anlama geldiği yerler belirtilmiştir:

1. ألف Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiille ilgili şunları dile getirmektedir: dirhemlerin sayısını bine ulaştırdım derken bu fiil yani “ألف” fiili kullanılmaktadır. Bu fiil, sayıyı bine ulaştırdım anlamına gelen “أمايت” fiili gibidir.¹⁰²

İbn Hayyan aynı örneği vererek bin dirheme ulaşıldığında “ألف” kelimesinin kullanıldığını belirtmektedir.¹⁰³ Sihâh’ta da Ragıp’ın yukarıdaki açıklamalarına yer verilmiştir.¹⁰⁴ Ancak Lisānu’l-Arab’ta bu fiil sayının bin olmasını ifade etmektedir. Zira aynı şekilde bir şeyin adedinin yüz olduğunu ifade için de “أماي” fiili kullanılmaktadır.¹⁰⁵ Burada bir şeye dönüşmek olmak anlamındaki “صار” ile bir şeye ulaşmak anlamındaki “بلغ” aynı anlamı ifade etmektedir

2. أثلاث Fiili

Ragıp el-İsfehani bu fiilin dirhemlerin adedinin üç olmasını ifade ettiğini ve diğer bir örnek olarak bir topluluğun sayısının üçe ulaşmasını ifade için de bu kelimenin kullanıldığını “أثلاث القوم” belirtmektedir.¹⁰⁶ İbn Sîde de bu kelimenin farklı bir anlamı olarak bir şeyin üçüncüsü olmayı ifade etmek için kullanıldığını belirterek şu örneği vermektedir: “أثلاثتهما” (o iki kişinin üçüncüsü oldum).¹⁰⁷

3. أصفى Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiille ilgili şunları dile getirmektedir: “أصفى الشاعر” örnek cümlede olduğu gibi bu fiil şairin şiir yazmaktan kesilmesini ifade için kullanılmaktadır. Bu anlamını ise şu anlama benzetilere kazanmıştır: “أصفى الحافر” bu cümle kazan kişinin kazmayı bırakmasını ifade etmektedir İzra “أصفى” kazıda kazıyı

¹⁰² Ragıp, Müfredat, s. 82.

¹⁰³ İbn Hayyan, el-Bahru’l-Muhit, c. 2, s. 257.

¹⁰⁴ Cevherî, Sihâh, c. 1, s. 19.

¹⁰⁵ İbn Manzur, c. 9, s. 9.

¹⁰⁶ Ragıp, el-Müfredat, s. 175.

¹⁰⁷ İbn Sîde, el-Muhaṣṣa c. 4, 341.; ayrıca bakınız: el-Muhkem ve’l-Muhit, c. 10, 129.; eSihâh, c. 2, 298.; Lisānu’l-Arab, c. 2, s. 121.

engelleyecek bir taşın ortaya çıkması anlamına gelmektedir. Bu Arapların şu söz gibidir: “أكدى وأحجر” (Toprağı kazan kişi bir kayaya ulaştı).¹⁰⁸ İbn Sîde ise “أصفى” fiili ile ilgili aynı örnek cümleyi vermektedir: “أصفى الحافر” ona göre bu cümle; kazı yaparken bir taşa rastlamak ve kazıdan alı konmayı ifade etmektedir.¹⁰⁹ İbn Sîde Muhassas’ında buna ek olarak kuyu kazımında kazımı zorlaştıracak sert bir yere kadar ulaşılmasını ifade etmektedir.¹¹⁰ Zebîdî ise Ragıp’ın mezkur fiille ilgili görüşünü kitabında nakletmiştir.¹¹¹

4. *أكدى* Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiil ile ilgili şu açıklamalara yer vermiştir: “الكدية” yer yüzünün sert olan yerlerini ifade etmektedir. Bundan dolayı bu kelimedden türeyen kelimenin yer aldığı şu cümle “حفر فأكدى” kazı sırasında sert bir yere ulaşmayı ifade eder.¹¹² Zeccâc ise şu açıklamaya yer vermektedir

“أكدى” fiilinin manası kesmek, bir şeyden alı konmak anlamındadır. Kelimenin aslı kuyu kazmaktan gelmektedir. Bir kuyu kazan kişinin kazmayı engelleyecek bir taşa rastladığında bir sertliğe ulaştı anlamında “بلغ الى الكدية” denir ve kazan kişi kazmayı bırakır.¹¹³ Fiilin bu anlamı birçok kaynakta bu şekilde geçmektedir.¹¹⁴

5. *ألوى* Fiili

Ragıp bu fiil ile ilgili şu açıklamaya yer vermiştir: “ألوى” kelimesi kumluk bir yerin eğimli kıvrımlı kısmına ulaştı anlamına gelmektedir.¹¹⁵ İbn Faris de bu fiil için şu cümleyi örnek vermekte “ألوى القوم” ve bu cümlelerin anlamının topluluğun kumluk

¹⁰⁸ Ragıp, Müfredât, s. 488.

¹⁰⁹ İbn Sîde, el-Muhkem, c. 8, s. 382.

¹¹⁰ İbn Sîde, el-Muhassas, c. 2, s. 28.; Lisānu’l-Arab, c. 14, s. 464.

¹¹¹ Zebîdî, Tâcu’l-Arus, c. 38i, s. 432.

¹¹² Ragıp, Müfredât, s. 704.

¹¹³ Zeccâc, Meâni’l-Kur’an, c. 5, s. 75.

¹¹⁴ Bknz.: Taberi, Camiu’l-Beyan, thk. Ahmed Şakir, İlk baskı, Müessesetü’r-Risale, 2000, c. 22, s. 542.; Razi, Mefâtihu’l-Gayb, Üçüncü baskı, Daru İhyau’t-Türasi’l-Arabî, 1999, c. 29, □ 273.; emîn, Umdetü’l-Hifaz, c. 1, □ 303, c. 2, □ 345.; el-Cami’ li-Ahkami’l-Kur’an, c. 17, □ 112; el-Bahru’l-Muhit, c. 10, □ 27.; el-Keşşaf, c. 4, □ 427.; Teflîru Ebi’-Suud, Daru İhyau’t-Türasi’l-Arabî, c. 8, s. 163.; Zemaşşeri, Eā’u’l-Belaga, thk.: Muhammed Basil, Daru’l-Kütübü’l-İlmiyye, Beyrut, c. 2, s. 27.; İbn Fari Mekâyi’l-Luga, thk.: Abdusselam Harun, Daru’l-Fikr, 1979, c. 5, □ 166.; el-Muhkem ve’l-Muhit, c. 7, □ 104.; İbn Haddâd, Kitabu’l-Efal, thk.: Hüseyin Muhammed şeref, Müessesetü Daru’ş-şab, Kahire, 1975, c. 3, □ 105.; Liānu’l-Arab, c. 15, □ 217.; Tacu’l-Arus, c. 39, s. 381.

¹¹⁵ Ragıp, el-Müfredât, s. 753.

bir yerin eğimli kısmına ulaştığı anlamını ifade ettiğini belirtmektedir.¹¹⁶ Dilcilerden önemli bir çoğunluğu bu anlan üzerinde ittifak etmişlerdir.¹¹⁷

6. أمأيت *Fiili*

Bu fiil ile ilgili Ragıp şu açıklamaya yer vermiştir: Bu fiil dirhemlerin sayısının yüze ulaşmasını ifade etmek için kullanılır ve örnek cümle şu şekildedir: “أمأيت الدرهم” (dirhemlerin sayısını yüze ulaştırdım).¹¹⁸ Semîn de fiilin bu anlama geldiğini yine aynı örnek cümle üzerinden dirhemlerin sayısının yüze ulaşması anlamında olduğunu belirtmektedir.¹¹⁹ İbnu’s-Sikkât de aynı şekilde mezkur fiilin bir şeyi yüze ulaştırmak anlamında olduğunu belirtmektedir.¹²⁰ İbn Faris ise yüz sayısını ifade eden “المائة” kelimesinden türetilen “أمأيت” fiilinin yukarıda zikredilen örnekten (أمأيت الدرهم) hareketle bir şeyi yüze ulaştırmak anlamına geldiğini belirtmektedir. Mücmelü’l-Luga’da ise yine aynı örnek verilmiş ve bu örnekten farklı olarak develerin sayısının yüze ulaştığını ifade etmek için şu cümleyi örnek olarak vermiştir: “أمأيت إبله” (develerin sayısı yüze ulaştırdı).¹²¹ Ezherî de bu kelimenin yüz bir şeyin adedinin yüze ulaşmasını ifade ettiğini belirtmektedir.¹²²

5.3. “أفعل” Fiil Kalıbında Gelip Teksir (Çokluk) İfade Eden Kelimeler

“أفعل” fiil kalıbında gelen fiillerin ifade ettiği anlamlardan biri de teksir (çokluk) anlamıdır. Müfredât’ta bu anlamı ifade eden fiiller aşağıdaki gibidir:

1. أبهم *Fiili*

Ragıp el-İsfehânî, bu fiille ilgili şu açıklamaya yer vermektedir: Fiilin türediği “الْبُهْمَى” kelimesi dikenlerinden dolayı kendisinin görünemediği bitkiye denilmektedir. Bundan dolayı “وقد أبهمت الأرض” cümlesi yeryüzünde bu çeşit otun çokça olmasını ifade etmektedir. Bu anlama yakın olarak otun çokça olduğu anlamına

¹¹⁶ İbn Faris, Mücmelü’l-Luga, c. 1, s. 797.

¹¹⁷ Bknz.: İbn Kuteybe ed-Dîneverî, Garibu’l-hadis, thk.: Abdullah el-Cebûrî, Mektebetü’l-Ani, İlk baskı, Bağdat, 1977, c. 3, □ 77.; Tehzibu’l-Luġa, c. 15, □ 320.; İbn Kuteybe, Kitabu’l-Efal, thk.: Ali Fûde, Mektebetü’l-Hanecî, ikinci baskı, Kahire, 1993, c. 1, □ 96.; Mekayî’u’l-Luġa, c. 5, □ 218.; Esasu’l-Belaġa, c. 2, □ 186.; Liġānu’l-Arab, c. 15, □ 263.; Tacu’l-Arus, c. 39, s. 486.

¹¹⁸ Ragıp, el-Müfredât, s. 784.

¹¹⁹ İbnu’s-Semin, Umdetu’l-Hifâz, c. 4, s. 631.

¹²⁰ İbnu’s-Sikkât, el-Elfâz, c. 1, s. 436.

¹²¹ Mücmelü’l-Luga, c. 1, s. 631.; Bakınız: el-Muhaġġa, c. 5, □ 212.; ed-Dürrü’l-Maġūn, c. 2, □ 561.; el-Bahru’l-Muhit, c. 2, 622.; el-Cami’ li-Ahkami’l-Kur’an, c. 5, □ 64.; el-Lübâb, c. 4, □ 259.; eġ Sihâh, c. 6, s. 2489.

¹²² Ezherî, Tehzibu’l-Luġa, c. 15, □ 273.; Ayrıca bknzç: Esasu’l-Belaġa, c. 2, □ 191.; ġa’leb, el-Fasih, thk.: Atif Mezkur, Daru’l-Mearif, Kahire, s. 787. Cemheratu’l-Luġa, c. 2, □ 1089.; el-Kamusu’l-Muhit, c. 3, □ 1333.; Kitabu’l-Efal, c. 3, □ 200.; Liġānu’l-Arab, c. 9, □ 9.; Tacu’l-Arus, c. 23, s. 30.

gelen “أعشب” ve “أبقل” fiilleri de vardır.¹²³ Asmaî, toprakta buğdayın(بُر) çok artmasını ifade eden “أَبْر” kelimesi gibi “أَبْهَم” kelimesi de toprakta dikenli bitkinin çok olmasını ifade etmektedir demektir.¹²⁴ İbn Faris de kelimenin türediği “الْبُهْمَى” kelimesinin bir bitki çeşidi olduğunu ve yer yüzünde bu bitkinin çoğaldığını ifade etmek için “أَبْهَم” fiilinin kullanıldığını belirtmektedir.¹²⁵

2. *أَثْمَن* Fiili

Ragıp el-İsfehani kelime ilgili şu açıklamaya yer vermiştir: bu fiil bir malın fiyatının değerini arttırılmasını ifade etmek kullanılır. Örnek cümle “أَثْمَنْتَ الرَّجُلَ بِمَنَاعِهِ وَ” Adamın malının değerini arttırdım anlamına gelmektedir.¹²⁶ İbn Sîde kelimenin bir şeyin bedelini arttırmak çoğaltmak anlamındadır. Demekte ve “أَثْمَنَ الْبَدَنَ” cümlesinin etin değerini arttırmak anlamında olduğunu belirtmektedir.¹²⁷ İbn Düreyd de aynı şekilde bu fiilin bir şeyin değerini arttırmak anlamında olduğunu belirterek mezkur örneği vermektedir. Bu fiille ilgili Züheyr'den gelen şu rivayet bulunmaktadır: من لا يذاب له شحم السدين ... إذا زار الشتاء وعزّت أئمن البدن Bu rivayette “أئمن البدن” ifadesinden kasıt etin değerinin artmasıdır.¹²⁸

3. *أَلْبِن ve أَلْبِن* Fiileri

Ragıp el-İsfehani bu iki fiille ilgili şu bilgilere yer vermektedir: Koyunu sağlamak için meme kelimesinden(ضرع) türetilen “أَضْرَع” fiili kullanılmaktadır. Bunun gibi “أَلْبِن” ve “أَلْبِن” kelimelerinden hemze ekelenerek türetilen “أَلْبِن” ve “أَلْبِن” fiilleri hurma ve sütün çok olmasını ifade etmektedir.¹²⁹ Ragıp başka bir yerde ise “أَلْبِن فلان” ifadesinin kişinin çokça sütü olmasını ifade ettiğini, “أَلْبِنْت الناقة” ifadesinin de devenin sütünün çoğalması anlamını bildirdiğini belirtmektedir. Bu bağlamda Ragıp, devenin sütünün çok olması ya doğuştan ve yapısından ya da memesinde sütün çoğalmasını beklemesinden kaynaklanabilir demektir.¹³⁰

Fârâbî, “أَفْعَل” fiil kalıbı bir şeyin çok olmasını da ifade etmektedir. Örneğin sen şöyle dersin “أَلْبِن الرَّجُلَ” bu adamın sütü çok oldu anlamına gelmektedir Aynı şekilde

¹²³ Ragıp, el-Müfredât, s. 149.

¹²⁴ Mekâyîsu'l-Luga, c. 1, s. 179.

¹²⁵ A.g.e., c. 1, s. 179.

¹²⁶ Ragıp, el-Müfredât, s. 177.

¹²⁷ İbn Sîde, el-Muhkem ve'l-Muhit, c. 10, s. 168.

¹²⁸ İbn Düreyd, Cemheratü'l-Luga, c. 1, s. 163.

¹²⁹ Ragıp, el-Müfredât, s. 506.

¹³⁰ Ragıp, el-Müfredât, s. 735.

“أمر” fiili de böyledir ve hurmanın çok olmasını ifade etmektedir.¹³¹ İbn Faris,¹³² Semîn¹³³ ve Zemahşerî¹³⁴ de bu görüşe katılmaktadır. İbn Sîde Ebu Ubeyde’den nakille “ألين القوم” ifadesinin bir topluluğun sütünün çok olmasını ifade ettiğini belirtmektedir.¹³⁵ Cevherî bu görüşleri *Şihâh*’ta,¹³⁶ İbn Manzur da *Lisanu’l-Arab*’ta¹³⁷ nakletmiştir. Ahfeş bu iki kelimenin sahip olma anlamı olduğu naklederek “أمرنا” ve “البنّا” bizim hurmamız oldu ve biz süt sahibi olduk anlamlarına geldiğini belirtmiştir.¹³⁸ İbn Atiyye de “أمر” ve “الين” hurma ve süt sahibi olmak anlamındadır demektedir.¹³⁹ Bu görüşler noktasında İbn Hayyan, İbn Adil, Semîn ve İbn Aşur aynı görüştedirler.¹⁴⁰

4. أضأن Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiil noktasında şu açıklamaya yer vermektedir: bu fiil أضأن(koyun) kelimesinden türemekte olup şu cümle “أضأن الرجل” adamın koyunları çok oldu anlamına gelmektedir.¹⁴¹ Semîn bu görüşe muvafık olup kitabında nakletmiştir.¹⁴² Yine Ragıp’ın kelime ile ilgili açıklamasını incelediğimiz dil alimlerinin hepsi muvafık kalmıştır. Zemahşerî de “أضأن فلان وأمعز” cümlesinin kişinin koyun ve keçilerinin çok olmasını ifade ettiğini bildirmektedir.¹⁴³

5. أعال Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiil ile ilgili şu açıklamalara yer vermektedir: “أعال” aile fertlerinin çok olmasını ifade eden bir fiildir.¹⁴⁴ Semîn bu fiille ilgili Kisâfî’nin şu sözünü nakletmektedir: “أعال الرجل” adamın alie ferdi çok oldu anlamına gelmektedir ve muzarisi “يعول”dır. Herevî ise fiilin sülasisi yerine hemzeli hali olan “أعال” daha

¹³¹ Farâbî, Mu’cemu Divanu’l-Edeb, c. 2, s. 337.

¹³² İbn Faris, Mu’cemu Mekâyîsu’l-Luga, c. 1, s. 355.

¹³³ Semîn, Umdetu’l-Hifaz, c. 2, s. 377.

¹³⁴ Zemahşerî, Esasu’l-Belaga, c. 2, s. 157.

¹³⁵ İbn Sîde, el-Muhassas, c. 1, s. 455.; el-Muhkem, c. 10, s. 383.

¹³⁶ Cevherî, *Şihâh*, c. 6, s. 2192.

¹³⁷ İbn Manzur, *Lisanu’l-Arab*, c. 13, s. 374.; *Tacu’l-Arus*, c. 21, s. 410.

¹³⁸ Ahfeş, *Meâni’l-Kur’an*, thk.: Huda Mahmud, İlk baskı, Mektebetü’l-Hâneçî, Kahire, 1990, c. 1, s. 343.

¹³⁹ El-Muharreru’l-Vecîz, c. 2, s. 557.

¹⁴⁰ *Kitabu’l-Efal*, c. 3, □ 122.; *el-Bahru’l-Muhit*, c. 5, □ 246.; *el-Lübâb*, c. 9, □ 418.; *ed-Dürri’l-Ma’ûn*, c. 5, □ 535.; *et-Tahrir ve’t-Tenvir*, c. 8, s. 128.

¹⁴¹ Ragıp, *el-Müfredât*, s. 514.

¹⁴² Semîn, *Umdetu’l-Hifaz*, c. 2, s. 368.

¹⁴³ Zemahşerî, *Esasu’l-Belaga*, c. 1, □ 571.; Ayrıca bkz.: *Mucemu Divanu’l-Edeb*, c. 4, □ 223.; *Mücmelü’l-Lu’â*, c. 1, □ 571.; *Mekâyî’ü’l-Lu’â*, c. 3, □ 384.; *el-Muha’â* c. 2, □ 227.; *Kitabu’l-Efal*, c. 2, □ 283.; *el-Kamusu’l-Muhit*, c. 1, s. 1211, *Lisanu’l-Arab*, c. 3, □ 253.; *Tacu’l-Arus*, c. 35, s. 322.

¹⁴⁴ Ragıp, *el-Müfredât*, s. 579.

uygun bir kullanım olduğunu belirtmektedir.¹⁴⁵ Begavî'nin tefsirinde şu şekilde geçmektedir: “أعمال يعيل إعالة” fiili aile fertlerinin sayısının artmasını ifade etmektedir.¹⁴⁶ Dilci ve müfessirlerin çoğu da bu görüştedir.¹⁴⁷

5.4. “أفعل” Fiil Kalıbında Gelip Haml Anlamına Gelen Fiiller

Haml anlamı da أفعل Fiil Kalıbının ortaya çıkardığı anlamlardan biridir. Ragıp el-İsfehânî'nin bu anlamla ilgili bu kalıpta zikrettiği kelimeler aşağıdaki gibidir:

1. أجبر *Fiili*

Ragıp el-İsfehânî kelime ile ilgili şu bilgilere yer vermektedir: “الإجبار” aslında bir başkasını bir durumu düzeltmek için zorlamaktır. Fakat mücerred olarak zorlama anlamına geldiği şekliyle de yaygındır. Bundan dolayı “اجبره على كذا” onu bir şeye zorladım anlamına gelmektedir.¹⁴⁸ Bu noktada Müfredât'ın muhakkiki olan Davûdî eserin yazmasında ilgili bölümde “الأمر” kelimesini benzediğinden dolayı “الأخر” olarak yanlışlıkla okumuştur. Bize göre doğru olan okunuş Münâvî'den nakille ve bağlamdan hareketle yukarıdaki(Arapça ifadesi) ibarenin aslı şöyle olmalıdır: “حمل الغير على أن يجبر الأمر” ve anlam bundan dolayı bşr durumun kötü bir yanını düzeltmektir.¹⁴⁹

Ragıp el-Cebr kelimesini özellikle tarif ederek şöyle demiştir: Cebrin aslı bir şeyi zorla ıslah etmektir... Bazen bu kelime salt olarak zorlamayı da ifade etmektedir.¹⁵⁰ Bu görüşe Münâvî gibi bazı dilciler muvafakat etmektedir. Misbahu'l-Münir'de “أجبر” fiili zorla bir işe sevk etmek olduğunu belirtilmektedir.¹⁵¹ Zebîdî Basâir adlı eserden nakille İcbârın aslında bir başkasını bir durumu düzeltmeye sevk etmek olduğunu ve salt olarak ikrah anlamıyla da bilindiğini nakletmektedir.¹⁵²

2. أحلف *Fiili*

¹⁴⁵ Semîn, Umdetu'l-Hifaz, c. 3, s. 142.

¹⁴⁶ Begavî, Tefsiru'l-Begavî, c. 2, s. 162.

¹⁴⁷ Bkn.: el-Keşşâf, c. 1, □ 500.; Beydâvî, Envaru't-Tenzîl, thk.: Muhammed Meraşeli, Daru İhyau't-Turasi'l-Arabi, Beyrut, c. 2, □ 59.; el-Muharreru'l-Veciz, c. 5, □ 466.; el-Cami' li-Ahkami'l-Kur'an, c. 5, □ 21.; el-Bahru'l-Muhit, c. 2, □ 509.; el-Lübab, c. 6, □ 170.; ed-Dürrü'l-Ma'ün, c. 3, □ 568.; Cemheratu'l-Lu'ā, c. 1, □ 59.; Tehzibu'l-Lu'ā, c. 3, □ 124.; el-Muhkem, c. 2, □ 245.; eSihâh, c. 5, □ 1780.; Li'ānu'l-Arab, c. 11, s. 482.

¹⁴⁸ Ragıp, el-Müfredât, s. 183.

¹⁴⁹ Abdurrauf el-Münâvî, et-Tevkîf ala Mühimmâti't-Târuf, İlk baskı, thk.: Muhammed Rıdvan ed-Daye, Daru'l-Fikri'l-Muasır, Beyrut, 1990, s. 35.

¹⁵⁰ Ragıp, el-Müfredât, s. 183.

¹⁵¹ El-Misbahu'l-Münir, s. 91.

¹⁵² Tacu'l-Arus, c. 5, s. 2582.

Ragıp el-İsfehânî bu fiille ilgili şu açıklamaya yer vermektedir: “شيء مُحْلِف” ibaresi yemine sevk eden taşıyan şey anlamına gelmektedir. “كُمَيْت مُحْلِف” deyimini ise bir şeyin kumral mı yoksa siyah mı olduğu noktasında bir tarafın siyah diğer tarafın kumral olduğuna dair yemin etmesini ifade eden deyimdir.¹⁵³ Ragıp’ın yemine sevk eden şey anlamına gelen “شيء مُحْلِف” ifadesini İbn Sîde Muhassas adlı eserinde nakletmektedir.¹⁵⁴ Muhkem adlı eserinde ise buna ek olarak; kendisinde ihtilaf olan her şey yemine sevk edicidir. Zira ihtilaflı durum yemine davetiye çıkarmaktadır.¹⁵⁵ İbn Faris ise fiil ile ilgili şunları dile getirmektedir: “المحْلِف” ism-i faili, yemine ihtiyaç hissettiren bir şeydir.¹⁵⁶ Lisanu’l-Arab’ta her şüpheli ve üzerine yemin edilen şeye “محْلِف” denir ve bu yemin Araplar indinde bozulabilir denilmektedir.¹⁵⁷

3. *أَطْعَى* Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiille ilgili şu açıklamalara yer vermiştir: “أَطْعَاهُ كَذَا” ibaresi bir şeyin birini sapkınlığa sevk ettiğini ifade etmektedir. Buna örnek olarak Kâf suresi 27. Ayette geçen şu ifadedir: “قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَيْتَهُ”.¹⁵⁸ Zemahşerî de ayette geçen “أَطْعَيْتَهُ” ibaresinin sen onu sapkın kılmadın anlamında olduğunu belirtmektedir.¹⁵⁹ Lisanu’l-Arab’ta ise “أَطْعَاهُ الْمَالَ” ifadesinin malın bir kiiyi saptırması saptırma sevk etmesi anlamında olduğu ifade edilmektedir.¹⁶⁰

4. *أَمَلَّ* Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiille ilgili şu açıklamaları dile getirmiştir: “أَمَلَّتَهُ مِنْ كَذَا” ibaresi bir kişiyi bıkmaya sevk ettim(bıktırdım) anlamına gelmektedir. Bu anlam Hz. Peygamber’in şu hadisinde geçmektedir: “Gücünüzün yettiği ibadetleri yapın, zira siz bıkmadıkça Allah bıkmaz.” Bu hadise Buhari ve Müslim kitaplarında yer vermiştir.¹⁶¹ İbn Faris de “أَمَلَّتِ الْقَوْمَ” ibaresinin bir topluluğu bıkana kadar zor duruma düşürdüm anlamına geldiğini belirtmekte ve “أَمَلَّتْ عَلَيْهِمْ” şeklinde de kullanılabileceğini ifade etmektedir.¹⁶² Semîn ise “أَمَلَّتَهُ” ibaresinin bir kişiyi bir şeyden bıkmaya sevk ettim anlamına geldiğini belirtmektedir.¹⁶³

¹⁵³ Ragıp, el-Müfredât, s. 252.

¹⁵⁴ İbn Sîde, el-Muhassas, c. 3, s. 180.

¹⁵⁵ İbn Sîde, el-Muhkem, c. 3, s. 180.

¹⁵⁶ İbn Faris, Mu’cemu Mekâyîsu’l-Luga.

¹⁵⁷ İbn Manzur, Lisanu’l-Arab, c. 9, s. 5.; Tacu’l-Arus, c. 5, mad. 5.782.

¹⁵⁸ Ragıp, el-Müfredât, s. 520.

¹⁵⁹ Zemahşerî, el-Keşşâf, c. 4, s. 391.

¹⁶⁰ İbn Manzur, Lisanu’l-Arab, c. 15, s. 8.; Bknz.: el-Misbahu’l-Münîr, c. 2, s. 373.

¹⁶¹ Ragıp, el-Müfredât, s. 774.

¹⁶² İbn Faris, Mekâyîsu’l-Luga, c. 5, s. 221.

¹⁶³ Semîn, Umdetu’l-Hifaz, c. 4, s. 113.

5. *Fiili* **أهم**

Ragıp el-İsfehâni bu fiille ilgili şunları dile getirmektedir: “أهمّي كذا” ibaresi beni o şeyle ilgilenmeye sevk etti anlamındadır. Al-i İmran 154. Ayette şu şekilde geçmektedir: “وأهمني الشيء”¹⁶⁴ İbn Atiyye bu fiille ilgili Arapların “أهمني الشيء” ifadesini kullandıklarını ve bunun bir şeyin endişeye celb etmesi anlamına geldiğini belirtmektedir.¹⁶⁵ Kurtubî ise ayette geçen “أهمتهم أنفسهم” ibaresinin onları endişeye kaygıya sevk etti anlamına geldiğini ifade etmektedir.¹⁶⁶ Ebu Hayyan da “أهمني الأمر” ifadesinin beni endişelenridipi kedere gark etti anlamına geldiğini zikretmektedir.¹⁶⁷

6. *Fiili* **أوجف**

Ragıp el-İsfehâni bu fiille ilgili şu açıklamaya yer vermiştir: “الوجيف” hızlı yürümeye denmektedir. “أوجف” ve “أعجف” fiilleri atı hızlı gitmeye sevk ederek yorgun düşürmeyi ifade etmektedir¹⁶⁸ Razî, “أوجف” fiilinin at veya devenin sahibi tarafından hızlı yürümeye sevk edilmesi anlamına geldiğini belirtmektedir.¹⁶⁹ Ebu Hayyan da aynı şekilde “أوجف البعير” ibaresinin devenin hızlı yürümeye sevk edilmesi anlamına geldiğini belirtmektedir.¹⁷⁰

7. *Fiili* **أوضع**

Ragıp el-İsfehâni, “وضعت الدابة في سيرها” cümlesinin devenin hızlı yürümesini ifade ettiğini belirtmektedir. “أوضع” fiili ise deveyi hızlı yürümeye sevk etmek anlamına geldiğini bildirmektedir.¹⁷¹ Semîn, Ragıp’ın mezkûr fiile dair açıklamasını kitabında nakletmiştir.¹⁷² Kurtubî de “أوضعت” ibaresinin “onu düşmana karşı harekete geçirdim”¹⁷³ anlamına geldiğini, Ebussuud da aynı ibarenin “onu hızlanmaya sevk ettim” anlamını ifade ettiğini belirtmektedir.¹⁷⁴ İbnü’l-Esir ise “أوضع” fiilinin geçtiği “أوضعت بالراكب” ibaresinin “binicinin bineğine binmesini

¹⁶⁴ Ragıp, el-Müfredât, s. 845.

¹⁶⁵ İbn Atiyye, el-Muharrerü’l-Vecîz, c. 1, s. 558.

¹⁶⁶ Kurtubî, el-Câmi’ li-Ahkami’l-Kur’an, c. 4, s. 224.

¹⁶⁷ Ebu Hayyan, el-Bahru’l-Muhit, c. 3, s. 94.

¹⁶⁸ Ragıp, el-Müfredât, s. 857.

¹⁶⁹ Razî, Tefsiru’r-Razi, c. 29, s. 506.; Mu’cemu Divanu’l-Edeb, c. 3, s. 296.

¹⁷⁰ Ebu Hayyan, el-Bahru’l-Muhit, c. 10, □ 135.; Lübab, c. 18, □ 573.; Cemheratu’l-Luga, c. 1, s. 490.; Mu’cemu Divanu’l-Edeb, c. 3, s. 269.

¹⁷¹ Ragıp, el-Müfredât, s. 874.

¹⁷² Semîn, Umdetu’l-Hifaz, c. 4, s. 319.

¹⁷³ Kurtubî, el-Câmi’ li-Ahkami’l-Kur’an, c. 8, s. 157.

¹⁷⁴ Ebu Süuud, Tefsiru Ebu Süuud, c. 4, □ 71.; Ayrıca bkzn.: Cemheratu’l-Luqa, c. 2, □ 905.; Tehzibu’l-Luga, c. 3, s. 47.

hızlandırdım” anlamına geldiğini zikretmektedir.¹⁷⁵ Ebu Mansur Cevâlikî de “أوضع” ve “وضع” fiillerinin aynı anlamı ifade ettiğini “وضعت الناقة وأوضعت”, baresinin devenin hızlanmasını bildirdiğini belirtmektedir.¹⁷⁶

5.5. “أفعل” Fiil Kalıbında Gelip Vicdan(İdrak) Anlamı İfade Eden Fiiller

1. أحس Fiili

Ragıp el-İsfehânî أحس fiili ile ilgili şu açıklamalara yer vermiştir: “أحسس” fiili aslında duyu organlarından biri ile idrak etmektir... Meryem 98. Ayette şöyle buyrulmuştur: “هل أحس منهم من أحد”, burada mezkûr fiilden kasıt onlardan herhangi birini duyu organlarından biri ile hissediyor musun anlamındadır.¹⁷⁷ Kurtubî “أنس”, “أحسس” ve “وجد” fiillerinin aynı anlama geldiğini belirtmektedir.¹⁷⁸ Mezkûr fiilin mastarı olan “الإحساس”ın “bulmak” ve “görmek” anlamına geldiği belirtilmektedir. Araplar şöyle der: “هل أحسست صاحبك” bu cümle yani arkadaşını buldu mu gördün mü anlamına gelir.¹⁷⁹ Taberi, Enbiya suresi 12. Ayetindeki “فلما أحسوا بأسنا” fiilinin bulmak anlamında olduğunu belirtmektedir.¹⁸⁰ Ahfeş, “أحسس” fiilinin zannetmek ve bulmak anlamında olduğunu ifade etmektedir.¹⁸¹ Ebu Hilal Askeri dil ehlinin hissettiği şeyleri ifade için “أحسس” fiilini kullandığını ve bu fiilin anlamının idrak duyu organlarından biri ile idrak etmek anlamına geldiğini belirtmektedir.¹⁸² “أحسست الشيء” ibaresi bir şeyi hissettim anlamına gelmektedir.¹⁸³

2. أخلف Fiili

Ragıp el-İsfehânî “أخلف” fiili ile ilgili şu bilgilere yer vermektedir: “وعدني، فأخلفني” cümlesi Araplar tarafından kullanılır ve söz verdikten sonra sözünde durmamak anlamına gelmektedir. Tevbe suresi 77’de şu şekilde geçmektedir: “بما أخلفوا الله ما وعدوه” (Allah’a verdikleri sözü tutmadılar..). “أخلفت فلانا” ibaresi bir kişiyi geride kalmış halde buldum demektir.¹⁸⁴

¹⁷⁵ İbnu’l-Esir, en-Nihaye fî Garibi’l-Hadis, c. 5, s. 197.; Bknz.: Lisanu’l-Arab, c. 8, s. 399.

¹⁷⁶ Ebu Mansur Cevâlikî, *Mâ Cae ala Faaltü ve Efaltü li-Ma’nan Vahid*, thk.: Macit Zihni, Daru’l-Fikr, Dimeşk, s. 74.

¹⁷⁷ Ragıp, el-Müfredât, s. 232.

¹⁷⁸ Kurtubî, el-Câmi’ li-Ahkami’l-Kur’an, c. 5, s. 35.

¹⁷⁹ Semîn, Umdetu’l-Hifaz, c. 1, s. 789.; el-Lübab, c. 5, s. 256.

¹⁸⁰ Taberî, Tefsiru’t-Taberî, c. 18, s. 417.

¹⁸¹ İbn Manzur, Lisanu’l-Arab, c. 6, s. 49.

¹⁸² Ebu Hilal el-Askerî, el-Furûk el-Lugaviyye, thk.: Muhammed Selim, Daru’l-İlm ve’s-Sekâfe, Kahire, c. 1, s. 23.

¹⁸³ Firuzabadî, el-Kamusu’l-Muhit, c. 1, s. 693.; es-Sihâh, c. 3, s. 918.

¹⁸⁴ Ragıp, el-Müfredât, s. 295.

Semîn, Ragıp'ın fiille ilgili görüşünü nakletmiş ve “أحمد” fiilinin de bu şekilde olduğunu belirtmektedir.¹⁸⁵ Zeccâc ise Taha suresi 97. Ayette geçen “لن ۞ خلفه” ibarenin sen onu asla hilaf olunmayacak şekilde bulacaksın anlamına geldiğini ve bu fiili örnek olarak övülmüş olarak buldum anlamındaki “أحمد” ve korkak olarak buldum anlamına gelen “أجبن” fiillerini vermektedir.¹⁸⁶ Ebu hayyan da mezkur fiille ilgili Zemahşerî'nin görüşünü nakletmiştir: “هذا من أخلفت الوعد” bu kişiyi sözünü tutmadığı halde buldum demektir. A'şâ'nın şu beytinde geçen “أخلف” fiili de sözünde durmamak anlamındadır:

أَتَوَى وَقَصَّرَ لَيْلَةَ لِيُرْوَدَا فَمَضَى ۞ وَأَخْلَفَ مِنْ قَتِيلَةٍ مَوْعِدًا¹⁸⁷

İbn Sîde “أخلفت الرجل” ibaresinin adama verdiğim sözü yerine getirmedi anlamına geldiğini, “أخلفته” ibaresinin ise onu benden geride olmuş halde buldum anlamına geldiğini belirtmektedir.¹⁸⁸ İbn Aşur, “أخلف” fiilinin hemzesinin vicdan anlamına geldiğini açıklayarak şunları dile getirmiştir: Bu fiilin hemzesi vicdan içindir. Araplar “أخلف الموعد” ibaresini kullanırlar ve bu vaktin, randevunun geçmesini ifade etmektedir.

3. *Fiili أصدق*

Ragıp el-İsfehânî “أصدق” fiili ile ilgili şunları dile getirmiştir: “أصدقته” onu sadık birisi olarak buldum demektir.¹⁸⁹ Araştırmalarımız neticesinde “أصدق” fiili ile ilgili Ragıp'ın açıklamalarına ne muhalefet eden ne de onaylayan bir alime rastlamadık.

4. *Fiili أصاب*

Ragıp el-İsfehani bu fiil ile ilgili şu açıklamalara yer vermektedir: “الصواب”(doğru) iki açıdan dilde kullanılır. Birinci açığa göre bir şeyin kendisi açısından kullanılır ve bu şey doğrudur(الصواب) denir. İkinci açığa göre ise bir amacı hedefleyen ve bu amaca ulaşan için kullanılır ve “أصاب كذا” yani istediği şeye ulaştı onu buldu denir. Şu örnekte olduğu gibi “أصاب السهم” (ok hedefini buldu).¹⁹⁰ Cevherî, “الإصابة”nin bulmak anlamına geldiğini,¹⁹¹ Firuzabâdî de fiilin mastarı olan “الإصابة”nin

¹⁸⁵ Semîn, Umdetu'l-Hifaz, c. 1, s. 525.

¹⁸⁶ Zeccac, Meâni'l-Kur'an, thk.: Abdulmecid Şilbi, İlk baskı, Alemü'l-Kütüb, Beyrut, 1988, c. 3, s. 375.

¹⁸⁷ Ebu Hayyan, el-Bahru'l-Muhîd, c. 7, □ 389.; el-Lübab, c. 13, □ 375.; Âlûû, Ruhü'l-Meânî, thk.: Ali Atiyye, Daru'l-Kütübü'l-İlmiyye, ilk baskı, 1995, c. 8, s. 566.

¹⁸⁸ İbn Sîde, el-Muhassas, c. 4, s. 369.

¹⁸⁹ Ragıp, el-Müfredât, s. 480.

¹⁹⁰ Ragıp, el-Müfredât, s. 494.

¹⁹¹ Cevherî, Sihâh, c. 1, s. 165.

“الإصعاد” kelimesinin zıttı olup doğruyu celp etmek, istemek bulmak anlamlarına ek olarak ihtiyaç duymak ve acı vermek anlamlarına geldiğini de belirtmektedir.¹⁹² Zebîdi Firuzabâdî'nin saydığı bu anlamlardan bazılarını şu şekilde açıklamıştır: “الإصابة” vicdan yani bulmak anlamına gelmektedir. “أصابه” onu doğru olarak gördü buldu anlamındadır.¹⁹³ Lisanu'l-Arab'ta ise “أصاب”nin doğruyu söyledi anlamına geldiğini belirtmektedir. Yine “أصاب الشيء” ibaresi bir şeyi bulmak isabet etmek anlamındadır. “أصاب” aynı zamanda istemek anlamına gelmektedir.¹⁹⁴

5. *أقل* Fiili

Ragıp el-İsfehânî, bu fiil ile ilgili şunları dil getirmektedir: “أقلت كذا” ibaresi bunu kilo açısından az ve hafif buldum demektir. Bu az bulma ya hüküm açısından ya da güç ve kuvvete izafe edilmesi açısından. İlk açuya örnek olarak “أقلت ما أعطيتني” (bana verdiğini az buldum) verilebilir. İkinci açuya göre Araf suresi 57. Ayetin şu kısmı verilebilir: “أقلت سحابا ثقالا” yani bulutları yükledi ve onları hafif buldu anlamındadır.¹⁹⁵ Semîn de “أقلت كذا” ibaresinin bir şeyi az ve hafif bulmak anlamında olduğunu belirtmektedir.¹⁹⁶ Fakat İbn Sîde “أقل” fiilinin başındaki hemzenin tasyir ve ca'l anlamında olduğunu ifade ederek “أقل” fiilinin “صير”(dönüştürmek) anlamında çok olan bir şeyi aza dönüştürmeyi ifade ettiğini belirtir.¹⁹⁷ İbn Aşur da bu görüşü benimsemekte ve “أقل” fiilinin başındaki hemzenin ca'l(kılmak, dönüştürmek) anlamında olduğunu zikretmektedir.¹⁹⁸

6. *أكذب* Fiili

Ragıp el-İsfehânî, “أكذب” fiili ile ilgili şunları dile getirmektedir: “أكذبتك” ibaresi onu yalancı olarak buldum anlamına gelmektedir... En'âm suresi 33. Ayetin şu kısmında ilgili kelime geçmektedir: “فإنهم لا يكذبونك”. “يكذبونك” fiili hem taf'il babında hem de hemzeli olan if'al babına göre okunmaktadır. Burada fiilin anlamı şu şekildedir: Onlar seni yalancı olarak bulamazlar ve senin yalan söylediğini de ispat edemezler.¹⁹⁹ Ragıp'ın “أكذبتك” ifadesi ile ilgili açıklamasına Semîn, Kurtubî ve Zemahşerî kitaplarında yer vermişlerdir. Aynı şekilde bu açıklama Halil b. Ahmed

¹⁹² Firuzabâdî, Kamusu'l-Muhit, c. 1, s. 106.

¹⁹³ Zebîdî, Tacu'l-Arus, c. 3, s. 213.

¹⁹⁴ İbn Manzur, Lisanu'l-Arab, c. 1, s. 534-536.

¹⁹⁵ Ragıp, el-Müfredât, s. 618.

¹⁹⁶ Semîn, Umdetu'l-Hifaz, c. 3, s. 326.

¹⁹⁷ İbn Sîde, el-Muhassas, c. 4, s. 306.

¹⁹⁸ İbn Aşur, et-Tahrir ve't-Tenvir, c. 8, s. 128.

¹⁹⁹ Ragıp, el-Müfredât, s. 704.

ve İbn Faris'in kitaplarında da yer almaktadır. Muhtemelen Ragıp "أكذبتہ" ibaresi ile ilgili açıklamalarını bu alimlerden almıştır.²⁰⁰ İbn Atiyye ise şu ifadelerle yer vermiştir. Araplar "كذبت الرجل" derler bu bir adama yalan isnat ettim anlamına gelir. "أكذبتہ" ibaresi ise yalanın kişinin kendisine değil dile getirdiğine nispet edilmesidir. Araplar aynı şekilde "أكذبت الرجل" ibaresini kullanmaktadırlar bu adamı yalancı olarak buldum demektir. Bu fiil, onu övülmüş bir şekilde buldum anlamına gelen "أحمدتہ" fiili gibidir.²⁰¹ İbn Sîde de aynı minvalde "أكذبت الرجل" ibaresini adamı yalancı olarak buldum anlamını ifade ettiğini belirtmektedir.²⁰² İbn Adil, "أكذبتہ" ibaresinin o kişiye yalan isnat ettim anlamına geldiğini dile getirir.²⁰³ Ebussuud ise farklı olarak "أكذبتہ" ibaresinin yalanı o kişiye değil, söylediğine nispet ettim anlamına geldiğini ifade etmektedir.²⁰⁴

5.6. "أفعل" Fiil Kalıbında Gelip Selb Ve İzale Anlamı İfade Eden Fiiller

"أفعل" fiil kalıbında gelen bazı fiiller Ragıp el-İsfehânî'ye göre selb ve izale anlamı ifade etmektedir. *Müfredât*'ta bu anlamı ifade eden fiiller iki tane olup aşağıdaki gibidir:

1. *أبطل* Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu kelimenin ifade ettiği anlamla ilgili şu bilgilere yer vermiştir: "الإبطال" bir şey hak ya da batıl olsun, onu ifsat ve izale etmek için söylenilir. Ayette şöyle buyrulmuştur: "ليحق الحق ويبطل الباطل" (Hakkı ortaya çıkarmak ve batılı ortadan kaldırmak için) Enfal/8.²⁰⁵

Kurtubî ayette geçen "ويبطل الباطل" ibaresinin küfrü ortadan kaldırmak anlamını ifade ettiğini belirtmektedir.²⁰⁶ İbn Aşur ise mezkur ibarenin fiili olan "يبطل" fiilinin mefulünü izale ettiğini bildirmektedir.²⁰⁷ Zebîdî Ragıp'ın fiil ile ilgili açıklamasına kitabında yer vermiştir.²⁰⁸ Ancak İbn Aşur tefsirinde başka bir yerde "ويبطل الباطل"

²⁰⁰ Umdetu'l-Hifaz, c. 3, □ 381.; el-Câmi' li-Ahkami'l-Kur'an, c. 6, □ 416.; Eḥḥ'ü'l-Belaga, c. 2, s. 127.; Mücmelü'l-Luḥā, c. 1, □ 781.; Mu'cemu'l-Ayn, c. 5, s. 347.

²⁰¹ İbn Atiyye, el-Muharreru'l-Vecîz, c. 2, s. 336.

²⁰² İbn Sîde, el-Muhassas, c. 4, s. 384.

²⁰³ İbn Adil, el-Lübâb, c. 6, s. 161.

²⁰⁴ Ebussuud, Tefsîru Ebissuud, c. 2, s. 127

²⁰⁵ Ragıp, el-Müfredât, s. 130.

²⁰⁶ Kurtubî, el-Câmi li-Ahkami'l-Kur'an, c. 7, s. 370.

²⁰⁷ İbn Aşur, et-Tahrir ve't-Tenvîr, c. 9, s. 50.

²⁰⁸ Zebîdî, Tâcu'l-Arus, c. 28, s. 98.

“ibaresini batılığını ortaya çıkarır” şeklinde açıklamıştır.²⁰⁹ Bazı müfessirler de ayette geçen “بيطل الباطل” ibaresini batılın batılığını ve hakikatini ortaya çıkarmak olarak tefsir etmektedirler.²¹⁰ Ebu Hilal el-Askerî, “أبطل” ve “أدحض” fiilleri arasındaki farkı şöyle açıklamaktadır: “الإبطال”ın aslı helak etmek ortadan kaldırmaktır. “الإدحاض” ın aslı ise izale etmektir. Bundan dolayı “أبطله” ibaresi onu helak etti anlamını ifade ederken, “أدحضه” ibaresi ise onu izale etti anlamını ifade etmektedir.²¹¹

2. *أعجم* Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiil ile ilgil olarak şu açıklamalara yer vermektedir: “أشكيتته” ibaresi yazının kapalılığını giderdim anlamını ifade etmektedir. “أشكيتته” fiili de bu anlamı ifade etmekte ve “onun şikayetini giderdim izale ettim” anlamına gelmektedir.²¹² Müfessir ve dilcilerden çoğu bu görüşü benimsemektedir. Razi, Arapların “أعجمت الكتاب” sözünün anlamı kitabın kapalılığını izale ettim anlamına geldiğini belirtir ve “أفعل” babının bazen izale anlamını ifade edeceğini zikreder. Yine bu anlama örnek olarak Arapların “أشكيت فلانا” ibaresi filan kişinin şikayetini izale ettim anlamındadır.²¹³ İbn Sîde “أعجمت الكتاب” ibaresinin kitabın kapalı olan kısımlarını giderdim anlamını ifade ettiğini İbn Cinnî'nin dile getirdiğini belirtmektedir.²¹⁴ Lisanu'l-Arab'ta İbn-i Sîde'nin mezkûr fiilin selb ifade ettiği görüşü nakledilmiştir.²¹⁵

e.6. “أفعل” Fiil Kalıbında Gelip İtyân Anlamı İfade Eden Fiiller

“أفعل” fiil kalıbı *el-Müfredât* kitabında aşağıdaki fiil özelinde ityân anlamı ifade etmektedir:

3. *أهجر* Fiili

Ragıp el-İsfehânî, ityan anlamı ifade eden أهجر fiili ile ilgili şu açıklamaya yer vermektedir: “أهجر فلان” ibaresi falan kişinin kasıtlı olarak kötü söz söylemesini ifade

²⁰⁹ İbn Aşur, et-Tahrir ve't-Tenvîr, c. 9, s. 50.

²¹⁰ Bknz.: Tefsiru'r-Razi, c. 7, □ 369.; el-Lübab, c. 9, □ 458.; el-Hâzin, Tefsiru'l-Hazin, thk.: Muhamed Ali Şahin, Daru'l-Kütübü'l-İlmiyye, Beyrut, 1985, c. 3, □ 11.; Tefîru Ebu'l-Hasan, c. 4, □ 7.

²¹¹ Ebu Hilal el-Askerî, el-Furûku'l-Lugaviyye, thk.: Muhammed İbrahim Selim, Daru'l-İlmi ve's-Sekâfe, Kahire, s. 236.

²¹² Ragıp, el-Müfredât, s. 549.

²¹³ Razî, Tefsiru'r-Razi, c. 20, □ 271.; Ayrıca bknz.: el-Câmi li-Ahkami'l-Kur'an, c. 10, □ 179.; el-Bahru'l-Muhit, c. 7, □ 288.; ed-Dürü'l-Ma'ûn, c. 7, □ 288.; Umdetu'l-Hifaz, c. 7, □ 318.; el-Lübab, c. 12, s. 159.

²¹⁴ İbn Sîde, el-Muhkem ve'l-Muhit, c. 1, s. 344.

²¹⁵ İbn Manzur, Lisanu'l-Arab, c. 12, s. 389.; Bknz.: Tacu'l-Arus, c. 33, s. 61.

etmektedir. “أهجر المريض” ibaresi ise hastanın kasıtsız olarak ağzından kötü söz çıkmasını ifade etmektedir. “مستكبرين به سامرا تُهَجرون” Mu’minun suresi 67. Ayette geçen “تهجرون” fiili “تُهَجرون” olarak da okunmaktadır.²¹⁶

” ibaresinin kullanıldığını ve أَهَجِرُ فِي مَنْطِقِهِ İbn Kuteybe, Araplar tarafından “ bunun kişinin konuşmasında çirkin söz söylenek anlamında olduğunu ” ibaresinin falan kişinin kaba ve çirkin أَهَجِرُ فُلَانٌ فِي مَنْطِقِهِ belirtmektedir.²¹⁷ Taberî ise “ sözler söylemesini ifade ettiğini zikretmektedir.²¹⁸ Razî de mezkûr ifadenin kişinin çirkin bir konuşma yapması anlamına geldiğini belirtmektedir.²¹⁹

5.7. “أفعل” Fiil Kalıbında Gelip İâne Anlamı İfade Eden Fiiller

Ragıp el-İsfehâni *Müfredât*’ında “أفعل” fiil kalıbında gelen bazı kelimelerim iane anlamını ifade ettiğini belirtmektedir. Bu kelimeler aşağıdaki gibidir:

1. أَبْغَى Fiili

Ragıp أَبْغَى fiili ile ilgili şu açıklamalara yer vermektedir: “البغي” kelimesi aranan istenen şeyde itidali aşmayı talep etmektir. Bu itidal aşılın veya aşılmanın fark etmez. “أبغيتك” sana onun isteği konusunda yardım ettim demektir.²²⁰ Kurtubî, “أبغيت له كذا” “ibaresini onu istedim” anlamına geldiğini “أبغيته كذا” ibaresinin ise “ona yardım ettim” anlamını ifade ettiğini dile getirmektedir.²²¹ Zemahşerî, En’âm suresi 164. Ayetin ilk kısmı olan “قل أغير الله أبغي رباً” cümlesindeki “أبغي” fiilinin anlamının “İbadeti sana has kılarız ya da yardım talep etmeyi sana has kılarız” anlamına geldiğini belirtir.²²²

5.8. “أفعل” Fiil Kalıbında Gelip Tariz Anlamı İfade Eden Fiiller

“أفعل” fiil kalıbında gelip Ragıp el-İsfehânî’ye göre tariz ifade eden fiiller aşağıdaki gibidir:

1. أَبَاعَ Fiili

Ragıp el-İsfehânî’nin أَبَاعَ fiili ile ilgili açıklamaları şu şekildedir: “أبعث الشيء” ibaresi “bir şeyi satmak için sundun” anlamına gelir ve şairin şu sözü de bu minvaldedir: “فرساً، فليس جوادنا بمباع” (Bu at ki bizim asıl atımızdır ve satılık

²¹⁶ Ragıp, el-Müfredât, s. 833.

²¹⁷ İbn Kuteybe, Garibu’l-Hadis, thk.: Abdullah el-Cebbûrî, İlk baskı, Matbaati’l-Meânî, Bağdat, 1977, c. 2, s. 273.

²¹⁸ Taberî, Tefsiru’t-Taberi, c. 8, s. 307.

²¹⁹ Razi, Tefsiru’r-Razi, c. 23, s. 286.; Ayrıca bknz.: İbn Haddad, Kitabu’l-Efal, c. 3, s. 342.

²²⁰ Ragıp, el-Müfredât, s. 136.

²²¹ Kurtubî, el-Cami li-Ahkami’l-Kur’an, c. 4, s. 154.

²²² Zemahşerî, el-Keşşâf, c. 1, s. 156.

değildir.)²²³ İbn Sikkît de “أبعت الشيء” ibaresinin satışı çıkarmak anlamına geldiğini belirtmektedir.²²⁴

5.9. “أفعل” Fiil Kalıbında Gelip Ta’cîb İfade Eden Fiiller

“أفعل” fiil kalıbında gelen bazı fiiller “ما أفعله وأفعل به” kalıplarında taaccüb ifade etmektedir. Ragıp el-İsfehani bu anlamı ifade eden “أبصر وأسمع” fiillerini zikretmiştir. Kehf Suresi 26. Ayetin bir kısmı şu şekildedir: “أبصر به وأسمع” bu ibare onun (Allah’ın) hikmetine olan beğeni ve şaşırımı ifade etmektedir.²²⁵

Ahfeş, yukarıdaki ayetin ilgili kısmının “ما أبصره وأسمعه” anlamında olduğunu belirtir ve buna örnek olarak “أكرم به” ibaresinin “ما أكرمه” ibaresi ile aynı anlamda olmasını verir. Bu ise Arapların “يا أمة الله، أكرم بزید” (Ey Allah’ın kulu, Zeyd ne kadar da cömerttir) demesinden kaynaklanmaktadır. Zira bu kullanım “ما أكرمه” kullanımının anlamlarından biridir. Şayet bu kullanım emir ifade etseydi “أكرمي زيدا” (Zeyd’e ikramda bulun) şeklinde gelirdi.²²⁶

Cevherî, ayette geçen “أبصر به وأسمع” ifadesinin “ما أبصره وما أسمعه” kalıbında gelip taaccüb ifade ettiğini zikretmektedir. Aynı şekilde Meryem suresi 38. Ayette geçen “أسمع بهم وأبصر يوم يأتوننا” ibaresinin de taaccüb ifade ettiğini dile getirerek taaccübün üç şeklinin olduğunu ifade etmektedir:²²⁷ i) ما أحسن زيدا ii) أسمع به iii) كبرت كبرته. Zebîdî, “أسمع بهم وأبصر” kullanımlarının dinleyen kişiye nispetle kullanılır ve anlamı şayet onları görseydiniz şaşırımı ve beğenmiş olarak bunları dile getirirdiniz demektir.²²⁸

5.10. “أفعل” Fiil Kalıbında Gelip Duhûl (Giriş) Anlamı İfade Eden Fiiller

“أفعل” fiil kalıbında gelen bazı fiiller Ragıp el-İsfehânî’ye göre bir şeye girişi (duhûl) ifade etmektedir. Bu fiiller aşağıdaki gibidir:

1. *أصاف* Fiili

Ragıp el-İsfehânî, *أصاف* fiili ile ilgili şunları dile getirmiştir: “الصيف” kış mevsiminin zıttı olan mevsimdir. “أصاف” fiili yaz mevsimine girdi demektir.²²⁹ Semîn, “أشتى” ve “أشتى” fiilleri “صاف” ve “أصاف” fiilleri gibi olduğunu belirterek ilgili

²²³ Ragıp, el-Müfredât, s. 155.

²²⁴ İbn Sikkît, İslâhu’l-Mantık, c. 1, s. 235.; Ayrıca bkz.: el-Muhassas, c. 4, s. 363.; es-Sihâh, 1189.

²²⁵ Ragıp, el-Müfredât, s. 426.

²²⁶ Ahfeş, Meânî’l-Kur’an, c. ?, s. ?.

²²⁷ Es-Sihâh, c. 3, s. 1255.; Lisânu’l-Arab, c. 8, s. 163.; Kitabu’l-Efal, c. 2, s. 133.

²²⁸ Tacu’l-Arus, c. 3, s. 1320.

²²⁹ Ragıp, el-Müfredât, s. 499.

fiille dair Ragıp el-İsfehânî'nin sözlerini nakletmektedir.²³⁰ Ezherî, “صاف” ve “أصاف” fiileri arasında ayrıma gitmiştir. Buna göre “صاف” fiili “صاف القوم” ibaresinde bir grubun yaz ayında bir yerde ikamet etmesini ifade ettiğın, “أصاف” fiili ise yaz ayına girmek anlamına geldiğini belirtmektedir.²³¹ İbn Adil, “أصاف” fiilinin yazıya girdi anlamını ifade ettiğini dile getirmektedir.²³²

5.11. “أفعل” Fiil Kalıbında Gelip Zuhûr Ve İbdâ Anlamı İfade Eden Fiiller

“أفعل” fiil kalıbında gelip Ragıp el-İsfehânî'ye göre zuhur ve ibdâ anlamına gelen fiiller aşağıdaki gibidir:

1. *أعرض* Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiile dair şu açıklamalara yer vermektedir: “أعرض” uzunluğın zıddıdır... “أعرض الشيء” ibaresi bir şeyin ortaya çıkmasını ifade etmektedir. “أعرض” fiili köşesini kenarını göstermek anlamındadır. Şöyle denirse “أعرض لي كذا” ibaresi bana genişliği ile göründü ve ona uzanma ve ulaşma imkânı verdi anlamındadır. “أعرض عني” ibaresinin anlamı ise bana yanını göstererek yüz çevirdi anlamındadır.²³³

Semîn, Ragıp'ın görüşüne katılarak kitabında nakletmektedir.²³⁴ İbn Haddad, “أعرضت الشيء” ibaresinin bir şeyi enine genişlettim demektir. Aynı şekilde bu ibare bir şeyi ortaya çıkarttım anlamını da ifade etmektedir.²³⁵ Münâvî, “أعرض الشيء” ibaresi bir şeyin eninin ortaya çıkması anlamına gelirken, “أعرضه” ibaresi ise kenarını, köşesini gösterdi anlamını ifade etmektedir.²³⁶ Cevherî ise “عرضت الشيء” ibaresini “bir şeyi ortaya çıkardım ve de o ortaya çıktı” anlamını ifade ettiğini zikretmektedir.²³⁷ “أعرض لك الطبي” ibaresi ceylanın kendisinin bir tarafını çevirerek dokunmaya imkan vermesini ifade etmektedir.²³⁸ Lisânü'l-Arab'ta mezkur fiilin geçtiği “أعرض لك الشيء من بعيد” ibaresi uzaktan bir şeyin gözüküp ortaya çıkarması anlamına geldiği zikredilmektedir.²³⁹ İbn Aşur, “أعرض” fiilindeki

²³⁰ Ragıp, Umdetu'l-Hifaz, c. 2, s. 252.

²³¹ Ezherî, Tehzîbu'l-Luga, c. 2, s. 176.

²³² İbn Adil, el-Lübâb, c. 17, □ 560.; Ayrıca bkzn.: Eâ'û'l-Belaâ, c. 1, □ 579.; el-Muhassas, c. 1, s. 501.; el-Muhkem, c. 8, □ 364.; Tefsiru'l-Be'âvî, c. 7, □ 350.; Mücmelü'l-Luâ, c. 4, □ 1390.; e Sihâh, c. 4, s. 1390.

²³³ Ragıp, el-Müfredât, s. 559.

²³⁴ Semîn, Umdetu'l-Hifaz, c. 3, s. 55.

²³⁵ İbn Haddad, Kitabu'l-Efal, 2324.; el-Külliyât, s. 624.

²³⁶ Münâvî, et-Tevkîf alâ Mühimmâti't-Ta'rif, s. 56.

²³⁷ Cevherî, es-Sihâh, c. 3, s. 1084.

²³⁸ Cevherî, a.g.e., c. 3, s. 1084.

²³⁹ İbn Manzur, Lisânü'l-Arab, c. 7, s. 168.

hemzenin muhtemelen bir şeye giriş anlamındaki “duhul”ü ifade ettiğini belirtmektedir. Yani bu fiil bir mekana enine girmek anlamındadır. Mezkûr hemze sayruret de ifade edebilir yani bir ene, köşeye, tarafa sahip oldu anlamındadır. Bu bağlamda “أعرض” herhangi birşeyin ön kısmını göstermeyip yan tarafını göstermesi anlamına gelmektedir.²⁴⁰

5.12. “أفعل” Fiil Kalıbında Gelip Sayrûret(Dönüşüm) Anlamı İfade Eden

Fiiller

“أفعل” fiil kalıbında gelip Ragıp el-İsfehânî'nin *el-Müfredât*'ında sayrûret ifade ettiğini belirttiği fiiller aşağıdaki gibidir:

1. *أبطأ* Fiili

Ragıp el-İsfehânî'nin bu fiil ile ilgil açıklamaları şu şekildedir: “أبطأ” yavaşladı demektir. Aynı şekilde yavaşlattı anlamında “أبطأه” ve “أبطأه” fiilleri de kullanılmaktadır.²⁴¹ Semîn Nisa 72. Ayetin “وان منكم لمن لئيطئن” kımında geçen “لئيطئن” fiilinin tahfif edilerek ifal babına sokularak da okunduğunu belirtmekte ve her iki okuyuşta da fiilin lazımlık ve müteaddilik ifade ettiğini de zikretmektedir. Aynı şekilde “أبطأه” ve “أبطأه” fiillerinin ikisi de yavaşlık, hızını yavaşlatmak ve tembellik anlamlarını ifade eder diyenler de olmuştur. Şayet bu iki fiil müteaddi olarak değerlendirilirse mefulleri mahzûf kabul edilir yani bir başkasını yavaşlattı anlamına gelir.²⁴² Yine Semîn Umdetu'l-hifaz'da “أبطأه”nin yavaşlamak anlamına geldiğini ya da bir başka şeyi yavaşlatmaya sevk etmek anlamını ifade ettiğini belirtmektedir. Semîn kelimenin başındaki hemzenin ilk anlamıyla “أثقل” (ağır oldu, ağırlaştı) örneğinde olduğu gibi sayruret anlamını ifade ettiğini, ikinci anlamı olan yavaşlatmak anlamıyla “أخرج”(çıkarttı) örneğinde olduğu gibi müteaddilik ifade ettiğini belirtmektedir.²⁴³ Fiilin bu anlamlarını Zemahşerî de dile getirmektedir.²⁴⁴

2. *أبقل* Fiili

Ragıp el-İsfehânî, bu fiil ile ilgili şu açıklamalara yer vermektedir: “أبقل المكان” ibaresi bir mekânın, yerin bakla ile bürünmesini ifade etmektedir.²⁴⁵ Semîn bu kelime ile ilgili şu açıklamalara yer vermektedir: “أفعل” fiil kalıbında gelen bazı fiiller

²⁴⁰ İbn Aşur, et-Tahrir ve't-Tenvîr, c. 5, s. 108.

²⁴¹ Ragıp, el-Müfredât, s. 132.

²⁴² Semîn, ed-Dürrü'l-Masun, c. 4, s. 29.

²⁴³ Semîn, Umdetu'l-Hifaz, c. 1, s. 199.; Ayrıca bkz.: el-Lübab, c. 6, s. 487.

²⁴⁴ Zemahşerî, el-Keşşâf, c. 1, s. 432.

²⁴⁵ Ragıp, el-Müfredât, s. 138.

bir şeyin bir eye veya duruma sahip olması anlamını ifade etmektedir. Arapların şu sözü bu anlama örenktir: “أعشبت الأرض، وأبقلت” (yer yüzü otlandı bakla ürünlerine büründü).²⁴⁶ İbn Adil de Semîn'in kelimeye dair açıklamalarına eserinde yer vermiştir.²⁴⁷

3. *أجدّ* Fiili

Ragıp el-İsfehânî, “أجدّ” fiili ile ilgili şu açıklamalara yer vermektedir: “جدّ في” ibarsi kişinin işinde ciddi olmasını ifade etmektedir.²⁴⁸ Ragıp el-İsfehânî gibi İbn Düreyd, Cevheri, İbn Manzur ve Zebidi “جدد” fiilinin hem “فعل” hem de “أفعل” fiil kalıplarında ciddiyet sahibi olmak anlamına geldiğini belirtmektedirler.²⁴⁹

4. *أجدّ* Fiili

Ragıp el-İsfehânî “أجدّ” fiili ile ilgili şu bilgilere yer vermektedir: “أجدّت الشجرة” ibaresi ağacın yanıp kor olmasını ifade etmektedir. Hadiste şöyle geçmektedir: “كمثل الأرزة المجذبة” (kurumuş piriçler gibi)²⁵⁰ incelediğimiz birçok tefsir ve sözlüklerde mezkûr kelimeye dair bu görüşle aynı görüşte olan kimseye rastlamadık. Ebu Ubeyde, bu fiilin “جدت تجذو” ve “أجدت تُجذي” şeklinde iki kullanımı vardır.²⁵¹ Ezherî, bu kelimeyi ayrıntılı olarak ele almıştır ancak “صارت ذات جذوة” ibaresinin anlamını zikretmemiştir. Buna ek olarak hadiste geçen “المجذبة” kelimesinin sabit dikit şeklinde tefsir edildiğini belirtmektedir.²⁵²

5. *أجرم* Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu kelime ilgili şu kısa açıklamaya yer vermektedir: “أجرم” fiili “أتمر” ve “ألين” fiilleri gibi sahiplik anlamı ifade eder ve günah sahibi oldu demektir.²⁵³ Alûsî ve İbn Aşur kelimeye dair bu açıklamayı kabul ederek kitaplarında yer vermişlerdir. İb Aşur, “أجرم” fiilinin aslının “صار ذا جرم” yani günah sahibi olmak

²⁴⁶ Semîn, ed-Dürrü'l-Masun, c. 4, s. 182.

²⁴⁷ İbn Adil, el-Lübab, c. 7, s. 170.

²⁴⁸ Ragıp, el-Müfredât, s. 187.

²⁴⁹ Bknz.: Cemheratu'l-Luḡa, c. 3, 1267.; eḡḡhâh, c. 2, 14.; Liḡānu'l-Arab, c. 3, 107.; Tacu'l-Arus, c. 7, s. 467.

²⁵⁰ Ragıp, el-Müfredât, s. 190. Hadis müttefakun aleyh olup sahihaynda birbirine yakın lafızlarla geçmektedir.

²⁵¹ Ebu Ubeyde, Tehzibu'l-Luga, c. 11, s. 114.

²⁵² Ezherî, Tacu'l-Arus, c. 15, s. 10.

²⁵³ Ragıp, el-Müfredât, s. 192.

olduğunu belirtmekte ve bu minvalde “ألبن”, “أتمر” ve “أخصب” fiillerinin de bu şekilde bir anlam ifade ettiğini ifade etmektedir.²⁵⁴

6. أجفأ Fiili

Ragıp el-İsfehânî, “أجفأ” fiili ile ilgili şu ifadelere yer vermektedir: “أجفأت الأرض” ibaresi yerin iyi kısımlarının köpük gibi ortadan kalkmasını ifade etmektedir.²⁵⁵ Sâğânî, “أجفأت البلاد” ibaresinin ülkenin iyiliklerinin yok olmasını ifade ettiğini belirtmektedir. “أجفأ”, “جفأ” aynı anlamlarda da kullanılmıştır. Sâğânî, Zeccâc’dan nakille “أجفأت القدر” ibaresinde “أجفأ” fiilinin daha az kullanıldığını ve onun yerine fiilin sülasisi olan “جفأ” kullanıldığını belirtmektedir.²⁵⁶ İbn Düreyd, “أجفأت بزبدها” ibaresinin -süt ve benzerinin- köpüklerini atmak anlamına geldiğini belirtmekte ve bu kelimenin “الجفاء” (boş, faydasız) kelimesinden türediğini bildirmektedir.²⁵⁷

7. أحرس Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu kelime ilgili şu kısa açıklamaya yer vermektedir: “أحرس” fiili bu fiil kalıbının diğer örneklerindeki kazandığı anlamı ifade ederek “korunak sahibi oldu” anlamına gelmektedir.²⁵⁸ Bu noktada Ragıp ile aynı fikirde olan kimseye rastlamadık. Ebu’l-Kasım es-Sa’dî “أحرس بالمكان” ibaresinin bir yerde uzun süre yaşamak anlamına geldiğini belirtmektedir.²⁵⁹ Halil b. Ahmed ise “أحرس”nin bir şeyin üzerinden uzun süre geçmesi anlamını ifade ettiğini zikretmektedir.²⁶⁰

8. أخلط Fiili

Ragıp el-İsfehânî, “أخلط” fiili ile ilgili şu değerlendirmelerde bulunmaktadır: “أخلط” kelimesi iki ya da daha fazla parçanın bir araya getirilmesini ifade etmektedir. Şu ibareyi Araplar kullanır: “أخلط فلان في كلامه” bu ibaresi falan kişi konuşmasında karıştırmasını ifade etmektedir. “أخلط الفرس في جريه” ibaresi ise atın hızlı yürümekten geri durmasını ifade için kinaye olarak kullanılmaktadır.²⁶¹ Ragıp’ın dışında “أخلط” fiilinin karıştırmak hata yapmak anlamındaki “أختلط” fiili anlamına geldiğini belirten

²⁵⁴ Bknz.: Alûsi, Ruhu’l-Meânî, c. 8, s. 119.; İbn Aşur, et-Tahrir ve’t-Tenvî, c. 8, s. 128.

²⁵⁵ Ragıp, el-Müfredât, s. 197.

²⁵⁶ Sâğânî, el-Ubâb ez-Zâhir ve’l-Lubâb el-Fâhir, thk.: Muhammed Hasan, ilk baskı, c. 1, s. 34.

²⁵⁷ İbn Düreyd, el-Cemhera, c. 2, s. 1088.; Bknz.: el-Muhassas, c. 1, s. 466.

²⁵⁸ Ragıp, el-Müfredât, s. 277. Burada bu fiili kalıbının diğer örneklerinde olduğu gibi ifadesinden kasıt “أفعل” fiil kalıbında gelip sayruret anlamı ifade etmesidir.

²⁵⁹ Ebu’l-Kasım es-Sa’dî, el-Efâl, c. 1, □ 124.; Ayrıca bknz.: e□□ihâh, c. 4, □ 124.; el-Muhassas, c. 2, □ 401.; Tacu’l-Arus, c. 1, s. 3894.

²⁶⁰ Halil b. Ahmed, c. 1, s. 357.

²⁶¹ Ragıp, el-Müfredât, s. 293.

alimler vardır. İbn Düreyd “أُخِطَ الفرس” ibaresini Ragıp gibi yorumlamıştır.²⁶² Kamusu'l-Muhit'te “أُخِطَ” fiili kişinin aklının karışmasını ifade ederek “أُخِطَ” fiili ile aynı anlama geldiği belirtilmektedir.²⁶³

9. *أرحل* Fiili

Ragıp el-İsfehânî, bu fiili ile ilgili şu açıklamalara yer vermektedir: “أرحلتُ” ibaresi devenin sırtına semer koydum demektir. “أرحل البعير” ibaresi ise devenin çokça kilo alıp sanki sırtında semer varmış gibi gözükcek şekilde şişman oldu demektir.²⁶⁴ Dilci alimlerin çoğu “أرحل” fiilinin geldiği “أفعل” fiil kalıbı ca'l anlamı ifade etmektedir. İbn Düreyd'e göre “رحلت البعير أرحله رحلاً” devenin sırtına semer vurduğum anlamını bildirmektedir. Zemahşerî “أرحلت ببعيري” ibaresini devemi yola koyulmasını sağladım anlamını ifade ettiğini belirtmektedir.²⁶⁵ İbn Faris, “أرخلت الإبل” ibaresinin devenin aşırı zayıfken kilo alarak şişmanlamasını ifade ettiğini ve bundan dolayı yol almaya güç yetirmesi anlamını da içerdiğini ifade etmektedir.²⁶⁶ Belki de İbn Faris'in kelimeye dair bu açıklamasında sayruret anlamını içermektedir.

Tacu'l-Arus'ta Ragıp'ın kelimeye dair açıklaması nakledildikten sonra şu açıklamaya yer verilmektedir: Arapların kelmanın ilginçliklerinden biri de şudur: “بعير مُرَحَلٌ” ibaresi devenin kilolu olmasını ve seçkin olmamasını ifade eder.²⁶⁷

10. *أزید* Fiili

Ragıp el-İsfehânî kelime ile ilgili şu açıklamalara yer vermektedir: “الزید” suyun köpüğüne kabarcığına denilir. “أزید” fiili de suyun köpüklü ve kabarcıklı olmasını ifade etmektedir.²⁶⁸ Semîn de kelime ile ilgili aynı açıklamaya yer vermektedir.²⁶⁹ Ebu İbrahim el-Farabi, “أزید الشراب” ibaresinin içeceğin köpüğünün yükselmesini ifade ettiğini belirtmektedir.²⁷⁰ Cevheri, “أزید الشراب” ve “بحرٌ مُزِيدٌ” ibareleri kelimenin köpüklenme anlamını ifade ettiğini bildirmektedir.²⁷¹ “رغى اللبن

²⁶² İbn Düreyd, Cemheratu'l-Luga, c. 1, □ 610.; Ayrıca bkz.: el-Ubab ez-Zahir, c. 1, □ 251.; el-Kamusu'l-Muhit, c. 1, s. 859.

²⁶³ Kamusu'l-Muhit, c. 1, s. 352.; Tacu'l-Arus, c. 19, s. 266- 270.

²⁶⁴ Ragıp, el-Müfredât, s. 347.

²⁶⁵ Zemahşerî, Esasu'l-Belaga, c. 1, s. 343.

²⁶⁶ İbn Faris, Mücmelu'l-Luġa, c. 1, □ 424.; Ayrıca bkz.: Mekâyînu'l-Luġa, c. 2, □ 797.; eSihâh, c. 4, s. 1707, Lisanu'l-Arab, c. 11, s. 279.

²⁶⁷ Tacu'l-Arus, c. 29, s. 61.

²⁶⁸ Ragıp, el-Müfredât, s. 377.

²⁶⁹ Semîn, Umdetu'l-Hifaz, c. 2, s. 133.

²⁷⁰ Ebu İbrahim el-Farabi, Mu'cemu Divanu'l-Edeb, s. 203.

²⁷¹ Cevheri, es-Sihâh, c. 2, s. 480.

”تَرْغِيَةً“ ibaresi sütün köpürmesi anlamındaki “أزبد” kelimesi ile aynı anlamdadır.²⁷² İbn Haddad, “أزبد البحر” ibaresinin denizin yüzeyindeki köpüklerin oluşması anlamını ifade ettiğini belirtmektedir.²⁷³ Kelimenin bu anlamın sayruret anlamına yakındır.²⁷⁴ İbn Manzur bu kelime özelinde “أفعل” fiil kalıbının teksir ifade ettiğini belirtmektedir diyerek şu örneğe yer vermiştir: أزبد القوم ibaresi topluluğun tere yağının çok olmasını ifade etmektedir.²⁷⁵

11. أسبل Fiili

Ragıp el-İsfehânî kelime ile ilgili şu açıklamalara yer vermektedir: “أسبل” ifadesi ekin başak saldı anlamına gelerek “أحصد” ve “أجنى” fiilleri ile benzer anlamları ifade etmektedir.²⁷⁶ Semîn ise “أسبل الزرع” ibaresini aynı şekilde açıklamış ve bu örnekten hareketle “سنبل” kelimesindeki ziyade nuna delil getirilmiştir.²⁷⁷ İbn Düreyd, kelimenin geçtiği mezkur ibareyi aynı şekilde ekinin başak salması olarak açıklamıştır.²⁷⁸ İbn Faris de “أسبل الزرع” ibaresini ekinin başağının çıkması olarak açıklamıştır.²⁷⁹ Tacu'l-Arus'ta²⁸⁰ ve Lisanu'l-Arab'ta da kelime ekinin başağının çıkması anlamında değerlendirilmiştir.²⁸¹

12. أسحق Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu kelimeye dair şunları zikretmektedir: “السَّحَقُ” kelimesi eski elbise demektir. Buradan hareketle Araplar şu ibareyi kullanmaktadırlar: “أسحق” ibaresi memenin sütünün kalmamasını ifade etmektedir.²⁸² Bu anlamdan hareketle dilciler kelimeye dair şunları dile getirmektedir: İbn Düreyd, “أسحق ضرعها” ibaresi memede sütün yok olmasını ifade ettiğini belirtmektedir.²⁸³ Ebu Ubeyde de

²⁷² Cevheri, es-Sihâh, c. 2, s. 480.

²⁷³ İbn Haddad, Kitabu'l-Efal, c. 2, s. 85.

²⁷⁴ Zemahşerî, Esasu'l-Belaga, c. 1, s. 407.

²⁷⁵ İbn Manzur, Lisanu'l-Arab, c. 2, s. 192.

²⁷⁶ Ragıp, el-Müfredât, s. 396.

²⁷⁷ Semîn, Umdetu'l-Hifaz, c. 2, s. 171.

²⁷⁸ İbn Düreyd, Cemheratu'l-Luġa, c. 1, □ 340.; el-Cami' li-Ahkâmi'l-Kur'an, c. 2, □ 304.; el-Lübab, c. 4, s. 379.

²⁷⁹ Mücmelü'l-Luga, c. 1, s. 484.; Mu'cemu Mekâyîsu'l-Luga, c. 3, s. 430.

²⁸⁰ Tacu'l-Aru□ c. 29, □ 170.; Ayrıca bkz.: Kitabu'l-Efal, c. 2, □ 33.; e□Sihâh, c. 5, s. 1723.

²⁸¹ İbn Manzur, Lisanu'l-Arab, c. 11, s. 321.

²⁸² Ragıp, el-Müfredât, s. 401.

²⁸³ İbn Düreyd, Cemheratu'l-Luga, c. 1, s. 532.

aynı ibareyi aynı şekilde yorumlamıştır.²⁸⁴ İbn Sîde aynı ibarenin memenin kuruyup eskiyerek sütünün yükselmesini ifade etmek olarak değerlendirmektedir.²⁸⁵

13. أسرع Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiil ile ilgili şu değerlendirmelere yer vermektedir: “مُسْرَعٌ” kelimesi yavaşlık(البطء) kelimesinin zıddıdır. Kelimenin ism-i faili “مُسْرَعٌ” dur. “أسرع” hızlı olmak anlamındadır ve kalıp olarak “أبْدَ” gibidir.²⁸⁶ Zebîdî, “أسرع” ibaresinin topluluğun bineklerinin hızlı olmasını ifade için kullanıldığını, aynı şekilde bineklerin yavaş olmasını ifade için de “أخَفَ” fiilinin kullanıldığını zikretmektedir.²⁸⁷ Zebîdî’nin bu açıklaması sayruret anlamına muhtemeldir. Bu minvalde Nebe Suresi 19. Ayetinin ilgili şu kısmı bu anlama benzemektedir: “وَفَتَحَتْ أَبْوَابَ السَّمَاءِ فَكَانَتْ أَبْوَابًا”. İbn Sîde “أسرع الرجل” ibaresi “adamın bineği hızlandı” anlamındadır. Aynı şekilde “أسرع القوم” “topluluğun binekleri hızlandı” demektir.²⁸⁸ Aynı eserin başka bir kısmında aynı ibareyi aynı şekilde açıklamaktadır.²⁸⁹

14. أشمس Fiili

Ragıp el-İsfehânî, bu fiil ile ilgili şu açıklamalara yer vermektedir: “أشمس” fiili günümüz aydınlandı güneşlendi demektir.²⁹⁰ İbn Düreyd “أشمس” fiilinin gün içerisinde güneşin şiddetini arttırmasını ifade ettiğini belirtmektedir.²⁹¹ Cevherî de mezkûr kelimenin günün güneşli olmasını ifade ettiğini ifade etmektedir.²⁹² İbn Sîde ise “أشمس” fiilinin güneşin doğması anlamına geldiğini zikrederken²⁹³ Kamusu’l-Muhit’te ise aynı kelimenin günün güneşli olmasını ifade ettiğini bildirdiği zikredilmektedir.²⁹⁴

15. أعجب Fiili

²⁸⁴ Ebu Ubeyde, Tehzibu’l-Luġa, c. 4, □ 18.; Ayrıca bknz.: Eġā’u’l-Belaga, c. 1, □ 442.; Mücmelu’l-Luġa, c. 1, □ 448.; eġġhâh, c. 4, □ 1494.; Mekâyî’u’l-Luga, c. 2, s. 139.

²⁸⁵ İbn Sîde, el-Muhkem, c. 2, □ 560.; Ayrıca bknz.: Kitabu’l-Efâl, c. 2, □ 123.; Liġānu’l-Arab, c. 10, □ 153.; Tacu’l-Arus, c. 25, s. 437.

²⁸⁶ Ragıp, el-Müfredât, s. 407.

²⁸⁷ Zebîdî, Tacu’l-Arus, c. 21, s. 192.

²⁸⁸ İbn Sîde, el-Muhassas, c. 1, s. 263.

²⁸⁹ İbn Sîde, a.ġe., c. 4, □ 357.; Ayrıca bknz.: Kamu’u’l-Muhit, c. 1, □ 728.; eġġhâh, c. 3, c. 2123.; Lisānu’l-Arab, c. 3, s. 1994.

²⁹⁰ Ragıp, el-Müfredât, s. 464.

²⁹¹ İbn Düreyd, Cemheratu’l-Luga, c. 2, s. 833.; Ayrıca bknz.: Mücmelü’l-Luga, c. 1, s. 511.

²⁹² Cevherî, es-Sihâh, c. 3, s. 940.

²⁹³ İbn Sîde, el-Muhassas, c. 4, s. 348.; Ayrıca bknz.: Kitabu’l-Efâl, c. 2, s. 181.

²⁹⁴ Kamusu’l-Muhit, c. 1, s. 522.; Ayrıca bknz.: Tacu’l-Arus, c. 16, s. 174.

Ragıp el-İsfehânî bu kelimeye dair şu bilgilere yer vermektedir: “أعجف الرجل” adamın hayvanları zayıfladı demektir.²⁹⁵ Semîn bir benzer örnek olan “أعجف القوم” ibaresini “topluluğun hayvanları zayıfladı” şeklinde açıklamıştır.²⁹⁶ İbn Faris de mezkûr ibareyi aynı şekilde açıklamış ve kelimenin türediği “العجف” mastarını “kilo kaybı” olarak nitelemiştir.²⁹⁷ Cevâlikî, “أعجف” ve “عجف”nin aynı anlama geldiğini belirterek zayıflatmak anlamını ifade ettiğini dile getirmektedir.²⁹⁸

16. أقرأ Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu kelime ile ilgili şunlara değinmektedir: “قَرَأَتِ الْمَرْأَةُ” ibarsi kadının kan görüp adet olmasını ifade etmektedir. “أقرأ” fiili de kadının adet (قرء) olmasını bildirmektedir.²⁹⁹ Ahfeş, bu kelimenin hayız sahibi olmak (hayızlı oldu) anlamına geldiğini ifade etmektedir.³⁰⁰ Ahfeş’in kelimeye dair bu açıklamasını kendisinden sonra bir ok alim kitabında nakletmiştir.³⁰¹ Semîn bu noktada Ragıp’ın ifadelerini olduğu gibi nakletmiştir.³⁰² Taberi “أقرأت المرأة” ibaresini “قرء” dan kastın temizlenme mi yoksa hayız mı olmasından hareketle kadının hem adet görmesi hem de adetin bitmesi olarak açıklamıştır.³⁰³ İbn Sîde, “الإقراء” kelimesini ezdât(zıt anlamlı) bir kelime olarak addetmiştir.³⁰⁴

17. أعذب Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu kelimeye dair şu ifadelere yer vermiştir: “أعذب القوم” ibaresi bir topluluğun tatlı suya sahip olmasını ifade etmektedir.³⁰⁵ Ezherî de aynı ibareyi benzer ifadelerle açıklmaktadır.³⁰⁶ İbn Sîde ise mezkûr ibareyi bir topluluğun tatlı bir suya ulaşmalarını ifade ettiğini belirtmektedir.³⁰⁷ Ancak başka bir yerde ise “أعذب القوم” ibaresinin sularının tatlı suya dönüşmesini ifade ettiğini zikretmektedir.³⁰⁸

²⁹⁵ Ragıp, el-Müfredât, s. 548.

²⁹⁶ Semîn, Umdetu'l-Hifaz, c. 3, s. 32.; ed-Dürrü'l-Masun, c. 6, s. 503.; el-Lübâb, c. 11, s. 114.

²⁹⁷ İbn Faris, Mücmelü'l-Luga, c. 1, s. 648.

²⁹⁸ Cevâlikî, Mâ câe ala faaltü ve efaltü bi-ma'na vahid, s. 55.

²⁹⁹ Ragıp, el-Müfredât, s. 668.

³⁰⁰ Ahfeş, Meâni'l-Kur'an, c. 1, s. 187.

³⁰¹ Bknz.: el-Câmi li-Ahkami'l-Kur'an, c. 3, □ 113.; el-Bahru'l-Muhit, c. 2, □ 427.; eSihâh, c. 1, s. 64.; Li'ânu'l-Arab, c. 1, s. 132.

³⁰² Semîn, Umdetu'l-Hifaz, c. 3, s. 288.

³⁰³ Taberî, Tefsiru't-Taberî, c. 4, s. 511.

³⁰⁴ İbn Sîde, el-Muhassas, c. 4, s. 177.

³⁰⁵ Ragıp, el-Müfredât, s. 554.

³⁰⁶ Ezherî, Tezhîbu'l-Lu'â, c. 2, □ 193.; Ayrıca bknz.: Mekâyî'u'l-Lu'â, c. 4, □ 259.; el-Muhkem, c. 2, □ 83.; Li'ânu'l-Arab, c. 1, □ 583.; Tacu'l-Arus, c. 3, s. 329.

³⁰⁷ İbn Sîde, el-Muhassas, c. 2, s.446.

³⁰⁸ İbn Sîde, a.□e., c. 4, □ 378.; Ayrıca bknz.: Zemahşeri, el-Fâik fi Garibi'l-Hadis, thk.: Ali Becâvî ve Muhammed Ebu'l-Fadl, İkinci baskı, Daru'l-Ma'rife, Beyrut, c. 3, s. 405.

Kurau'n-Neml olarak meşhur olan el-Hünâî “أعذب الله شربكم” duasını “Allah suyunuzu tatlandırısın” olarak açıklamıştır.³⁰⁹ Bu noktada bu fiil özelinde “أفعل” fiil kalıbının ca'l anlamını ifade ettiğini belirtmektedir.

18. أورك Fiili

Ragıp el-İsfehânî “أورك” fiili ile ilgili şu değerlendirmelere yer vermektedir: “أورك فلان” ibaresi falan kişi başarısız olup ihtiyacına ulaşamadı ve sanki meyvesiz yaprak gibi olmasını ifade etmektedir.³¹⁰ Semîn Ragıp'ın kelimeye dair açıklamalarını birebir nakletmiştir.³¹¹ Zemahşerî, “أورك الشجر” ibaresini ağacın yaprak sahibi olmasını ifade ettiğini zikretmektedir.³¹² İbn Aşur, “أورك الشجر” ibarelerindeki “أفعل” fiil kalıbında gelen fiillerdeki hemze sayruret içindir.³¹³ Sıhâh'ta ise “أورك الرجل” ibaresi “adamın malı çok oldu” anlamına geldiği belirtilmektedir.³¹⁴ el-Misbah'ta da “أورك الشجر” ibaresi ağacın yapraklammasını ifade etmektedir.³¹⁵

19. أوسع Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu kelime ile ilgili şu açıklamaya yer vermektedir: “أوسع فلان” ibaresi falan kişi zengin oldu ve bolluğa sahip oldu anlamındadır.³¹⁶ Taberî, mezkûr fiilin ismi faili “الموسع” kelimesi zenginliğe ve bolluğa ulaşımı ifade eder demektedir.³¹⁷ Cevherî de “أوسع الرجل” ibaresinin “adam zenginlik ve bolluk sahibi oldu” anlamına geldiğini ifade etmektedir.³¹⁸ İbn Aşur, “الموسع” ism-i faili “أوسع” fiilinden gelmektedir ve bolluk sahibi oldu anlamına gelir demektedir.³¹⁹

5.13. “أفعل” Fiil Kalıbında Gelip Ca'l (Dönüştürme) Anlamını İfade Eden Fiiller

“أفعل” fiil kalıbında gelip Ragıp el-İsfehânî'ye göre ca'l anlamı ifade eden kelimeler aşağıdaki gibidir.

³⁰⁹ el-Hünâî, el-Müncid fi'l-Luga, thk.: Ahmed Muhtar Ömer, Alemü'l-Kütüb, 1988, s. 27.

³¹⁰ Ragıp, el-Müfredât, s. 865.

³¹¹ Semîn, Umdetu'l-Hifaz, c. 4, s. 302.

³¹² Zemahşerî, Esâsu'l-Belaga, c. 2, s. 329.; Ayrıca bknz.: Lisânü'l-Arab, c. 10, s. 376.

³¹³ İbn Aşur, et-Tahrîr ve't-Tenvîr, c. 9, s. 212.

³¹⁴ Cevherî, es-Sihâh, c. 4, s. 1565.; Ayrıca bknz.: el-Muhassas, c. 4, s. 389.

³¹⁵ El-Misbahu'l-Münir, c. 2, s. 655.

³¹⁶ Ragıp, el-Müfredât, s. 871.

³¹⁷ Taberî, Tefsiru't-Taberî, c. 5, 136.

³¹⁸ Cevherî, es-Sihâh, c. 3, □ 1298.; Ayrıca bknz.: el-Câmi' li-Ahkami'l-Kur'an, c. 17, □ 52.; Lisânü'l-Arab, c. 8, □ 392.; el-Kamusu'l-Muhîr, c. 1, □ 771.; el-Misbahu'l-Münir, c. 2, □ 659.; Tacu'l-Arus, c. 22, s. 327.

³¹⁹ İbn Aşur, et-Tahrir ve't-Tenvir, c. 2, s. 462.

1. *أَبَسَلَ* Fiili

Ragıp el-İsfehânî kelimeye dair şu açıklamalara yer vermektedir: “الْبَسَلُ” bir şeyi eklemek ve onu korumaktır. “أَبَسَلْتُ الْمَكَانَ” bir mekânı koruyup oraya girmek isteyenlere engel olmaktır. “أَبَسَلْتُ فَلَانًا” ibaresi falan kişiyi şeytan, yılan ve haşerata karşı mücadelede güçlü ve cesur kişiye dönüştürdüm demektir. Ya da o kişiyi korunaklı ve dokunulmaz hale getirdim demektir.³²⁰ Ragıp’ın bu açıklamalarını Semîn ve İbn Adil kendi eserlerinde nakletmişlerdir.³²¹ Taberî’ye göre “أَبَسَلْتُ الْمَكَانَ” ibaresi bir mekânı korumaya alıp yaklaşılmayacak hale getirmektir.³²² İbn Abbad da kelimeyi Taberî gibi açıklamaktadır.³²³

2. *أَجَنَّ* Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu kelimeye dair şu açıklamaya yer vermektedir: “الْجَنُّ” kelimesinin aslı bir şeyi duyu organlarının hissedemeyeceği şekilde örtmektir. “جَنَّهُ” ibaresi Araplar tarafından kullanılır ve gecenin bir şeyi saklaması anlamına gelmektedir. Yine “أَجَنَّ عَلَيْهِ وَجَنَّهُ” onun üzerini örttü demektir. Bu kullanım “قَبَّرْتَهُ” (onu gömdüm) ve “سَقَيْتَهُ وَأَسْقَيْتَهُ” (ona su içirdim) kullanımları gibidir.³²⁴ Bu fiil özelinde “أَفْعَلَ” kalıbının ca’l ifade ettiğine dair Ragıp’ın görüşüne katılan bir alime rastlamadık. Semîn Ragıp’ın kelimeye dair açıklamalarını nakletmiş ve “جَنَّ” ve “أَجَنَّ” fiillerinin “فَعَلَ” ve “أَفْعَلَ” fiil kalıplarının geçişli ve geçişsiz noktasında aynı anlamı ifade ettiği fiillerden kabul etmektedir. Ancak buna ek olarak o, sülâsisinin (جَنَّ) geçişsiz, hemzeli hali olan “أَجَنَّ”nin geçişli olmasının daha güzel olacağını belirtmektedir.³²⁵ İbn Adil de Semîn’in görüşünü eserinde nakletmiştir.³²⁶

3. *أَحَدَّ* Fiili

Ragıp el-İsfehânî “أَحَدَّ” fiiline ilişkin şunları dile getirmektedir: “حَدَّ السَّكِينِ” ibaresi bıçağı keskin(ince) hale getirdim demektir. “أَحَدَّدْتَهُ” ibaresi ona bir sınır belirledim demektir.³²⁷ Bu açıklmaya Cevherî de katılmıştır ve “حَدَّ السَّيْفِ” ibaresini

³²⁰ Ragıp, el-Müfredât, s. 123.

³²¹ Semîn, ed-Dürrü’l-Masun, c. 3, s. 1446.; İbn Adil, el-Lübâb, c. 8, s. 214.

³²² Taberî, Taberî Tefsiri, c. ?, s. ?.

³²³ İbn Abbad, el-Muhit fi’l-Luga, thk.: Muhammed Hasan, Alemü’l-Kütüb, İlk baskı, 1994, c. 2, s. 264.

³²⁴ Ragıp, el-Müfredât, s. 203.

³²⁵ Semîn, Umdetu’l-Hifaz, c. 1, s. 1659.

³²⁶ İbn Adil, el-Lübâb, c. 8, s. 240.

³²⁷ Ragıp, el-Müfredât, s. 222.

kılıcı bileyerek keskin hale getirdim demek olduğunu zikretmektedir.³²⁸ Bu kelimeye hemze eklediğimizde rubai olur ve sayruret anlamından ca'l(dönüştürmek) anlamına dönüşmektedir.

4. *أَحْكَم* Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu kelime ile ilgili şuna değinmektedir: “حَكَمَ” fiilinin aslı ıslah ve düzeltmek amaçlı engelleme ve korumayı ifade etmektedir. Bu anlamdan hareketle hayvanın gemine “حَكْمَةُ الدَابَّةِ” denilmiştir. “أَحْكَمَ” fiili hayvan için kullanıldığında hayvana gem vurmaktır.³²⁹ Zemahşerî de “أَحْكَمْتُ الدَابَّةَ” ibaresi hayvanın başının dikleşmesini engellemek için gem vurmaktır.³³⁰ İbn Sîde, “حَكَمَ الرَّجُلُ الدَابَّةَ” ibaresinin adamın hayvanına gem vurmasını ifade ettiğini bildirmektedir.³³¹ İbn Manzur, “حَكَمْتُ الدَابَّةَ” hayvanın gemini vurdum demektir.³³²

5. *أَحْمَى* Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu kelimeye dair şunları dile getirmektedir: “أَحْمَيْتُ الْحَدِيدَةَ” demiri çokça kızdım demektir. “حَمَاتُ الْبَيْتْرِ” ibaresi kuyudan sıcak kumu çıkardım demektir. “أَحْمَأُ” de bu kuyuya bu kuyudan attım demektir.³³³ Kurtubî, İbn Sikkî'ten nakille “أَحْمَأْتُهَا إِحْمَاءٌ” ibaresi o kuyuya o kumdan atmaktır demektir.³³⁴ Bu anlama yakın olacak şekilde Zemahşerî ve diğer alimler de açıklamalarda bulunmaktadır.³³⁵ İbn Haddad, Ragıp'ın “أَحْمَأُ” fiili ile ilgili açıklamalarını ca'l anlamında kullandığını dile getirmektedir.³³⁶ İbn Sîde, İbn Manzur, Feyûmî, Sâğânî ve Zebîdî kelimeye dair bu açıklamalara benimseyerek nakletmişlerdir.³³⁷

6. *أَخْمَرَ* Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiile dair şu açıklamaya yer vermektedir: “أَخْمَرْتُ الْعَجِينَ” ibaresi hamura bir içki türünü katmak anlamına gelmektedir.³³⁸ İbn Haddad, “خَمَّرْتُ الْعَجِينَ” ibaresi unu içkiye dönüştürdüm anlamına gelmektedir ve “أَخْمَرْتُ الْعَجِينَ” de

³²⁸ Cevherî, es-Sihâh, c. 3, s. 25.

³²⁹ Ragıp, el-Müfredât, s. 248.

³³⁰ Zemahşerî, el-Keşşâf, c. 3, □ 64.; Ayrıca bkzn.: ed-Dürri'l-Ma'ûn, c. 1, 2380.; Tefîru Ebu'ud, c. 3, □ 312.; el-Lübab, c. 10, □ 427.; el-Bahru'l-Muhit, c. 5, s. 201.

³³¹ İbn Sîde, el-Muhassas, c. 5, s. 319.

³³² İbn Manzur, Lisanu'l-Arab, c. 5, s. 319.

³³³ Ragıp, el-Müfredât, s. 258.

³³⁴ Kurtubî, el-Câmi li-Ahkami'l-Kur'an, c. 4, s. 3026.

³³⁵ Zemahşerî, Esasu'l-Belaga, c. 1, s. 140.; el-Bahru'l-Muhit, c. 6, s. 151.

³³⁶ İbn Haddad, Kitabu'l-Ef'al, c. 1, s. 250.

³³⁷ İbn Sîde, el-Muhkem, c. 3, □ 411.; İbn Manzur, c. 1, □ 61.; el-Feyûmî, el-Misbahu'l-Münîr, c. 2, s. 463.; Sâğânî, el-Ubâb ez-Zahir, c. 1, □ 16.; Zebîdî, Tacu'l-Arus, c. 1, s. 201.

³³⁸ Ragıp, el-Müfredât, s. 298.

kullanılır demektir.³³⁹ Bu noktada İbn Haddad “فعل” ve “أفعل” fiil kalıplarını aynı anlam olarak değerlendirmiştir. İbn Sikkît'e göre ise “خمرت العجين أخمره” ibaresi una içki kattı anlamına gelmekte ve “أخمرت العجين” şeklinde de kullanılmaktadır.³⁴⁰ Bu şekliyle kelimeye dair bilgiler İbn Sîde ve Cevherî tarafından kitaplarında yer verilmiştir.³⁴¹ Fakat Kurtubî, “أخمر” fiili için farklı bir anlam zikretmiş ve bu kelimenin Arapların şu ifadesinde teksir ifade ettiğini belirtmektedir: “أخمرت الأرض” bu ifade Kurtubî'ye göre yer yüzünde birbirine geçmiş ağaçların çoğalmasını ifade etmektedir.³⁴²

7. *أرعى* Fiili

Ragıp el-İsfehânî “أرعى” kelimesi ile ilgili şu bilgilere yer vermektedir: “أرعيته سمعي” ibaresi ona otlayacağı bir yer sağladım anlamına gelmektedir. “أرعيته سمعي” ibaresi sözünü duymak için ona kulağımı verdim demektir. Bu anlamı ile “أرعي” ibaresi de kullanılmakta ve bu kelime şu örnekte olduğu gibi “على” harf-i ceri ile geçişli olmaktadır.³⁴³ Semîn Ragıp'ın dile getirdiklerini yani Arapların “أرعى على” ibaresini kullandığını eserinde nakletmiştir.³⁴⁴ Cevherî de “أرعيته سمعي” ibaresini “ona kulak verdim” olarak açıklamıştır.³⁴⁵ İbn Faris de kelime ile ilgili buna benzer açıklamalarda bulunmuştur.³⁴⁶ İbn Sîde'ye göre “أرعيته أرضاً” ibaresi ona o yeri mekanı otlatması için imkan sağladım anlamına geldiğini, “أرعيته المكان” ibaresini de sana o mekanı bir mera olarak verdim anlamına geldiğini belirtmektedir.³⁴⁷ İbn Haddad ise fiilin kullanıldığı “رعيته الماشية رعيًا، وأرعيته” ibaresini hayvanı otlattım olarak açıklamıştır.³⁴⁸

8. *أزلف* Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu kelimeye dair şu açıklamada bulunmuştur: “الزُلفى” kelimesi şöhret önemli konum anlamlarına gelmektedir... “أزلفته” ibaresi de ona itibar sağladım onu itibarlı kıldım anlamına gelmektedir.³⁴⁹ Semîn ise “أزلفته” ibaresinin

³³⁹ İbn Haddad, Kitabu'l-Efal, c. 1, s. 282.

³⁴⁰ İbn Sikkît, İslahu'l-Mantık, thk.: Muhammed Mürib, Daru İhyau't-Türâs el-Arabî, İlk baskı, Beyrut, 2002, s. 205.

³⁴¹ İbn Sîde, el-Muhassas, c. 4, s. 399.; el-Misbah, c. 3, s. 213.; Lisanu'l-Arab, c. 1, s. 387.

³⁴² Kurtubî, el-Camî li-Ahkami'l-Kur'an, c. 3, s. 51.; Tacu'l-Arus, c. 11, s. 316.

³⁴³ Ragıp, el-Müfredât, s. 357.

³⁴⁴ Semîn, Umdetu'l-Hifaz, c. 2, s. 198.

³⁴⁵ El-Misbahu'l-Münir, c. 6, s. 2359.

³⁴⁶ İbn Faris, c. 1, s. 384.

³⁴⁷ İbn Sîde, el-Muhassas, c. 3, s. 287, c. 4, s. 371.

³⁴⁸ İbn Haddad, Kitabu'l-Efal, c. 2, s. 66.

³⁴⁹ Ragıp, el-Müfredât, s. 382.

onu yakınlaştırdım anlamına geldiğini belirterek bu ibarenin bazılarınca ona itibar sağladım anlamına geldiğini söylediklerini nakletmektedir.³⁵⁰ Lisanu'l-Arab'ta “أزلفه” bir şeyin çoğunluğunu oluşturmak anlamına geldiği belirtilmektedir.³⁵¹ İbn Aşur, “أزلفت” ibaresi yaklaştırmak olarak ve kelimenin türediği “زُلفى” kelimesini de yakınlık olarak açıklamaktadır.³⁵² Kâf suresi 31. Ayette mezkûr kelime geçmektedir: “وأزلفت الجنة للمتقين غير بعيد” bu ayette kelime yaklaştırmak anlamında kullanılmıştır.

9. *أشرك* Fiili

Ragıp el-İsfahânî bu fiile dair şu açıklamalara yer vermektedir: “أشركتك في” ibaresi seni yanımda zikredilen olarak kıldım demektir.³⁵³ Burada anlam seni işime ortak yaptım şeklindedir. Cevherî, Taha 32. Ayet olan “وأشركه في أمري” kısmının seni işimde ortağım yaptım demek olduğunu belirtir.³⁵⁴ İbn Faris, “اللهم أشركنا في دعاء الصالحين” duasının anlamının Allahım bizi Salihlerin duasına ortak et anlamına geldiğini ve az önceki ayetin ilgili kısmında da bu anlamda olduğunu zikretmektedir.³⁵⁵ İbn Sîde, “أشرك بالله” ibaresinin Allah'a mülkünde ortaklık etmek olduğunu dile getirir.³⁵⁶ Buna ek olarak o diğer eseri olan el-Muhassas'ta fiilin mastarı olan “إشراك” kelimesi için başka bir anlam zikrederek şunları söyler “شركت أشركتها، النعل، أشركتها” ibaresi ayakkabıya bağcık eklemektir.³⁵⁷

10. *أعجز* Fiili

Ragıp el-İsfahânî, bu fiile dair şu açıklamalara yer vermektedir: “أعجزت فلاناً” fiilin farklı kalıplarının kullanıldığı bu ibarede ortak anlam olarak falan kişiyi aciz bırakma anlamı vardır. Tevbe suresi 2. Ayette şöyle geçmektedir: “وأعلموا انكم غير معجزى الله” (Biliniz ki sizler asla Allah'ı aciz bırakamazsınız).³⁵⁸ Ragıp'ın bu açıklamalarını Semîn de nakletmiştir.³⁵⁹ Şihâb da “أعجزه” fiilinin “onu aciz bir kişiye dönüştürdüm” anlamına geldiğini ifade etmektedir.³⁶⁰ Tacu'l-Arus'ta “أعجزه وعجزه” fiilin iki farklı kalıbının geçtiği bu ibarede kişiyi aciz bırakmak

³⁵⁰ Semîn, Umdetu'l-Hifaz, c. 2, s. 144.

³⁵¹ İbn Manzur, Lisanu'l-Arab, c. 9, s. 38.

³⁵² İbn Aşur, et-Tahrir ve't-Tenvir, c. 30, s. 150.

³⁵³ Ragıp, el-Müfredât, s. 452.; Mekâyisu'l-Luga, c. 3, s. 265.

³⁵⁴ Cevherî, el-Misbahu'l-Munir, c. 4, s. 1494.

³⁵⁵ İbn Faris, Mücmelu'l-Lugai c. 1, s. 527.

³⁵⁶ İbn Sîde, el-Muhkem, c. 6, s. 684.

³⁵⁷ İbn Sîde, el-Muhassas, c. 4, s. 348.; Tacu'l-Arus, c. 27, s. 228.

³⁵⁸ Ragıp, el-Müfredât, s. 547.

³⁵⁹ Semîn, Umdetu'l-Hifaz, c. 3, s. 31.

³⁶⁰ Şihâb, Haşiyetu'ş-Şihab, c. 5, s. 93.

anlamına geldiği dile getirilmektedir.³⁶¹ İbn Aşûr'a göre "أعجز فلاناً" ibaresi falan kişiyi her hangi bir işinden alı koymak anlamına gelmektedir.³⁶² Fakat bazı alimler "أفعل" fiil kalıbında gelen "أعجز" fiilinin vicdan anlamına geldiğini ve dolayısıyla "أعجزه" ibaresinin bir kişiyi aciz olarak bulmak anlamını ifade ettiğini zikretmektedirler.³⁶³

أعدّ Fiili

Ragıp el-İsfehâni bu fiile dair şunları zikretmektedir: "أعددت هذا لك" ibaresi kullanıldığında sana bir şeyi sayıp içerisinden ihtiyacın olarak alacak şekilde hazırladım anlamına gelmektedir. Enfâl suresi 60. Ayette şöyle geçmektedir: "وأعدوا" لهم ما استطعتم (İmkanınız nispetinde hazırlayın)³⁶⁴ Ragıp'ın bu cümlelerini Semîn kitabında aktarmıştır.³⁶⁵ Razî "أعددت الشيء لكذا وعددته" ibaresini onun için bir şeyi ele alıp bir çok parça haline getirdim olarak açıklamaktadır.³⁶⁶ Tacu'l-Arus'ta da mezkur fiilin bir şeyi sayılacak hale getirmek anlamında olduğu zikredilmektedir.³⁶⁷

11. أعلم Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiile dair şu ifadelere yer vermektedir: "أعلمت كذا" ibaresi onun için bir alamet oluşturduğum demektir.³⁶⁸ Ezherî, "أعلمت الثوب" ibaresini elbiseye bir alamet koymak ya da onun için bir alamet oluşturmak olarak açıklamaktadır.³⁶⁹ Lisanu'l-Arab'ta "أعلم الفارس" ibaresi süvari bir kişinin kendisinin cesur olduğuna dair bir alamet oluşturdu anlamına geldiği zikredilmektedir.³⁷⁰ Tacu'l-Arus'ta da "أعلم الثوب" ibaresi elbiseye bir alamet koymak anlamına geldiği dile getirilmektedir.³⁷¹

12. أعنق Fiili

Ragıp el-İsfehânî'nin bu fiile dair açıklamaları şu şekildedir: "أعنقته كذا" ibaresi bir şeyi onun boynuna geçirdim demektir.³⁷² Aynı açıklama Semîn'de de

³⁶¹ Tacu'l-Arus, c. 15, s. 214.

³⁶² İbn Şur, et-Tahrir ve't-Tenvir, c. 15, s. 157.

³⁶³ Mu'cemu Mekâyisu'l-Luḡa, c. 2, ḡ 80.; Kamuḡu'l-Muhit, c. 1, ḡ 516.; el-Misbahu'l-Munir, c. 2, s. 393.; Aluḡi, Ruhu'l-Meâni, c. 6, ḡ 29.; Liḡānu'l-Arab, c. 4, s. 2817.

³⁶⁴ Ragıp, el-Müfredât, s. 554.

³⁶⁵ Semîn, Umdetu'l-hifaz, c. 3, s. 60.

³⁶⁶ Razî, Tefsiru'r-Razi, c. 2, s. 284.

³⁶⁷ Tacu'l-Arus, c. 8, s. 358.

³⁶⁸ Ragıp, el-Müfredât, s. 581.

³⁶⁹ Ezherî, Tezhîbu'l-Luga, c. 2, s. 254.

³⁷⁰ İbn Manzur, c. 12, s. 419.

³⁷¹ Tacu'l-Arus, c. 17, s. 501.

³⁷² Ragıp, el-Müfredât, s. 591.

geçmektedir.³⁷³ İbn Faris “أعنته” ibaresinin boyna gerdanlı kolye vb. takmak anlamına geldiğini belirtmektedir.³⁷⁴

13. أفر Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiile dair şunları dile getirmektedir: “أفرته” onu kaçırdım, kaçmasını sağladım anlamlarına gelmektedir.³⁷⁵ Semîn Ragıp’ın açıklamalarına kitabunda yer vermiştir.³⁷⁶ Ayn’da “أفرته” ibaresi onu kaçırttı olarak zikredilmektedir.³⁷⁷ İbn Sellâm da “أفررت فلانا إفرارا” ibaresinin falan kişiyi kaçirtacak bir fiilde bulundum demek olduğunu aktarmaktadır.³⁷⁸ Ezherî de bir önceki açıklamayı eserinde aktarmıştır.³⁷⁹ Bazıları bu fiil özelinde “أفعل” fiil kalıbının haml anlamını ifade ettiğini belirtmektedir. Zemahşeri, “أفرته” ibaresini kaçmaya sevk ettim (hamlettim) anlamına geldiğini ifade etmektedir.³⁸⁰ Burada haml ve ca’l anlamları birbirine yakındır ve İbn Manzur ve Zebîdi Zemahşeri ile aynı görüştedir.³⁸¹

14. أقبر Fiili

Ragıp el-İsfehânî, bu fiile dair şu açıklamalara yer vermektedir: “أقبرته” ibaresi bir kişiye gömülmesi için bir yer meydana getirmektir. “أسقيته” fiili de böyledir ve ona içeceği bir yer oluşturdu anlamına gelmektedir. Abese suresi 21. Ayette şöyle geçmektedir: “تم أماته فأقبره” (sonra onu öldürdü ve kabre koydu.)³⁸² Taberî, “أقبرته” ibaresini bir mekânı onun için kabre dönüştürmek olarak açıklamaktadır.³⁸³ İbn Sikkît, aynı ibareyi benzer şekilde açıklamış ve ona defnedilmesi için bir kabir oluşturdu demek olara yorumlamıştır.³⁸⁴ Bu fiil özelinde

³⁷³ Semîn, Umdetu’l-Hifaz, c. 3, s. 132.

³⁷⁴ İbn Faris, Mücmelu’l-Luġa, c. 1, □ 633.; Mekâyî’u’l-Luġa, c. 4, □ 160.; Kitabu’l-Efal, c. 2, □ 346.; Kamusu’l-Muhit, c. 1, □ 913.; eġhâh, c. 4, □ 1534.; el-Muhaġġa, c. 2, □ 294; Tacu’l-Arus, c. 26, s. 220.

³⁷⁵ Ragıp, el-Müfredât, s. 627.

³⁷⁶ Semîn, Umdetu’l-Hifaz, c. 3, s. 214.

³⁷⁷ Halil b. Ahmed, el-Ayn, c. 8, s. 256.

³⁷⁸ İbn Sellâm, Garibu’l-Hadis, c. 2, s. 545.

³⁷⁹ Ezherî, Tehzibu’l-Luga, c. 15, s. 126.

³⁸⁰ Zemahşerî, Esasu’l-Belaga, c. 2, s. 15.

³⁸¹ İbn Manzur, Lisanu’l-Arab, c. 11, s. 15.

³⁸² Ragıp, el-Müfredât, s. 651.

³⁸³ Taberî, Tefsiru’t-Taberi, c. 24, s. 224.

³⁸⁴ Tehzibu’l-Luga, c. 9, s. 119.; el-Muhassas, c. 2, s. 78.

“أفعل” fiil kalıbının ca’l- ve haml anlamını ifade ettiğine dair Ragıp’ın görüşüne incelediğimiz dilci ve müfessirlerin çoğu katılmaktadır.³⁸⁵

15. أقات Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiil ile ilgili şu ifadelerle yer vermektedir: “القوت” ayakta tutacak kadar olan yiyecek ve içeceği ifade etmektedir. “أقاته يُقِيته” fiili de ayakta tutacak kadar yiyecek ve içecek miktarını sağlamaktır.³⁸⁶ Ragıp’ın ifadelerine kitabında yer veren Semîn bazılarınca “قات” ve “أقات”nin aynı anlamı ifade ettiğini de eklemektedir.³⁸⁷ İbn Esir el-Cezeri, İbn Atiyye ve Kurtubi “أقات”nin “قات” anlamında olduğunu zikretmektedirler.³⁸⁸ Lisanu’l-Arab’ta “أقاته يُقِيته” ibaresi ona azığını verdi anlamına geldiği belirtilmektedir.³⁸⁹

16. أكب Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiile dair şu açıklamalara yer vermiştir: “الكتب” bir şeyi yüz üstü düşürmektir. “الإكباب” ise bir iş tamamen yönelmeyi ifade etmektedir.³⁹⁰ Bu fiil özelinde “أفعل” fiil kalıbının ca’l anlamı ifade ettiğini zikreden bir alime rastlamadık. Dilciler ve müfessirler bu kelimenin sayruret ve duhul anlamı ifade ettiğine dair görüşler ortaya koymaktadırlar. Beydâvî tefsirinde “أكب” ve benzeri fiillerde hemzenin sayruret ifade ettiği belirtilmektedir.³⁹¹ Ebussuud ise “أكب” yi yüz üstü kapaklanmak olarak açıklamakta ve aslının yüz üstü düşmüş bir hale dönüşmek ve bu hale girmek olarak ifade etmektedir.³⁹²

İbn Aşur’a göre “أكب” fiilindeki ek hemze “أقتع” (bulutları dağıtmak) fiilindeki gibi bir süreçteki gidişatı ifade etmektedir.³⁹³ Bu fiil özelinde “أفعل” fiil kalıbının ne anlama geldiğine dair Zemahşerî’nin de dile getirdiği bir garabet vardır. Bunu şu

³⁸⁵ Zemahşerî, c. 4, □ 704.; Tefîru’r-Razi, c. 31, □ 58.; el-Cami li-Ahkami’l-Kuran, c. 19, □ 219.; Tefsiru İbn Kesir, thk.: Muhammed Huseyin Şemsüddin, Daru’l-Kütübü’l-İlmiyye, İlk baskı, 1998, c. 14, □ 250.; el-Bahru’l-Muhit, c. 10, □ 409.; Cemheratu’l-Luḡa, c. 1, □ 324.; el-Muhkem, c. 6, □ 391.; el-Furûku’l-Luḡaviyye, □ 115.; İbn Kuteyye, Kitabu’l-Efal, □ 57.; eḡḡhâh, c. 2, □ 784.; Kamuḡu’l-Muhit, c. 1, □ 459.; ed-Dürrü’l-Masun, c. 10, □ 691.; Umdetu’l-Hifaz, c. 3, □ 264.; Liḡānu’l-Arab, c. 5, s. 69.

³⁸⁶ Ragıp, el-Müfredât, s. 687.

³⁸⁷ Semîn, Umdetu’l-Hifaz, c. 3, s. 346.

³⁸⁸ İbn Esir, en-Nihaye fi Garibi’l-Hadiḡ, c. 4, □ 118.; el-Muharrerü’l-Veciz, c. 2, □ 103.; el-Cami li-Ahkami’l-Kur’an, c. 5, s. 296.

³⁸⁹ İbn Manzur, Lisanu’l-Arab, c. 2, □ 75.; et-Tahrîr ve’t-Tenvîr, c. 5, □ 144.; Tacu’l-Arus, c. 5, s.50.

³⁹⁰ Ragıp, el-Müfredât, s. 695.

³⁹¹ Tefsiru’l-Beydâvî, Şihâb haşiyesi ile birlikte, c. 8, s. 224.

³⁹² Ebussuud, Tefsiru Ebussuud, c. 9, s. 9.

³⁹³ İbn Aşur, et-Tahrîr ve’t-Tenvîr, c. 29, s. 46.

şekilde dile getirir: “ كَيْبَتَهُ فَأَكْبَبَ ” yani sülasisinin müteaddi, hemzeli olarak “أفعل” kalıbında geldiği şekli olan “أَكْبَبَ”nin mutavaat ifade etmesi ender ve ilginç olan bir durumdur. “أفعل” fiil kalıbında gelip mutavaat ifade eden bir fiil yoktur. Ancak “أفعل” ve “أنفضن” ve “الأأم” babında gelen “أَكْبَبَ” mutavaat anlamı içermektedir. Anlamı yüz üstü düşecek duruma dönüşmek ve girmektir. “أقشع” fiilinde de bu anlam mevcut olup bulutların dağılmasını ifade etmektedir.³⁹⁴ Kurtubî'nin dile getirdikleri bu cümlelere açıklık getirmektedir: “أَكْبَبَ الرَّجُلَ عَلَى وَجْهِهِ” ibaresi fiilin müteaddi olmadığı örneklerdendir. Şayet bu fiil müteaddi olması isteniyorsa hemzesiz olarak tefil babından getirilir şu örnekte olduğu gibi: كَبَبَهُ اللَّهُ لَوَجْهِهِ.³⁹⁵ Bu bağlamda “كَبَبَ” müteaddî, “أَكْبَبَ” ise lazım fiildir. Cevherî, “فَعَلَّ”nin müteaddi, “أفعل”nin ise lazım olduğu bir duurma nadir olarak nitelemektedir.³⁹⁶

17. فُعِلَ Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiile dair şu açıklamalara yer vermektedir: “Sad suresi 23 ayetin şu kısmında ilgili fiil geçmektedir “فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا” burada mezkur fiil beni onu kefil yap demektir.”³⁹⁷ Zeccâc, ayette geçen aynı ibarenin beni ona kefil yap ben de ona kefil olayım anlamına geldiğini belirtmektedir.³⁹⁸ Zemahşerî de mezkur ibareyi beni ona kefil yap ben de ona kefil olayım anlamına geldiğini,³⁹⁹ Semîn ise beni ona kefil ya da ona kefil yap anlamını ifade ettiğini zikretmektedir.⁴⁰⁰

18. أَلْبَدَ Fiili

Ragıp el-İsfehânî, bu “أَلْبَدَ” fiili ile ilgili şunları zikretmektedir: “أَلْبَدَتِ السَّرَجُ” ibaresi eğere keçe yapmak demektir. “أَلْبَدَتِ الْقَرْبَةَ” ibaresi de kırbayı keçeye koydum demektir yani küçük parçalara yerleştirdim anlamını ifade etmektedir.⁴⁰¹ Ragıp'ın bu

³⁹⁴ Zemahşerî, el-Keşşâf, c. 4, s. 139.

³⁹⁵ Kurtubî, el-Câmi li-Ahkami'l-Kur'an, c. 18, s. 219.

³⁹⁶ Cevherî, es-İhâh, c. 1, □ 207.; Kitabu'l-Efal, c. 3, □ 97.; Tefîru'r-Razi, c. 30, □ 594.; ed-Dürri'l-Ma'ûn, c. 10, □ 392., Lübab, c. 19, □ 254.; Li'ânü'l-Arab, c. 1, s. 695.

³⁹⁷ Ragıp, el-Müfredât, c. 7, s. 7.

³⁹⁸ Zeccâc, Meâni'l-Kur'an, c. 4, s. 327.

³⁹⁹ Zemahşerî, el-Keşşâf, c. 4, s. 85.

⁴⁰⁰ Semîn, Umdetu'l-Hifâz, c. 3, □ 413.; Tefîru'r-Razi, c. 26, s. 384.; el-Külliyât, □ 136.; el-Bahru'l-Muhît, c. 9, □ 148.; Tefîru Ebi'ûud, c. 7, □ 590.; Tâcu'l-Arus, c. 30, s. 335.

⁴⁰¹ Ragıp, el-Müfredât, s. 734.

açıklamaları Kurtubî ve İbn Adil tarafından olduğu gibi alıntılanmıştır.⁴⁰² Ancak İbn Kûtiyye, “أَلْبَد” ve “أَلْبَد” nin aynı anlamı ifade ettiğini belirtmektedir.⁴⁰³

19. أَلْحَمَ Fiili

Ragıp el-İsfehânî, “أَلْحَمَ” fiili ile ilgili şunlara değinmektedir: “أَلْحَمْتُ فَلَانًا” ibaresi falan kişiyi öldürmek ve yırtıcı hayvanlara etini yem olarak vermek anlamına gelmektedir.⁴⁰⁴ Halil b. Ahmed ise “أَلْحَمْتُ الْقَوْمَ” ibaresi topluluğu ete dönüşene kadar öldürerek paramparça ettim demektir (tasvîr anlamı).⁴⁰⁵ Bazı alimlere göre bu fiil özelinde “أَفْعَلُ” fiil kalıbı teksir(çokluk) ifade etmektedir. Ebu Ubeyde, “أَلْحَمُوا الْقَوْمَ” ibaresini topluluğun etinin çok olması olarak açıklamaktadır.⁴⁰⁶

20. أَوَكَتَ Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiil ile ilgili şunları dile getirmektedir: “أَوَكَتُ فَلَانًا” ibaresi Falan kişiye dayanacağı yaslanacağı bir şey vermek anlamına gelmektedir.⁴⁰⁷ İbn Kûtiyye, “أَوَكَتُ الرَّجُلَ” ibaresi adama yaslanacağı bir şey verdim anlamındadır demektir.⁴⁰⁸ “أَوَكَتُهُ إِكْيَاءً” ibaresi ise ona yaslanacağı bir şeyi ikame etmek anlamını ifade etmektedir.⁴⁰⁹

21. أَوْلَى Fiili

Ragıp el-İsfehânî, “أَوْلَى” fiili ile ilgili şunları dile getirmiştir: “أَوْلَيْتُ الشَّيْءَ” ibaresi bir şeyi başka bir şeyin peşi sıra gelmesini sağlamaktır.⁴¹⁰ Semîn, Ragıp’ın fiile dair açıklamalarını kitabında nakletmiştir.⁴¹¹ Semîn’in dışında Ragıp ile mezkûr fiil ile ilgili aynı görüşü paylaşan herhangi bir alime rastlamadık. Lisanu’l-Arab’ta “أَوْلَيْتُهُ الْأَمْرَ” ibaresini durumu, işi veya yönetimi ona verdim anlamını ifade etmekte olduğu belirtilmektedir.⁴¹²

⁴⁰² Kurtubî, el-Câmi li-Ahkami’l-Kur’an, c. 19, □ 25.; el-Lübâb, c. 19, □ 436.; Tehzibu’l-Luga, c. 14, □ 93.; Mücmelu’l-Luḡa, c. 1, □ 801.; eḡḡihâh, c. 2, □ 533.; Liḡānu’l-Arab, c. 3, □ 388.;

⁴⁰³ İbn Kûtiyye, el-Efâl, c. 1, □ 91.; el-Muhaḡḡā, c. 4, □ 352.; İbn Haddad, Kitabu’l-Efal, c. 3, □ 116.; Mâ Cê ala Fealtü ve Efaltü bi Ma’na Vahid, c. 1, s. 66.; Tacu’l-Arus, c. 9, s. 128.

⁴⁰⁴ Ragıp, el-Müfredât, s. 738.

⁴⁰⁵ Halil b. Ahmed, el-Ayn, c. 3, s. 245.

⁴⁰⁶ El-Muhaḡḡā, c. 1, □ 425.; Kitabu’l-Efal, c. 3, □ 117.; Liḡānu’l-Arab, c. 12, s. 536.

⁴⁰⁷ Ragıp, el-Müfredât, s. 883.

⁴⁰⁸ İbn Kûtiyye, Kitabu’l-Efal, s. 175.

⁴⁰⁹ El-Ayn, c. 5, □ 422.; Eḡḡā’l-belaḡa, c. 2, □ 351.; Mücmelü’l-Luḡa, c. 1, □ 935.; Mekâyîḡu’l-Luga, c. 6, □ 137.; eḡḡihâh, c. 1, □ 82.; Liḡānu’l-Arab, c. 1, s. 201.

⁴¹⁰ Ragıp, el-Müfredât, s. 887.

⁴¹¹ Semîn, Umdetu’l-Hifâz, c. 4, s. 343.

⁴¹² İbn Manzur, Lisanu’l-Arab, c. 15, s. 405.; Tacu’l-Arus, c. 40, s. 243.

5. “أفعل” Fiil kalıbında gelip Ragıp’ın Birden Fazla Anlam Zikrettiği

Kelimeler

Ragıp el-İsfehânî, kitabında birkaç yerde ya bağlamından ya da fiilin sülalesinin bir çok anlama muhtemel olmasından hareketle “أفعل” fiil kalıbında gelen fiillerin birden fazla anlam ifade ettiğini dile getirmektedir. Bu anlamlar ve ilgili kelimeler aşağıdaki gibidir:

6.1. Sayruret ve İtyân Anlamı

1. *أعذر* Fiili

Ragıp el-İsfehâni, bu fiil ile ilgili şunları dile getirmektedir: Tevbe suresi 90. Ayette şöyle buyrulmaktadır: “وجاء المعذرون من الأعراب” ayetin bu kısmında geçen “المعذرون” kelimesi “المُعذرون” şeklinde de okunmuştur. Kelimen “Özürleri ile gelenler” (yani ityan anlamı) anlamına gelmektedir. Aynı şekilde “أعذر” kişiyi mazur kıacak olan şeyle gelmek (sayruret anlamı) anlamına gelmektedir.⁴¹³ Zeccâc, “الذين أعذروا” ibaresini bir özürle gelenler olarak açıklamaktadır.⁴¹⁴ Yine bu bağlamda “المعذرون” kelimesi özürleri ile birlikte gelenler anlamını ifade etmektedir.⁴¹⁵ İbn Sîde, “أعذر” özrünü beyan etmek açığa çıkarmak anlamlarını ifade ederken⁴¹⁶ “أعذر إليه” ibaresi de özrünü ona sundu ona arzetti anlamındadır.⁴¹⁷

Zemahşerî, “أعذر من أنذر” deyiminde geçen “أعذر” fiilinin özürde hatada çokça ileri gitmek anlamına geldiğini belirtmektedir.⁴¹⁸ Lisanu’l-Arab’ta mezkûr deyim aynı şekilde özürde, bahanedede son derece ileri gitmek anlamında açıklanmıştır.⁴¹⁹ Razi, “أفعل” fiil kalıbının bu fiil özelinde “فعل” anlamında olduğunu ve fiilin, özrü yerine getirmek anlamını ifade ettiğini belirtmektedir.⁴²⁰ İbn Manzur da “أعذر” ve “عذر” fiillerinin aynı anlama geldiğini dile getirmektedir.⁴²¹

6.2. Sayruret ve Ca’l Anlamı

1. *آمن* Fiili

⁴¹³ Ragıp, el-Müfredât, s. 555.

⁴¹⁴ Zeccâc, Meâni’l-Kur’an, c. 2, s. 464.

⁴¹⁵ Razi, Mefâtihu’l-Gayb, c. 16, s. 120.

⁴¹⁶ İbn Sîde, el-Muhkem, c. 2, s. 71.

⁴¹⁷ İbn Sîde, el-Muhassas, c. 4, s. 53.

⁴¹⁸ Zemahşerî, Esasu’l-Belaga, c. 1, s. 639.

⁴¹⁹ İbn Manzur, Lisanu’l-Arab, c. 4, s. 546.

⁴²⁰ Razi, Mefâtihu’l-Gayb, c. 15, s. 392.

⁴²¹ İbn Manzur, Lisanu’l-Arab, c. 4, s. 545.

Ragıp el-İsfehânî bu fiil ile ilgili şu açıklamalara yer vermektedir: “أمن” fiili iki anlamıyla dile getirilir:

- a) İlk anlam: “أمن” fiili müteaddî anlamını ifade etmektedir. Bundan dolayı “أمنتُهُ” ona güven verdim demektir. Bu sebeple Allah’a “مؤمن” denilmektedir.
- b) İkinci anlam: Müteaddî olmayıp, güvene kavuşmak güven sahibi olmak anlamını ifade etmektedir.⁴²²

Zemahşerî, “الإيمان” kelimesinin “إفعال” babından geldiğini ve “الأمن” kelimesinden türemektedir. Buradan hareketle “أمنتُهُ، وأمنتُهُ” denilir yani ona güven verdim anlamında olup bâ harf-i ceri ile müteaddî olmaktadır. “أمنتُهُ” fiilinin anlamının aslı “ona karşı güven duydum yani sükûnet ve iç rahatlığı duydum” şeklindedir.⁴²³ Ezherî de mezkûr fiile dair benzer açıklamalarda bulunmaktadır.⁴²⁴

“أمن” fiili başına gelen hemze ile müteaddî yapılırsa iki meful alır. Örneğin: “أمنت زيدا عمرا” bu şekildedir ve anlamı “Zeydin Amra güvenmesini sağladım”dır. Bazen bu fiil “صار” anlamına gelerek güvenli oldu anlamını ifade etmektedir.⁴²⁵

2. *أصبح* / Fiili

Ragıp el-İsfehânî “أصبح” fiili ile ilgili şunlara değinmektedir: “الإصباح للشيء” ibaresi bir şeye bağlı olmak itaat etmek anlamına gelmektedir. Bu anlamın aslı bir şeye sahip olmaktan gelir. “أصبح فلان” ibaresi ise falan kişinin oğlunun büyüyip ona arkadaş olmasını ifade eder. “أصبح فلان فلاناً” ibaresi de falan kişinin başka bir kişiye arkadaşlık etmesi anlamına gelmektedir.⁴²⁶

Halil b. Ahmed, “أصبح الرجل” ibaresini “adam arkadaş sahibi oldu” anlamına geldiğini belirtmektedir.⁴²⁷ “أصحبته الشيء” ibaresi “onu bir şeye sahip kıldım” anlamını ifade etmektedir.⁴²⁸ “أصبح الرجل” ibaresi “adamın oğlu buluş çağına ulaştı” anlamına gelmektedir.⁴²⁹ Ya da bu ibare adam arkadaş sahibi oldu anlamındadır.⁴³⁰

⁴²² Ragıp, el-Müfredât, s. 91.

⁴²³ Zemahşerî, el-Keşşâf, c. 1, s. 22.

⁴²⁴ Ezherî, Tehzibu'l-Luga, c. 5, s. 225.

⁴²⁵ El-Kefevî, el-Külliyat, c. 1, s. 212.

⁴²⁶ Ragıp, el-Müfredât, s. 476.

⁴²⁷ Halil b. Ahmed, el-Ayn, c. 3, s. 129.

⁴²⁸ Cevherî, es-Sihâh, c. 1, s. 61.

⁴²⁹ Mücmelü'l-Luga, c. 1, s. 551.

⁴³⁰ Tehzibu'l-Luḡa, c. 4, □ 154.; el-Muhkem, c. 3, □ 167.; el-Muhasabâ c. 1, □ 59.; Eḡāḡu'l-Belaga, c. 1, □ 537.; Liḡānu'l-Arab, c. 1, □ 520.; Tacu'l-Arus, c. 2, s. 187.

İbn Düreyd “أصحبت الرجل ” ibaresinin “Adama uydum tabi oldum ya da zelil olup zorluktan sonra tabi oldu” anlamına gelmektedir.⁴³¹

6.3. Sayruret ve Nispet Anlamı

1. *أغل* Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiil ile ilgili şu açıklamaya yer vermektedir: “أغل” fiili ihanet etti demektir. “أغللت فلانا” ibaresi ise falana ihaneti nispet ettim demektir. Hz. Peygamber’in bir hadisinde şöyle geçmektedir: “ثلاث لا يغلُ عليهن قلب المؤمن....” (üç şey vardır ki müminin kalbi bunlar yapıldıkça kin beslemez). Bu hadisi İbn Hibban ve Tirmizi rivayet etmiş ve Tirmizi hadisi hasen kabul etmiştir. Hadiste geçen “يغُلُ” fiili “يغُلُ” kalıbında da geçmiştir. Bu kalıpla geldiğinde müminin kalbi ihanet etmez anlamını ifade eder.⁴³²

Semîn “أغل” fiilinin anlam açısından iki yönünün olduğunu belirtmektedir. Buna göre ilk anlam, birine ihaneti nispet etmektir. Buradaki anlam ona yalan nispet ettim anlamındaki “أكذبتة” fiili gibidir. İkinci anlam ise “أغله” ibaresinde olduğu gibi onu ihanet içinde buldum anlamıdır.⁴³³ Semîn başka bir yerde ise “أغل فلان فلاناً” ibaresinin falan kişi başka bir falan kişiye ihanet nispet etti anlamına geldiğini belirtir. “أغل فلان” ibaresi ona göre falan kişinin ihanet içerisinde olmasını ifade etmektedir. “أغلت ضيعته” ibaresini de arazinin kurak olması anlamına geldiğini ifade eder.⁴³⁴ İbnü'l-Esir el-Cezerî ise “أغل”nin hıyanet sahibi olmak yani ihanet etmek anlamına geldiğini zikretmektedir.⁴³⁵

6.4. Sayruret ve İzale Anlamı

1. *أهمد* Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiil ile ilgili şu ifadelere yer vermektedir: “الإهماد” bir yerde ikamet etmektir. Sanki kişi ikamet ettiği yerde sükûnet (همد) bulmaktadır. “الإهماد”ın hız anlamına geldiği de dile getirilmiştir. Şayet bu doğruysa bu kullanım “الإشكاء” kelimesi gibidir. Zira bu kelime bazen şikâyeti giderdim anlamında izale ifade etmekte ve bazen de şikayeti ifade etmek anlamına gelir.⁴³⁶ İbn Kûtiyye, “أهمد”

⁴³¹ İbn Düreyd, Cemheretu'l-Luga, c. 1, s. 280.

⁴³² Ragıp, el-Müfredât, s. 610.

⁴³³ Semîn, ed-Dürrü'l-Masun, c. 3, s. 465.; el-Lübab, c. 6, s. 23.n

⁴³⁴ Semîn, Umdetu'l-Hifaz, c. 3, □ 171.; el-Keşşaf, c. 1, □ 433.; Tefîru'r-Razi, c. 9, □ 411.; el-Bahru'l-Muhit, c. 3, □ 384.; Tefîru'l-Hazin, c. 1, □ 213.; Tacu'l-Arus, c. 30, s. 116.

⁴³⁵ İbnü'l-Esir, en-Nihaye fi Garibi'l-Hadis, c. ?, s.?.; bkz.: Lisanu'l-Arab, c. 11, s. 501.

⁴³⁶ Ragıp, el-Müfredât, s. 845.

fiilinin hızlı olmak acele etmek ya da bir mekanda ikamet etmek anlamlarını ifade ettiğini bildirmektedir.⁴³⁷ Farabi, bu kelimenin ezdattan (zıt anlamlı) olduğunu belirtir ve dilcilerin çoğu bu görüşü desteklemektedir.⁴³⁸

6.5. Ca'1 ve Selb (İzale)

1. أشكى Fiili

Ragıp bu fiil ile ilgili şunları dile getirmektedir: “أشكاه” onu şikayet etti anlamındadır. Bu fiil bu anlamıyla “أمراضه” (onu hasta etti) fiili gibidir. Yine “أشكاه” fiili onun şikayetini giderdi anlamını da ifade etmektedir. Haz Peygamber’in şu hadisinde bu kelime geçmektedir:⁴³⁹

”شكونا الى رسول الله صلى الله عليه وسلم حر الرضاء في جباهنا، وأكفنا، فلم يُشكنا رواه مسلم“

Burada “فلم يُشكنا” ibaresi şikâyetimizi gidermedi anlamındadır. İbn Sîde, “أشكى الرجل” ibaresinin “adam şikâyet ettiği bir şey ile geldi”, “أشكاه” ibaresinin ise onun şikayetlerini giderdi anlamında olduğunu ifade etmektedir. Başka bir yerde o, bu fiil özelinde “أفعل” babının asıl anlamının ispat(olumlama) anlamında olduğunu ancak bazen selb(olumsuzluk) anlamı ifade ettiğini belirterek şu öreneğe yer vermektedir: “أشكيت زيداً” Zeyd’in şikayetini giderdim anlamını ifade etmektedir.⁴⁴⁰

Firuzâbâdî, “أشكى” fiilinin geçtiği bağlama göre anlamının değiştiğini zikretmektedir. Örneğin “أشكى فلاناً” ibaresi falan kişiyi “şikayetçi olarak buldu” anlamını ifade etmektedir. Yine “أشكى فلاناً من فلان” bir kişinin falan kişiye olan şikayetini giderip onun razı olacağı şeyi şikayetçi olduğu kişiden almak anlamına gelmektedir. “أشكى فلاناً” ibaresi falan kişinin eziyetini ve şikayetini arttırmak anlamını ifade ederken aynı ibare falan kişinin şikayetini gidermek anlamına geldiğinden zıt anlamlı bir kelimedir. “هو يُشكى بكذا” ibaresi ise “o bu şeyle itham edilmektedir” anlamına gelmektedir.⁴⁴¹ İbn Manzur, İbn Sîde’nin “أشكى” fiilinin zıt anlamlı kelimelerden biri olduğu görüşünü⁴⁴² naklederek “أشكيت فلاناً” ibaresinin falan

⁴³⁷ İbn Kûtiyye, Kitabu'l-Ef'al, s. 13.

⁴³⁸ Farabi, Mu'cemu Divani'l-Edeb, c. 2, □ 294.; Kitabu'l-Ayn, c. 4, □ 31.; Mücmelü'l-Luga, c. 1, s. 909.; Mekâyî'u'l-Luḡa, c. 6, □ 65.; Umdetu'l-Hifaz, c. 4, □ 258.; İbn Haddad, c. 3, □ 342.; el-Muhassas, c. 44, s. 390- c. 4, □ 177.; Tehzibu'l-Luḡa, c. 6, □ 26.; el-Muhkem, c. 4, □ 273.; Kamu'u'l-Muhit, c. 1, □ 328.; eḥḥâh, c. 2, □ 556.; Liḡanu'l-Arab, c. 3, s. 437.

⁴³⁹ Ragıp, el-Müfredât, s. 463.

⁴⁴⁰ İbn Sîde, el-Muhkem, c. 7, s. 119.

⁴⁴¹ Firuzâbâdî, Kamusu'l-Muhit, c. 3, s. 1301.

⁴⁴² İbn Sîde, el-Muhassas, c. 4, s.

kişiyi seni şikate etmeye itecek bir fiilde bulunmak anlamını ifade ettiğini dile getirmektedir.⁴⁴³

6.6. Ca'l ve Sülasî (فعل) Fiil Anlamı

1. *أحب* Fiili

Ragıp el-İsfehânî “أحب” fiili ile ilgili şunlara değinmektedir: “أحببت فلاناً” ibaresi, kalbimi falan kişinin sevgisine sundum demektir. Fakat örfte “مُحب” kelimesi yerine “محبوب” kelimesi ve aynı şekilde “حببت” fiili yerine de “أحببت” fiili kullanılmıştır.⁴⁴⁴ Semîn, Ragıp’ın mezkur fiile dair görüşünü kabul ederek nakletmiş ancak “حببت” fiilinin yerine “أحببت” fiilinin kullanımına değinmemiştir.⁴⁴⁵ Hâzin de tefsirinde Ragıp’ın fiilin ilk anlamı ile ilgili görüşü noktasında aynı fikri benimsemiştir.⁴⁴⁶

2. *أدان* Fiili

Ragıp el-İsfehânî, “أدان” fiili ile ilgili şu açıklamalara yer vermektedir: “دنت الرجل” ibaresi adamdan borç aldım demektir. “أدنته” ibaresi ise onu bana borçlu yaptım demektir. “أدنتُ” ve “دِنْتُ” aynı anlamları ifade edebilir. “أدان” fiili borç vermek anlamına gelen “أقرض” fiili ile aynı anlamı ifade eder.⁴⁴⁷

Ragıp’ın kelimeye dair bu görüşüne, Zeccâc, İbn Haddad, Zemahşerî, Semîn, İbn Faris ve İbn Manzur katılmaktadır.⁴⁴⁸ Ezherî, “أدان” ve “دان” fiilleri arasında ayrıma gitmiş “أدان”nin borç vermek, “دان”nin ise borç istemek anlamında olduğunu belirtmiştir.⁴⁴⁹ İbn Sîde ise başka bir görüş naklederek “أدان” fiilinin borç almak, “دان” fiilinin borç vermek olduğunu bildirmektedir.⁴⁵⁰ Lisānu’l-Arab’ta “أدان الرجل” ibaresi adamın diğer insanlara borcu oldu şeklinde açıklanmıştır.⁴⁵¹

⁴⁴³ İbn Manzur, Lisānu’l-Arab, c. 7, s. 377.

⁴⁴⁴ Ragıp, el-Müfredât, s. 214.

⁴⁴⁵ Semîn, ed-Dürri’l-Ma’ûn, c. 1, □ 165.; Aynı şekilde bu görüşü İbn Adil de nakletmiştir. İbn Adil, el-Lübâb, c. 3, s. 165.

⁴⁴⁶ Hâzin, Lübâb, c. 2, s. 65.

⁴⁴⁷ Ragıp, el-Müfredât, s. 323.

⁴⁴⁸ Zeccâc, Meâni’l-Kur’an, c. 1, □ 360.; İbn Haddad, Kitabu’l-Ef’al, c. 1, □ 372.; Zemahşerî, Eḫḫā’l-Belaḫā, c. 1, □ 305.; Cemîn, Umdetu’l-Hifaz, c. 2, □ 36.; İbn Fariḫ, Mekâyi’l-Luga, c. 2, s. 263.

⁴⁴⁹ Ezherî, Tezhîbu’l-Luḫā, c. 14, □ 129.; Mücmelu’l-Luḫā, c. 1, □ 342.; Mekâyi’l-Luga, c. 2, s. 320.

⁴⁵⁰ İbn Sîde, el-Muhkem, c. 9, s. 398.; el-Muhassas, c. 3, s. 441.

⁴⁵¹ İbn Sîde, Lisānu’l-Arab, c. 13, s. 168.

3. أرْفِد Fiili

Ragıp el-İsfehânî'nin bu fiil ile ilgili şunları dile getirmektedir: “الرّفْد” kelimesi yardım ve bağış anlamlarına gelmektedir. “قد رَفَدته” ibaresi onun yardım ve bağış elde etmesini sağladım anlamındadır. “أرَفَدته” ibaresi ise ona kademe kademe elde edeceği bir bağış yaptım anlamını ifade etmektedir. “رَفَد” ve “أرَفَد” fiilleri arasındaki ilişki “سَقَى” ve “أَسَقَى” fiilleri arasındaki ilişki gibidir.⁴⁵² Semîn Ragıp'ın görüşüne katılarak nakletmektedir.⁴⁵³ Kurtubî Kisâî ve Ebu Ubeyde'den nakille “رَفَد” ve “أرَفَد” fiillerinin yardım etmek, bağış vermek anlamlarını ifade etmektedir.⁴⁵⁴ İbn Sîde, “أرَفَد” ve “رَفَد” fiillerinin yardım etmek manasında olduklarını yani aynı anlamı ifade ettiklerini dile getirmektedir.⁴⁵⁵

6.7. Sayruret ve Sülasi (فعل) Fiil Anlamı

1. أرَفَث Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiil ile ilgili şu açıklamalara yer vermektedir: “رَفَث” çirkin söz söylemek, “أرَفَث” de çirkin söz sahibi olmak anlamlarını ifade etmektedir. Bu iki kelime de lazımdır ve birbirleri yerine kullanılabilirlerdir.⁴⁵⁶ Semîn, “أرَفَث” ve “رَفَث”nin aynı anlama geldiğini söyleyenlerin olduğunu belirtmiştir. Yine “رَفَث” fiilinin “çirkin söz söylemek”, “أرَفَث” fiili de “çirkin söz sahibi olmak” anlamına geldiğini dile getirenler olduğunu zikretmiştir.⁴⁵⁷ Semîn başka bir yerde ise “أرَفَث” fiilinin çirkin söz söyledi anlamını ifade ettiğini de zikretmiştir. Cevherî, “رَفَث الرجل” (Adam çirkin söz söyledi ve bunun üzerine çirkin söz sahibi oldu) ibaresini nakletmektedir.⁴⁵⁸

6.8. Haml Selb ve İzale Anlamı

1. أَعْتَبَ Fiili

Ragıp el-İsfehânî bu fiil ile ilgili şu değerlendirmeye yer vermektedir: “أَعْتَبْتُ” ibaresi “falan kişiye karşı kalbimde olan kını açığa çıkardım” demektir. Yine

⁴⁵² Ragıp, el-Müfredât, s. 360.

⁴⁵³ Semîn, Umdetu'l-Hifaz, c. 2, s. 103.

⁴⁵⁴ Kurtubî, el-Câmi li-Ahkami'l-Kur'an, c. 9, □ 94.; İbn İkkî, el-Elfâz, c. 1, □ 383.; Cemheratu'l-Luġa, c. 1, □ 383.; Kitabu'l-Ef'al, c. 2, □ 14.; Mücmelü'l-Luga, c. 1, s. 390.

⁴⁵⁵ İbn Sîde, el-Muhkem, c. 9, □ 305.; el-Muhaġġa, c. 3, □ 419.; Liġānu'l-Arab, c. 1, □ 318.; Tacu'l-Aruġ, c. 8, □ 108.; Mâ cae ala Faaltü ve Ef'altü bi-Manan Vahid, s. 41.

⁴⁵⁶ Ragıp, el-Müfredât, s. 360.

⁴⁵⁷ Semîn, Umdetu'l-Hifaz, c. 2, □ 102.; Tefîru'r-Razi, c. 5, □ 317.; Haşiyetü'ş-Şihab Ala'l-Beydâvî, c. 2, □ 279.; Tehzibu'l-Luga, c. 5, s. 58.

⁴⁵⁸ Cevherî, İhâh, c. 1, □ 283.; Mücmelü'l-Luġa, c. 1, □ 390.; el-Muhaġġa, c. 3, □ 386.; Kitabu'l-Ef'al, c. 2, □ 14.; Kamu'ü'l-Muhit, c. 1, □ 170.; Mâ Cae ala Fealtü ve Ef'altü bi Mana Vahid, s. 41.

aynı ibare falanı “kine sevk ettim” anlamını da ifade etmektedir. “أعتبته” ibaresi ise “أشكيتته” (şikayetini giderdim) fiilinde olduğu gibi onun kinini giderdim anlamına gelmektedir. Fussilet suresi 24. Ayetin şu kısmında bu kelime geçmektedir: “فما هم عنها بمعنئين” (onlar hoşnut olacak da değildir.). “بينهم أعتوبة” ibaresi onların aralarında bir birlerini kınadıkları şeyler var anlamını ifade etmektedir.⁴⁵⁹ Semîn, Ragıp’ın kelimeye dair açıklamalarını olduğu gibi nakletmiştir.⁴⁶⁰ Zemahşerî, “أعتبته” ibaresinin asıl anlamının “onun kinini giderdim” anlamını ifade ettiğini belirtmektedir.⁴⁶¹ İbn Atiyye, “أعتبت الرجل” ibaresinin “Adamın kinine yettin(yani kinini giderdin)” anlamını ifade ettiğini ve bu fiilin ona şikayetçi olduğu şey konusunda yettin(şikayetini giderdin) anlamındaki “أشكيتته” fiili ile aynı anlam ifade etmektedir.⁴⁶² Ebu Hayyan aynı ibarenin onun kınandığı şeyi giderdim anlamını ifade ettiğini belirtmektedir.⁴⁶³

⁴⁵⁹ Ragıp, el-Müfredât, s. 544.

⁴⁶⁰ Semîn, Umdetu’l-Hifaz, c. 3, s. 26.

⁴⁶¹ Zemahşerî, c. 2, s. 494.

⁴⁶² İbn Atiyye, el-Muharreru’l-Vecîz, c. 3, s. 417.

⁴⁶³ Ebu Hayyan, el-Bahru’l-Muhit, c. 6, □ 569.; Ayrıca bkz.: ed-Dürrü’l-Maûn, c. 7, □ 278.; Lübab, c. 12, □ 137.; İhâh, c. 6, □ 2394.; Tefîru Ebu’uud, c. 7, □ 67.

SONUÇ

Ragıp el-İsfehânî'nin “أفعل” fiil kalıbında gelen kelimelerin anlamları ile ilgili yukarıda zikredilenlerden hareketle aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır:

1. “أفعل” fiil kalıbının aslı, sülasi fiil kalıbı olan “فعل”dir ve başına hemze eklenmiştir.
2. Sülasi mücerred fiillere gelen hemzenin kıyâsî mi yoksa semâî mi olduğu noktasındaki görüş farklılığı vardır. Bize göre bu noktada lazım fiile gelen hemzenin kıyasa, müteaddi fiile eklenen hemzenin ise işitmeye dayalı(semâî) olduğu görüşü tercihe şayandır.
3. Sülasi fiile eklenen hemze müteaddi(geçişli) olmasını zorunlu olarak gerektirmemektir. Lazım sülasi fiile eklenen hemze bazen fiili müteaddîye çevirirken, bazen ise fiil lazım olarak kalır.
4. “أفعل” genellikle sülasi bir fiili müteaddîye çevirmektedir. Bu ise lazım fiilin failini ca'l anlamından dolayı mefule çevirmek ve fiilin asıl gerçekleştirenini de fiilin failine çevirmekle gerçekleştirilmektedir.
5. Sülasi bir fiilin başına hemze eklenmesi ile sülasi fiilin anlamı değişmektedir. Zira kelimenin yapısındaki ziyade anlamındaki ziyadeye delalet etmektedir. Bundan dolayı sülasi fiile eklenen hemze fiilin anlamına yeni anlamlar katmaktadır.
6. Sarf ve Dil alimlerinden birçoğu “أفعل” kalıbının delalet ettiği birçok anlam zikretmişlerdir. Bu anlamlar ya sülasi fiilden rubai fiile dönüşü hasebiyle ya da geçtiği bağlam dikkate alınarak belirlenmiştir. Doalyısıyla fiilin rubai kalıbının sülasi kalıbından anlam açısından farklılığı ortaya çıkmaktadır.
7. Ragıp el-İsfehânî'nin “أفعل” fiil kalıbında gelen kelimelerin anlamlarını zikretmektedir.

Bu anlamları aşağıdaki şekilde iki kısma ayırdık:

→ “أفعل” kalıbında gelip Ragıp'ın bir anlam ifade ettiğini zikrettiği kelimelerin anlamları:

- a) Sülasi mücerred fiil anlamı.
- b) Büluğ ve vusul anlamı.
- c) Teksîr anlamı.
- d) Haml anlamı.
- e) Vicdan anlamı.
- f) İtyan anlamı.

- g) Îâne anlamı.
- h) Ta'riz anlamı.
- i) Taaccüb anlamı.
- j) Duhûl anlamı.
- k) Zuhûr ve İbdâ anlamı.
- l) Sayrûret anlamı.
- m) Ca'l anlamı.

→ “أفعل” kalıbında gelip Ragıp'ın birden fazla anlam ifade ettiğini zikrettiği kelimelerin anlamları:

- a) Sayruret ve İtyan anlamı
- b) Sayruret ve Ca'l anlamı.
- c) Sayruret ve İzale anlamı.
- d) Ca'l- ve İzale anlamı.
- e) Ca'l ve Sülasi fiil (فعل) anlamı.
- f) Sayruret ve Sülasi fiil (فعل) anlamı.
- g) Haml ve İzale anlamı.

Son olarak Ragıp el-İsfehânî'nin tezimize de konu olan *Müfredât-ı Elfazî'l-Kur'an* isimli eseri, dil, sarf, fıkıh ve tefsir alanlarında incelenmeyi hal eden çok önemli bir kitaptır. Zira bu kitap birçok kelimeyi ele almakta ve zengin bilgil kelimelerin ve içerisinde barındırmaktadır. Bu yönüyle eserin derinlemesine incelenmesi ve içerisindeki püf ve önemli noktaları çıkarımını tavsiye ediyoruz.

KAYNAKÇA

Kur'an-ı Kerim: Asım ve Hafs rivayeti

Ebu Hayyan el-Endelusi, *İrtişafu'd-Darb min Lisani'l-Arab*, Tahkik ve inceleme.: Recep Osman Muhammed, Mektebetü'l-Hâneçî, İlk baskı, Kahire, 1998.

Ebussuud, *İrşâdu'l-Aklı's-Selîm (Tefsiru Ebussud)*, Daru İhyau't-Türasi'l-Arabi, Beyrut.

Zemahşerî, *Esasu'l-Belaga*, thk.: Muhammed Basil Uyunu's-Sevd, Daru'l-Kütübü'l-İlmiyye, Beyrut.

İbn Sikkît, *Islahu'l-Mantık*, thk.: Muhammed Murib, Daru İhyau't-Türasi'l-Arabi, İlk baskı, 2002.

İbn Haddad, *Kitabu'l-Efal*, thk.: Hüseyin Muhammed Muhammed Şeref, Müessesetü daru'ş-Şa'b, Kahire, 1975.

İbn Kûtiyye, *el-Efa'l*, thk.: Ali Fûde, Mektebetü'l-Hâneçî, İkinci baskı, Kahire, 1993.

Beydâvî, *Envâru't-Tenzîl ve Esrâru't-Te'vîl*, thk.: Muhammed Abdurrahman el-Meraşelî, Daru İhyau't-Türasi'l-Arabi, Beyrut.

Ebu Hayyan el-Endelüsî, *el-Bahru'l-Muhît*, thk.: Sıdkı Muhammed Cemil, Daru'l-Fikir, Beyrut, 1999.

Zerkeşî, *el-Burhân fi Ulumu'l-Kur'ân*, thk.: Muhammed Ebu'l-Fadl İbrahim, İlk baskı, Daru İhyau'l-Kütüb el-Arabiyye, Kahire, 1957.

Suyûtî, *Buğyetü'l-Vuât*, thk.: Muhammed Ebu'l-Fadl İbrahim, Matbaatu İsa el-Bâbî, İlk baskı, 1965.

Fîrûzabâdî, *el-Bulga fi Teracimi Eimmeti'n-Nahv ve's-Sarf*, Daru Sa'du'd-Din li't-Tabâa ve'n-Neşr ve't-Tevzî, İlk baskı, Beyrut, 2000.

Zebîdî, *Tâcu'l-Arus min Cevâhiri'l-Kâmus*, thk.: Muhakkiklerden bir grup tarafından tahkik edilmiştir, Daru'l-Hidâye

Cevherî, Ebu Nasr İsmail, *Tacu'l-Luga ve Sihâhu'l-Arabiyye*, thk.: Ahmed Abdu'l-Gafur, Daru'l-İlmi li'l-Melâyîn, Dördüncü baskı, Beyrut, 1987.

es-Saymerî, Ebu Muhammed, *et-Tebşira ve't-Tezkira*, thk.: Fethî Ahmed Mustafa, Daru'l-Fikr, İlk baskı, Dımeşk, 1982.

.1

İbn Aşur, Muhammed et-Tahir, *et-Tahrîr ve't-Tenvîr*, ed-Dâru't-Tûnisiyye li'n-Neşr.

Abduh er-Râcihî, *et-Tatbîku's-Sarfî*, Daru'n-Nahda el-Arabiyye, Beyrut.

Ragıp el-İsfehânî, *Tefsiru'l-Kur'an*, thk.: Adil b. Ali Ali eş-Şiddî, İlk baskı, Daru'l-Vatan, Riyad, 2003.

Ragıp el-İsfehânî, *Tefsiru'l-Kur'an*(*Nisa Suresi 114'ten Mâide suresinin sonuna kadar.*), thk.: Hind Serdar, Ümmü'l-Kura Üniversitesi, 2002.

İbn Kesir, Ebu'l-Fidâ İsmail, *Tefsiru'l-Kur'an el-Azim*, thk.: Muhammed Hüseyin Şemsüddin, Daru'l-Kütübü'l-İlmiyye, İlk baskı, 1998.

Ezherî, *Tehzîbu'l-Luga*, thk.: Muhammed İvaz Murib, Daru İhyau't-Türas el-Arabi, İlk baskı, Beyrut, 2001.

El-Münâvî, *et-Tevkîf ala Mühimmâti't-Ta'rif*, thk.: Muhammed Rıdvan, Daru'l-Fikr el-Muâsır, Beyrut, 1990.

Taberî, Ebu Cafer Muhammed b. Cerîr, *Câmiu'l-Beyân*, thk.: Ahmed Muhammed Şâkir, Müessesetü'r-Risale, İlk baskı, 2000.

Kurtubî, Ebu Abdullah Ahmed, *el-Cami' li-Ahkami'l-Kur'an*, Daru İhyau't-Türas, Beyrut, 1984.

İbn Düreyd, Ebu Bekr Muhammed b. el-Hasan, *Cemheratu'l-Luga*, thk.: Remzi Münir Ba'lebekkî, Daru'l-İlm li'l-Melâyîn, İlk baskı, 1987

Fehd Abdulaziz ez-Zâmil, *el-Hilâfu't-Tasrîfî ve Eseruhû ed-Dilâlî fi'l-Kur'an el-Kerîm*, Daru İbn el-Cevzî, 2000.

Semîn el-Halebî, *ed-Dürri'l-Masun fi Ulumi'l-Kitabi'l-Meknun*, thk.: Ahmed Muhammed el-Harrâd, Daru'l-Kalem, Dimeşk.

Ragıp el-İsfehânî, *Risale fi'l-İ'tikâd*, thk.: Şemrân el-Aclî, Müessesetü'l-Eşrâf, Beyrut.

Âlusi, Şihabuddin Mahmud b. Abdullah el-Hüseyinî, *Ruhu'l-Meânî fi Tefsiri'l-Kur'ani'l-Azim ve's-Sebi'l-Mesânî*, thk.: Ali Abdalbârî Atiyye, İlk baskı, 1995.

Zehebî, Şemsüddin Ebu Abdullah Muhammed b. Ahmed b. Osman, *Siyeru A'lamu'n-Nübelâ*, thk.: Şuayip Arnavut ve diğerleri, Müessesetü'r-Risale, Üçüncü baskı, 1985.

Radî el-Esterabâdî, *Şerhu Şâfiyetu İbn Hâcib*, Daru'l-Kütüb el-İlmiyye, Beyrut.

_____, *Şerhu'l-Kâfiye*, Daru'l-Kütübü'l-İlmiyye, Üçüncü Baskı, Beyrut, 1982.

Abdulaziz b. el-Kanâvî Safiyü'l-Cîl, *Sîgatu Efale el-Fi'liyye ve Meânîhâ fi'l-Kur'âni'l-Kerim*, Ümmü'l-Kurâ Üniversitesi, 1987.

Muhammed Saîd Veled Adûd, *et-Turra Tevşîhu Lâmiyyetu li-İbn Mâlik*, thk.: Abdulhamid el-Ensârî, Daru'l-Kütübü'l-İlmiyye, Beyrut.

Sâğânî, Radiyyüddin el-Hasan b. Muhammed, *el-Ubâb ez-Zâhir ve'l-Lubâb el-Fâhir*, thk.: Kayr Muhammed Hasan, İlk baskı, el-Mecmau'l-İlmî el-İrâkî.

Semîn el-Halebî, *Umdetu'l-Hifâz*, thk.: Muhammed Bâsil Uyûnu's-Sevd, Daru'l-Kütübü'l-İlmiyye, İlk baskı, 1997.

Şihabuddîn el-Hafâcî, *Înâyetu'l-Kâzi ve Kifâyetu'r-Razi*, Daru Sader, Beyrut.

İbn Kuteybe ed-Dîneverî, *Garibu'l-Hadis*, thk.: Abdullah el-Cebûrî, Matbaatu'l-Ani, İlk baskı, Bağdat, 1977.

Zemahşerî, *el-Fâik fî Garîbi'l-Hadis ve'l-Eser*, thk.: Ali el-Buhârî ve Muhammed Ebu'l-Fadl İbrahim, İkinci baskı, Daru'l-Ma'rife, Lübnan.

_____, *el-Keşşâf*, Daru'l-Kitabi'l-Arabi, Üçüncü baskı, Beyrut, 1987.

Ebu Hilal el-Askerî, *el-Furûk el-Lugaviyye*, thk.: Muhammed İbrahim Selim, Daru'l-İlm ve's-Sekâfe, Kahire.

Sa'leb, Ebu'l-Abbas Ahmed b. Yahya, *el-Fasîh*, Tahkik ve inceleme: Atıf Mezkur, Daru'l-Meârif, Kahire.

Fîruzabâdî, Ebu Tahir Muhammed b. Yakup, *el-Kâmusu'l-Muhit*, thk.: Muhammed Naim el-Arkasûsî ve diğerleri, Müessesetü'r-Risale, Sekizinci baskı, Beyrut/Lübnan, 2005.

İbn Hâcib, *el-Kâfiye fi İlmi'n-Nahv ve'ş-Şâfiye fi İlmeyi's-Sarf ve'l-Hat*, thk.: Salih Abdulazim eş-Şâir, Daru'l-Edeb, Kahire, 2010.

Sîbeveyh, el-Kitâb, thk.: Abdusselam Muhammed Harun, Mektebetü'l-Hâneçî, Üçüncü baskı, Kahire, 1988.

Kâtip Çelebi, *Keşfu'z-Zunûn*, Mektebetü'l-Müsennâ, Bağdat, 1941.

El-Kefevî, *el-Külliyât Mucemun fi'l-Mustalahât ve'l-Furûku'l-Lugaviyye*, thk.: Adnan Derviş ve Muhammed el-Misri, Müessesetü'r-Risale, İkinci baskı, Beyrut, 1998.

el-Hâzin, Alauddin Ali b. Muhammed, *Lübâbu't-Te'vîl fi Meâni't-Tenzîl*, thk.: Muhammed Ali Şahin, Daru'l-Kütübü'l-İlmiyye, İlk baskı, Beyrut, 1985.

İbn Adil, *el-Lübâb fi Ulumi'l-Kitab*, thk.: Adil Abdu'l-Mevcud ve Ali Muavvid, Daru'l-Kütübü'l-İlmiye, İlk baskı, Beyrut, 1998.

İbn Manzur, *Lisanu'l-Arab*, Daru Sader, Üçüncü baskı, Beyrut.

El-Cevâlikî, Ebu Mansur Mevhub b. Ahmed b. Muhammed, *Mâ Câe ala Fealtü ve Efaltü bi-Ma'na Vâhid*, thk.: Mâcid ez-Zihnî, Daru'l- Fikr, Dimeşk, 1982.

İbn Faris, *Mecmelu'l-Luga*, Tahkik ve inceleme: Züheyr Abdu'l-Muhsin Sultan, Müessesetü'r-Risale, İkinci baskı, Beyrut, 1986.

İbn Cinnî, *el-Muhteseb fi Tebyîni Vucûhi Şevâzî'l-Kırâat ve'l-îdâh Anhâ*, Vezaratu'l-Evkâf, el-Meclisu'l-A'lâ li'ş-Şuûni'l-İslamiyye, Kahire, 1999.

İbn Atiyye, *el-Muharreru'l-Vecîz*, thk.: Abdusselam Abdu'ş-Şâfi, Daru'l-Kütübü'l-İlmiyye, İlk baskı, 2001.

İbn Sîde, *el-Muhkem ve'l-Muhît*, thk.: Abdulhamid el-Hindâvî, İlk baskı, Daru'l-Kütübü'l-İlmiyye, Beyrut, 2001.

İbn Abbâd, *el-Muhît fi'l-Luga*, thk.: Muhammed Hasan Âl Yasin, Alemü'l-Kütüb, İlk baskı, 1994.

İbn Sîde, *el-Muhassas*, thk.: Halil İbrahim Cefâl, İlk baskı, Daru İhyau't-Türasi'l-Arabi, Beyrut, 1996.

Feyûmî, *el-Misbahu'l-Münîr fi Garibi'ş-Şerh el-Kebîr*, el-Mektebetü'l-İlmiyye, Beyrut.

Begavî, *Meâlimu't-Tenzîl fi Tefsîru'l-Kur'an*, thk.: Muhammed Abdullah en-Nemr ve diğeri, Daru Tayyibe li'n-Neşr ve't-Tevzî, Beyrut, 1997.

Ahfeş el-Evsat, *Meâni'l-Kur'an*, thk.: Hüda Mahmud Karâa, Mektebetü'l-Hâneçî, İlk baskı, Kahire, 1990.

Zeccâc, *Meâni'l-Kur'an ve İ'rabuhu*, thk.: Abdulcelîl Abduh Şiblî, Alemü'l-Kütüb, İlk baskı, Beyrut, 1988.

Fârabî, Ebu İbrahim İshak b. İbrahim el-Hüseyin, *Mu'cemu Divani'l-Edeb*, thk.: Ahmed Muhtar Ömer, Müessesetü Daru's-Şa'b, Kahire, 2003.

Halil b. Ahmed, *Mu'cemu'l-Ayn*, thk.: Mehdi Mahzûmî ve Dr. İbrahim es-Semarrâî, Daru ve mektebetü'l-Hilal.

İbn Hişam, *Muğni'l-Lebîb an Kütübi'l-Eârib*, thk.: Mazin el-Mübarek ve Muhammed Ali Hamdullah, Daru'l-Fikr, Altıncı baskı, Dimeşk, 1986.

Ragıp el-İsfehânî, *Müfredâtu'l-Kuran el-Kerim*, thk.: Safvân Adnân ed-Dâvûdî, Daru'l-Kalem, Dimeşk, 1991.

Fahreddin Razi, *Mefâtîhi'l-Gayb*, Daru İhyau't-Türasi'l-Arabî, Üçüncü baskı, 1999.

İbn Faris, *Mekâyîsu'l-Luga*, thk.: Abdusselam Muhammed Harun, Daru'l-Fikr, 1979.

Abdulkahir Cürcânî, *el-Muktesid fî Şerhi'l-İdâh*, thk.: Kazım Bahru'l-Mercân, Vezaratu's-Sekâfe el-İrâkiyye, 1982.

Kurau'n-Neml, Ali b. el-Hasan el-Henâî, *el-Müncid fi'l-Luga*, thk.: Ahmed Muhtar Ömer, Alemü'l-Kütüb, 1988.

İbnu'l-Esir, *en-Nihâye fî Garîbi'l-Hadis*, thk.: Tahir Ahmed ve Mahmud et-Tanâhî, el-Mektebetü'l-İlmiyye, Beyrut, 1979.

Suyûtî, *Hemu'l-Hevâmi Şerhu'l-Cevâmi'*, thk.: Abdu'l-Al Salim Mükrim, Daru'l-Buhûs el-İlmiyye, Kuveyt, 1979

ÖZGEÇMİŞ

Adı Soyadı : Yusri Ali Muttah Alhddar
Doğum Yeri ve Yılı :
Medeni Hali :
Yabancı Dili :

Eğitim Durumu

Lise :
Lisans :
Yüksek Lisans :

Mesleki Deneyim

XXK

